

د عیسی مسیح په هکله د متي انجيل

د کتاب پېژندنه

د متي انجيل د عیسی مسیح د زېږېدنې له وخت نه د مرگ څخه د بیا راژوندي کېدلو تر وخته د هغه د ژوند منظم راپور وړاندې کوي. متي د عیسی مسیح د نژدې شاگردانو څخه ؤ. دا انجيل د متي له خوا د ۶۰ څخه د ۶۵ میلادي کلونو ترمنځ لیکل شوی دی. مخکې له دې چې متي د عیسی مسیح سره وپېژني هغه یو مالیه ټولونکی ؤ او د ظالمو رومیانو دپاره یې کار کاوه. هغه د یهودیانو له خوا یو وطن پلورونکی او خاین گڼل کېده. برسېره پر دې، مالیه ټولونکي په عمومي توگه فاسد خلک وو او د ډېرو مالیو په راټولولو سره یې گټه تر لاسه کوله. هغوی د قاتلانو، غلو او بدکارانو په ډله کې شمېرل کېدل. خو کله چې عیسی متي ته بلنه ورکړه چې د هغه شاگرد شي، نو د هغه ژوند بالکل بدل شو.

متي د خپل استاذ عیسی د ژوند کیسه اسمان ته د هغه د تللو نه څو کاله وروسته لیکلې ده. څرنګه چې متي د عیسی سره ؤ نو په دې پوه شو چې هغه د خدای مسیح دی چې د هغه په هکله څو څو ځلې د پخوانیو پیغمبرانو له خوا خبر ورکړل شوی دی. متي د خپل انجيل په وسیله مونږ عیسی ته چې وعده شوی مسیح دی ورپېژني. عیسی یوازې د خپل قوم یهودیانو د خلاصون دپاره نه بلکې د ټولې نړۍ د خلاصون دپاره هم راغلی دی.

متي خپل انجيل د عیسی د نسب نامې په بیانولو سره پیل کوي. دا شجره د ابراهیم څخه پیل کېږي او د داود پاچا تر اولادې پورې رسېږي، ځکه چې خدای وعده کړې وه چې مسیح به د هغوی د

نسل څخه نړۍ ته راځي. ځينې نور شيان چې په دې انجيل کې ورباندې ټينگار شوی دی دا دي:

د موضوعگانو لست:

- د عیسی مسیح شجره او زېږېدنه: ۱: ۱-۲
- د تعمید ورکونکي یحیی خدمتونه: ۳: ۱-۲
- د عیسی د تعمید غسل اخیستل او د شیطان وسوسې: ۳: ۱۳ - ۴: ۱۱
- په جلیل کې د عیسی کارونه او خدمتونه: ۴: ۱۲-۳۵
- له جلیل څخه تر اورشلیمه: ۱۹ - ۲۰ فصلونه
- په اورشلیم او د هغه په شاوخوا کې وروستنۍ هفته: ۲۱ - ۲۷ فصلونه
- د عیسی بیا راژوندي کېدل او اسمان ته د هغه بېرته ختل: ۲۸ فصل

د عیسی شجره

۱ (۱) د عیسی مسیح شجره چې هغه د داود پاچا د کورنۍ او د ابراهیم د اولادې څخه ؤ.

(۲) ابراهیم د اسحاق پلار ؤ او اسحاق د یعقوب پلار ؤ او یعقوب د یهودا او د هغه د ورونو پلار ؤ

(۳) او یهودا د فارز او زارح پلار ؤ چې مور یې تامار وه او فارز د حزررون پلار ؤ او حزررون د

آرام پلار ؤ (۴) او آرام د عمیناداب پلار ؤ او عمیناداب د نحشون پلار ؤ او نحشون د شلمون پلار

ؤ (۵) او شلمون د بوغز پلار ؤ چې مور یې راحاب وه او بوغز د عوبید پلار ؤ چې مور یې روت

وه او عوبید د یسی پلار ؤ (۶) او یسی د داود پاچا پلار ؤ.

داود د سلیمان پلار ؤ او د سلیمان مور د اوریا پخوانۍ بڼه وه. (۷) او سلیمان د رحبعام پلار ؤ

او رحبعام د ایبا پلار ؤ او ایبا د آسا پلار ؤ. (۸) آسا د یهوشافاط پلار ؤ او یهوشافاط د یورام پلار

ؤ او یورام د عزیا پلار ؤ. (۹) عزیا د یوتام پلار ؤ او یوتام د آحاز پلار ؤ او آحاز د حزقیا پلار ؤ

١٠ او حزقيا د منسي پلار ؤ او منسي د آمن پلار ؤ او آمن د يوشيا پلار ؤ. ١١ يوشيا د يكنيا او د هغه د ورونو پلار ؤ. په دې وخت كې يهوديان بابل ته جلاوطن شوي وو.

١٢ بابل ته د يهوديانو د جلاوطنۍ نه وروسته يكنيا د شالتي ييل پلار ؤ او شالتي ييل د زروبابل پلار ؤ ١٣ او زروبابل د آيهود پلار ؤ او آيهود د ايلياقيم او الياقيم د عازور پلار ؤ ١٤ او عازور د صادق پلار او صادق د ياكين او ياكين د ايليهود پلار ؤ ١٥ او ايليهود د العازار پلار او العازار د متان پلار ؤ او متان د يعقوب پلار ١٦ او يعقوب د يوسف پلار ؤ چې يوسف د مريمې مېړه ؤ او مريم وزېراوه عيسى چې مسيح به يې ورته ويل.

١٧ نو په دې ډول د ابراهيم څخه تر داود پورې خوارلس نسلونه او د داود څخه بابل ته د يهوديانو د جلاوطنۍ تر وخته پورې خوارلس نسلونه او د جلاوطنۍ د وخت څخه تر مسيح پورې خوارلس نسلونه كيږي.

د عيسى زېږېدنه

(لوقا ٢: ١ - ٧)

١٨ د عيسى مسيح زېږېدنه داسې وه: كله چې د هغه د مور مريم كوژدنه د يوسف سره وشوه نو مخكې له دې چې د هغوى واده وشي، معلومه شوه چې هغه د روح القدس په وسيله اميدواره وه. ١٩ يوسف چې يو نېك سړى ؤ او نه يې غوښتل چې مريم د خلكو په مخ كې رسوا شي، نو پرېكړه يې وكړه چې په پټه هغې ته طلاق ورکړي. ٢٠ يوسف لا په دې هكله فكر كاوه چې د څښتن يوه فرېښته ورته په خوب كې ښكاره شوه او ويې ويل: «اى د داود زويه يوسفه! د مريم سره د واده كولو نه مه وېرېږه، ځكه چې هغه د روح القدس په وسيله اميدواره شوې ده. ٢١ د هغې به زوى وشي او ته ورباندې عيسى نوم كېږده، ځكه چې هغه به خپل قوم د گناهونو څخه وژغوري.» ٢٢ دا هرڅه ځكه وشول، ترڅو څه چې څښتن د خپل پيغمبر په وسيله ويلي وو هغه رښتيا شي:

٢٣ گورئ، يوه پېغله به اميدواره شي او هغه به يو زوی وزېروي او هغوی به په هغه باندي

عمانوييل نوم کېږدي

چې معنی يې ده: «خدای زمونږ سره مل دی.»

٢٤ کله چې يوسف له خوبه راويښ شو نو څنگه چې د څښتن فرښتې ورته حکم کړی ؤ

هماغسې يې وکړل او د مريم سره يې واده وکړ. ٢٥ خو تر هغې پورې چې د هغې زوی پيدا شوی

نه ؤ يوسف ورسره يوځای نه شو او يوسف په هغه باندي عيسی نوم کېښود.

د ستورو پېژندونکو راتلل

٢ ١ عيسی د هيروديس د پاچاهۍ په وخت کې د يهوديې د ولايت د بيت لحم په ښار کې

وزېږېده. څه موده وروسته د ختيځ څخه ځينې ستوري پېژندونکي اورشليم ته راغلل ٢ او

پوښتنه يې کوله: «هغه نوی پيدا شوی ماشوم چې د يهوديانو پاچا کېږي چېرته دی؟ مونږ د هغه

ستوری چې د لمرخاته له خوا راختلو، ليدلی دی او راغلي يو چې سجده ورته وکړو.» ٣ کله

چې هيروديس پاچا دا خبره واورېدله، نو ډېر پرېشانه شو او د اورشليم ټول خلک هم پرېشانه

شول. ٤ هغه ټول مشران کاهنان او د شريعت عالمان راوغوښتل او پوښتنه يې ترې وکړه چې

مسيح به په کوم ځای کې نړۍ ته راځي؟ ٥ هغوی وويل: «د يهوديې په بيت لحم کې، ځکه چې

يو پيغمبر داسې ليکلي دي: ٦ ای بيت لحمه چې د يهوديې په وطن کې يې! ته د يهوديې د لويو

ښارونو څخه هېڅ کم نه يې، ځکه چې په تا کې به يو لارښوونکی راپيدا کېږي چې د شپون په شان

به زما د قوم اسراييلو لارښوونه کوي.»

٧ نو هيروديس هغه ستوري پېژندونکي په پټه راوغوښتل او د هغوی څخه يې د ستوري د

راختلو د ټاکلي وخت په هکله معلومات تر لاسه کړي. ﴿٨﴾ بيا يې هغوی بیت لحم ته ولېږل او ورته ويلي: «لاړ شئ او په ډېر غور سره هغه ماشوم ولټوي او کله چې مو پيدا کړي، نو ما خبر کړئ چې زه هم راشم او سجده ورته وکړم.» ﴿٩﴾ کله چې هغوی د پاچا خبرې واورېدلې، نو په خپله لاره روان شول او هماغه ستوری چې د لمرخاته خواته يې ليدلی ؤ، وليده چې د هغوی څخه مخکې روان ؤ او په هغه ځای باندې ودرېده چې ماشوم ؤ. ﴿١٠﴾ کله چې هغوی هغه ستوری وليد، نو ډېر زيات خوشحاله شول. ﴿١١﴾ کله چې هغوی هغه کور ته ورننوتل او هغه ماشوم يې د خپلې مور مريم سره وليد، نو ورته په سجده پرېوتل او د هغه عبادت يې وکړ. بيا يې د خپلو کڅوړو څخه سره زر، قيمتي خوشبويي او د مرکنډ راوويستل او د سوغات په توگه يې هغه ته ورکړل. ﴿١٢﴾ څرنگه چې خدای هغوی ته په خوب کې خبرداری ورکړی ؤ چې بېرته هيروديس ته لاړ نه شي، نو په بله لار خپل وطن ته ستانه شول.

مصر ته تښتېدل

﴿١٣﴾ کله چې هغوی لاړل نو يوسف ته په خوب کې د څښتن يوه فرېښته ښکاره شوه او ورته ويلي: «پاڅېره، ماشوم او مور يې د ځان سره واخله او مصر ته وتښته او تر هغې پورې هلته پاتې شه، ترڅو زه درته ووايم چې راستون شه، ځکه چې هيروديس به هغه ماشوم لټوي چې وېي وژني.» ﴿١٤﴾ نو يوسف پاڅېد او په هماغه شپه يې ماشوم او د هغه مور د ځان سره واخيستل او مصر ته لاړل ﴿١٥﴾ او د هيروديس تر مرگه پورې هلته پاتې شول. نو په دې ډول د څښتن هغه وينا چې د پيغمبر په وسيله يې کړې وه رښتيا شوه: «خپل زوی مې د مصر څخه راوغوښت.»

د ماشومانو قتلول

﴿١٦﴾ کله چې هيروديس پوه شو چې ستورو پېژندونکو هغه تېرايستلی دی، نو سخت په قهر شو او

حکم یې وکړ چې د بیت لحم او د هغه شاوخوا سیمو ټول هلکان چې د دوه کالو او یا د هغې څخه کم عمر ولري، ووژني. او دا کار یې د هغو ستورو پېژندونکو د معلوماتو له مخې چې هغه ستوری به څه وخت ښکاره کیږي، وکړ. (۱۷) نو په دې ډول کومې خبرې چې خدای د خپل پیغمبر ارمیا په وسیله کړې وې هغه رښتیا شوې. (۱۸) «په رame کې یو اواز واورېدل شو، د ژړا او لوی ماتم اواز. راحیل په خپلو ماشومانو باندې ژاړې او تسلي نه مني، ځکه چې هغوی مړه شوي دي.»

د مصر څخه بېرته راستنېدل

(۱۹) نو د هیروډیس له مرگ څخه وروسته د څښتن فرښته په مصر کې یوسف ته په خوب کې ښکاره شوه او ورته وېي ویل: (۲۰) «پاڅپره، ماشوم او د هغه مور درسره واخله او د اسراییلو وطن ته لاړ شه، ځکه کومو خلکو چې غوښتل هغه ماشوم ووژني، هغه مړه شوي دي.» (۲۱) نو هغه پاڅېد او ماشوم او د هغه مور یې د ځان سره واخیستل او د اسراییلو وطن ته لاړل. (۲۲) خو کله چې یوسف واورېدل چې آرکلائوس د خپل پلار هیروډیس په ځای د یهودیې پاچا شوی دی، نو هلته د تللو څخه ووېرېد، خو څرنگه چې په خوب کې هغه ته خبرداری ورکړل شوی ؤ نو د جلیل سیمې ته لاړ، (۲۳) او د ناصري په نوم په یو ښار کې اوسېده. نو په دې ډول د پیغمبرانو هغه وینا رښتیا شوه چې ویلي یې وو: «هغه ته به ناصري ویل کیږي.»

د تعمید غسل ورکونکي یحیی وعظ

(مرقوس ۱: ۸-۱۰ او لوقا ۳: ۱-۱۸ او یوحنا ۱: ۱۹-۲۸)

۳ (۱) په هغو ورځو کې تعمید غسل ورکونکي یحیی راغی او د یهودیې په دښته کې یې وعظ کاوه او ویل یې: (۲) «توبه وباسئ، ځکه چې اسماني پاچاهي نژدې ده.» (۳) دا هغه څوک دی

چې اشعيا نبي د هغه په هکله خبرې کړې او ويلي يې وو: يو څوک په دښته کې نارې وهي: «د خښتن دپاره لاره تياره کړئ، لاره ورته سمه کړئ.»

٤) يحيى داسې کالي اغوستل چې د اوبن د وړيو څخه جوړ شوي وو او د څرمنې کمربند به يې له ملا تړلو او ملخان او ځنگلي شات به يې خوراک و. ٥) خلک به د اورشليم او ټولې يهوديې او د اردن سيند ته د نژدې سيمو څخه هغه ته راتلل. ٦) هغوی به په خپلو گناهونو اقرار کاوه او د اردن په سيند کې يې د يحيى په لاس د تعميد غسل اخيستلو.

٧) خو کله چې يحيى وليدل چې ډېر فريسيان او صدوقيان د تعميد غسل د اخيستلو دپاره راځي، نو هغوی ته يې وويل: «ای د مارانو بچيانو! تاسو ته چا خبرداري درکړې دی چې د راتلونکي غضب څخه وتښتئ؟» ٨) نو بيا داسې کارونه وکړې چې دا وښايي چې تاسو د گناهونو نه توبه ويستلي ده. ٩) د خپلو ځانونو سره داسې مه وايئ چې په مونږ به هېڅ هم نه کيږي، ځکه چې ابراهيم زمونږ نيکه دی. زه تاسو ته وایم چې خدای کولای شي د دې تيږو څخه هم ابراهيم ته اولادونه پيدا کړي. ١٠) همدا اوس د ونو بېخونو ته تبر نيول شوی دی او هره ونه چې ښه مپوه نه نيسي هغه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي. ١١) زه تاسو ته د توبې ويستلو په خاطر په اوبو باندي د تعميد غسل درکوم، خو زما څخه وروسته چې څوک راروان دی، هغه زما څخه ډېر زورور دی. زه د هغه د خپليو د راپورته کولو لايق هم نه يم. هغه به تاسو ته په روح القدس او اور د تعميد غسل درکړي. ١٢) هغه خپله ښاخې په لاس کې نيولې ده او په هغې باندي به خپل درمند پاکوي. غنم به په گودام کې ټولوي، خو بوس به په هغه اور کې سوځوي چې هېڅکله نه مړ کيږي.»

عیسی د تعمید غسل اخلي

(مرقوس ١: ٩ - ١١ او لوقا ٣: ٢١ - ٢٢)

۱۳) بیا عیسی د جلیل څخه د اردن سیند ته راغی ترڅو د یحیی په لاس د تعمید غسل واخلي.

۱۴) یحیی کونښن وکړ چې هغه د دې کار نه منع کړي او ورته ویي ویل: «زه باید ستا په لاس د تعمید غسل واخلم، خو ته ماته راځي؟» ۱۵) خو عیسی په ځواب کې وویل: «پرېږده چې اوس همداسې وشي، ځکه چې دا زموږ دپاره بڼه ده چې د خدای رضا پوره کړو.» بیا یحیی ومنله. ۱۶)

او کله چې عیسی د تعمید غسل واخیست، نو سمدلاسه د اوبو څخه راووت. بیا د اسمان دروازه پرانیستل شوه او هغه د خدای روح ولیده چې د کوترې په شکل رانازل شو او په هغه باندې کښېناست. ۱۷) بیا د اسمان څخه یو اواز راغی او ویي ویل: «دا زما گران زوی دی چې زه ترې خوشحاله یم.»

د عیسی ازمايښت

(مرقوس ۱: ۱۲-۱۳ او لوقا ۴: ۱-۱۳)

۴) ۱) بیا روح القدس عیسی دښتې ته بوتې چې د شیطان له خوا وازمایل شي. ۲) عیسی خلوښت ورځې او خلوښت شپې روژه ونيوله او په پای کې وېرې شو. ۳) بیا شیطان ورنژدې شو او ورته ویي ویل: «که ته د خدای زوی یې، نو دې تېرو ته ووايه چې په ډوډۍ باندې بدلې شي.» ۴) خو عیسی په ځواب کې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «انسان یوازې په ډوډۍ نه، بلکې په هرې یوې خبرې باندې ژوندی دی چې د خدای د خولې څخه راوځي.»

۵) بیا شیطان هغه سپېڅلي ښار یعنې اورشلیم ته بوتې او د خدای د کور په مناره باندې یې ودراره ۶) او ورته ویي ویل: «که ته د خدای زوی یې، نو خپل ځان ښکته وغورځوه، ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: «هغه به ستا دپاره فرښتو ته حکم وکړي او هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو پښه دې په تېره ونه لگيږي.»

٧ عیسیٰ ځواب ورکړ: «همدارنگه د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: (خپل څښتن خدای مه ازمايئ.»»

٨ بیا شیطان هغه یو ډېر لوړ غره ته وخپژاوه او د نړۍ ټولې پاچاهۍ او د هغوی شان او شوکت یې ورته وښود ٩ او ورته ویې ویل: «که ته ماته سجده وکړې او زما عبادت وکړې نو دا ټول به تاته درکړم.» ١٠ بیا عیسیٰ هغه ته وویل: «ورک شه شیطان! ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: (خپل څښتن خدای ته عبادت کوه او یوازې د هغه خدمت کوه.»»

١١ نو شیطان هغه پرېښود او فرښتې د هغه په خدمت کې حاضرې شوې.

عیسیٰ په جلیل کې خپل کار پیل کوي

(مرقوس ١: ١٤-١٥ او لوقا ٤: ١٤-١٥)

١٢ کله چې عیسیٰ واورېدل چې یحییٰ په زندان کې اچول شوی دی، نو هغه جلیل ته لاړ. ١٣ هغه په ناصرې کې پاتې نه شو او کیرناحوم ته چې د جلیل د دریا په غاړه د زبولون او نفتالي په سیمه کې پروت دی، لاړ او هلته پاتې شو، ١٤ ترڅو هغه خبرې چې خدای د اشعیا نبي په وسیله کړې وې رښتیا شي:

١٥ د زبولون او نفتالي سیمې د دریا په غاړه

او د اردن د سیند بلې غاړې ته پرته دي.

یعنې جلیل هغه ځای چې غیریهودیان په کې اوسېږي.

١٦ کوم خلک چې په تیارو کې اوسېږي

هغوی به یوه لویه رڼا وویښي

او په هغو خلکو باندې به چې د مرگ په سیوری کې اوسېږي

د سهار رڼایي وځلېږي.

۱۷ د هماغه وخت نه عیسی دا وعظ پیل کړ: «توبه گار شی، ځکه چې اسماني پاچاهي رانژدې

شوی ده.»

عیسی څلورو ماهي نیوونکو ته بلنه ورکوي

(مرقوس ۱: ۱۶ - ۲۰ او لوقا ۵: ۱ - ۱۱)

۱۸ کله چې عیسی د جلیل د دریاب په غاړه گرځېده، نو دوه ورونه یې ولیدل چې یو یې شمعون

و چې د پطروس په نوم هم یادېده او بل د هغه ورور اندریاس و. هغوی په دریاب کې جال اچاوه

ځکه چې هغوی ماهي نیوونکي وو. ۱۹ عیسی هغوی ته وویل: «ما پسې راځئ او زه به تاسو ته

وښایم چې څنگه د ماهیانو په ځای انسانان ونیسئ.» ۲۰ هغوی سمدلاسه خپل جالونه پرېښودل

او هغه پسې روان شول. ۲۱ عیسی له هغه ځای څخه روان شو او دوه نور کسان یې ولیدل چې

سره ورونه وو چې یعقوب او یوحنا نومېدل او د زبدي زامن وو. هغوی د خپل پلار سره په کشتۍ

کې جالونه تیارول. عیسی هغوی راوغوښتل ۲۲ هغوی سمدلاسه خپل پلار او کشتۍ پرېښودل او

د هغه پسې روان شول.

عیسی تعلیم ورکوي، وعظ کوي او ناروغانو ته شفا ورکوي

(لوقا ۶: ۱۷ - ۱۹)

٢٣ عیسی په ټول جلیل کې گرځېده، د هغوی په کنیسو کې یې تعلیم ورکاوه او د خدای د پاچاهۍ زېږی یې خپراوه او خلکو ته یې د هر ډول ناروغیو او رنځونو څخه شفا ورکوله. (٢٤) نو هغه په ټوله سوریه کې مشهور شو او خلکو به ټول ناروغان چې په ډول ډول ناروغیو او دردونو باندې اخته وو او هغه خلک چې پېریانو نیولي وو، میرگیو نیولي وو او یا ګوډان او شلان وو، هغه ته راوستل او هغه به روغول. (٢٥) ګڼ شمېر خلک د جلیل، دکاپولس، اورشلیم، یهودیې او د اردن د سیند د بلې غاړې د سیمې خلک ورپسې روان شول.

د غره په سر باندې وعظ

٥ کله چې عیسی د خلکو ګڼه ګڼه ولیدله، نو غره ته وخوت او هلته کښېناست. شاگردان یې ورته راغلل. (٦) او هغوی ته یې تعلیم ورکول پیل کړ او ویې ویل:

(٣) «بختور دي هغه خلک چې په روحاني توګه غریبان دي،

ځکه چې اسماني پاچاهي د هغوی ده.

(٤) بختور دي هغه خلک چې اوس غمجن دي،

ځکه چې هغوی به تسلي ومومي.

(٥) بختور دي هغه خلک چې عاجزان دي،

ځکه چې هغوی به د ځمکې وارثان شي.

٦ بختور دي هغه خلک چې د خدای د رضا د پوره کولو

وږي او تږي دي،

حکله چې هغوی به ماږه شي.

٧ بختور دي هغه خلک چې په نورو باندې رحم کوي،

حکله چې په هغوی به رحم وشي.

٨ بختور دي هغه خلک چې زړونه يې پاک دي،

حکله چې هغوی به خدای وويني.

٩ بختور دي هغه خلک چې سوله راوستونکي دي،

حکله چې هغوی به د خدای زامن وبلل شي.

١٠ بختور دي هغه خلک چې د خدای د رضا د پوره کولو

په خاطر خورول کيږي،

حکله چې اسماني پاچاهي د هغوی ده.

١١ بختور يې تاسو چې زما په خاطر خلک درته ښکښل کوي، خوروي مو او ستاسو په هکله

داسې بدې خبرې کوي چې هغه دروغ وي. ١٢ خوښ او خوشحاله اوسئ، حکله چې په اسمان

کې ستاسو دپاره لوی اجر دی. ستاسو څخه مخکې هم هغوی په همدې ډول پیغمبران خورولي وو.

تاسو د دې دنیا مالګه او رڼا یئ

(مرقوس ۹: ۵۰ او لوقا ۱۴: ۳۴ - ۳۵)

۱۳ تاسو د نړۍ دپاره مالګه یئ، خو که مالګه خپل خوند له لاسه ورکړي، نو هغه به څنګه بېرته خپل خوند پیدا کړي؟ د هغې څخه نور هېڅ کار نه اخیستل کېږي، بې له دې چې لېرې وغورځول شي او خلک یې تر پښو لاندې کړي.

۱۴ تاسو د نړۍ دپاره رڼا یئ. کوم ښار چې په غره باندې جوړ شوی وي هغه پتېدلی نه شي.

۱۵ هېڅوک خراغ د دې دپاره نه بلوي چې هغه د کوم لوبښي لاندې کېږدي چې پت شي، بلکې هغه په خراغدان باندې ږدي چې د کور ټولو خلکو ته رڼا ورکړي. ۱۶ پرېږده چې ستاسو رڼا په خلکو باندې همداسې وځلېږي، ترڅو ستاسو نېک کارونه وويني او ستاسو پلار ته چې په اسمان کې دی جلال ورکړي.

د شریعت په هکله تعلیم

۱۷ داسې فکر مه کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې شریعت او د پیغمبرانو لیکنې باطلې کړم. د هغو د باطل کولو دپاره نه يم راغلی بلکې د هغو د پوره کولو دپاره راغلی يم. ۱۸ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم ترڅو پورې چې ځمکه او اسمان موجود وي، نو د شریعت یو ډېر وړوکی ټکی به هم له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا هرڅه سرته ونه رسېږي. ۱۹ که چېرې څوک د دې حکمونو څخه یو ډېر وړوکی حکم هم مات کړي او نورو ته هم تعلیم ورکړي چې همداسې وکړي، نو په اسماني پاچاهۍ کې به ډېر کوچنی مقام ولري، خو څوک چې په هغو حکمونو باندې عمل وکړي او نورو ته هم تعلیم ورکړي چې همداسې وکړي، نو هغه به په اسماني پاچاهۍ کې لوړ مقام

ولري. (۲۰) زه تاسو ته دا وایم تر هغې پورې چې تاسو د خدای د رضا په پوره کولو کې د فریسیانو او د شریعت د عالمانو څخه بهتر ونه اوسئ، نو هېڅکله به په اسماني پاچاهۍ کې وردننه نه شی.

د قهر په هکله تعلیم

(۲۱) تاسو اورېدلي دي چې زمونږ نیکونو ته ویل شوي وو: «قتل مه کوئ.» که څوک قتل وکړي، نو هغه به تر محاکمې لاندې نیول کیږي. (۲۲) خو زه تاسو ته وایم چې که چېرې څوک خپل ورور باندې په قهر شي، نو هغه به محاکمه کیږي. که څوک خپل ورور ته سپکاوی وکړي، نو هغه به شورا ته د محاکمې دپاره بیول کیږي. که هغه ورته ووايي چې ته کم عقل یې، نو هغه به د دوزخ اور ته ځي. (۲۳) که چېرې ته د قربانۍ ځای ته کوم نذر راوړې او هلته در په یاد شي چې ورور دې درڅخه خفه دی، (۲۴) نو خپل نذر دې د قربانۍ په ځای کې پرېږده او لاړ شه لومړی خپل ورور پخلا کړه او بیا راشه او خپل نذر دې وړاندې کړه. (۲۵) کله چې د خپل مدعي سره محکمې ته روان یې، نو په لاره کې ورسره روغه جوړه وکړه، هسې نه چې هغه دې قاضي ته په لاس ورکړي او قاضي به دې پولیس ته وسپاري او ته به په زندان کې واچول شي. (۲۶) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې تر هغې به خلاص نه شي ترڅو پورې چې دې د خپل جېب وروستنی روپی نه وي ورکړي.

د زنا نه کولو په هکله تعلیم

(۲۷) تاسو اورېدلي دي چې داسې ویل شوي دي: «زنا مه کوئ.» خو تاسو ته وایم چې که یو سړی کومې بڼې ته په بدنیت وگوري، نو په زړه کې یې د هغې سره زنا کړې ده. (۲۸) که چېرې ستا بڼې سترگه ستا د گناهکارېدلو سبب شي، نو هغه وباسه او لېرې یې وغورځوه. ځکه چې

ستا دپاره به دا بنه وي چې د خپل بدن يو اندام له لاسه ورکړې، نه دا چې ټول بدن دې دوزخ ته وغورځول شي. (٣٠) که چېرې ستا نبي لاس ستا دگناه سبب شي، نو هغه پرې کړه او لېرې يې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا بنه وي چې د خپل بدن يو اندام له لاسه ورکړې، نه دا چې ټول بدن دې دوزخ ته لاړ شي.

د طلاق په هکله تعليم

(متي ١٩: ٩ او مرقوس ١٠: ١١ - ١٢ او لوقا ١٦: ١٨)

(٣١) همدارنگه ويل شوي دي: «کله چې څوک خپلې بنځې ته طلاق ورکوي، نو بايد هغې ته طلاقنامه ورکړي.» (٣٢) خو زه تاسو ته وایم چې که څوک خپله بنځه د زنا کولو نه پرته په کوم بل دليل طلاقه کړي، نو د هغې څخه زنا کاره جوړوي او هرڅوک چې د داسې بنځې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي.

د قسم خوړلو په هکله تعليم

(٣٣) همدارنگه تاسو اورېدلي دي چې په پخوا زمانه کې خلکو ته ويل شوي وو: «خپل قسم مه ماتوئ، خو د څښتن په نوم مو چې کوم قسم خوړلی دی هغه سرته ورسوئ.» (٣٤) خو زه تاسو ته وایم چې هېڅکله قسم مه خورئ، نه په اسمان ځکه چې هغه د خدای تخت دی، (٣٥) نه په ځمکه ځکه چې دا د هغه د پښو اېښودلو چوکۍ ده، نه په اورشليم ځکه چې دا د لوی پاچا ښار دی. (٣٦) همدارنگه مه په خپل سر قسم خورئ ځکه چې تاسو نه شی کولای د هغه يو ويښته هم تور يا سپين کړئ. (٣٧) ستاسو «هو» دې «هو» وي او «نه» مو «نه» وي. د دې نه زيات د شيطان کار دی.

د بدل نه اخیستلو په هکله تعلیم

(لوقا ۶: ۲۹ - ۳۰)

۳۸ تاسو اورېدلي دي چې ویل شوي دي: «د سترګې په بدل کې سترګه او د غاښ په بدل کې غاښ». ۳۹ خو زه تاسو ته وایم څوک چې درسره بدې کوي، نو ته ترې بدل مه اخله. که څوک درته په ښي مخ خپره درکړي، نو کيڼ مخ دې هم ورته ورواړوه. ۴۰ که چېرې څوک ستا په کمیس باندې دعوه وکړي نو خپله چینه هم ورته ورکړه. ۴۱ که چېرې څوک تا دې ته مجبور کړي چې یونیم کیلومتر ورسره لاړ شې، نو درې کیلومتره ورسره لاړ شه. ۴۲ که څوک درڅخه کوم څه وغواړي نو هغه ورته ورکړه او څوک چې درڅخه پور غواړي، نو انکار ورته مه کوه.

د دښمن سره مینه کول

(لوقا ۶: ۲۷ - ۲۸، ۶: ۳۲ - ۳۶)

۴۳ تاسو اورېدلي چې ویل شوي دي: «د خپلو ګاونډیانو سره مینه کوی او د خپل دښمن څخه کرکه کوی». ۴۴ خو زه تاسو ته وایم چې د خپلو دښمنانو سره مینه کوی او څوک چې تاسو ځوروي، د هغوی دپاره دعا کوی. ۴۵ نو په دې به تاسو د خپل اسماني پلار زامن شئ، ځکه چې هغه په بدو او ښو خلکو باندې یوشان لمر راخپړوي او په ښکو او بدو خلکو باندې یو شان باران وروي. ۴۶ که تاسو یوازې د هغو خلکو سره مینه کوی چې ستاسو سره مینه کوي، نو په دې کې به تاسو ته څه اجر وي؟ ایا مالیه ټولونکي همداسې نه کوي؟ ۴۷ که چېرې تاسو یوازې په خپلو ورونو سلام اچوئ، نو د نورو سره ستاسو فرق څه دی؟ ایا کافران همداسې نه کوي؟ ۴۸ نو تاسو باید کامل اوسئ لکه څنګه چې ستاسو اسماني پلار کامل دی.

د خیرات په هکله تعلیم

۶ (۱) پام کوئ چې د خپلې دینداری کارونه د دې دپاره د خلکو په مخکې ونه کړئ چې نور یې وویني، که داسې وکړئ، نو د اسماني پلار له خوا به ستاسو دپاره هېڅ اجر نه وي. (۲) کله چې چاته خیرات ورکوئ، نو سرنی مه وهئ چې خلک پرې خبر شي لکه څنگه چې منافقان یې په کنیسو او کوڅو کې کوي، ترڅو خلک یې صفتونه وکړي. په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه کړی دی. (۳) خو کله چې خیرات ورکوئ، نو هغه داسې ورکړئ چې چپ لاس مو خبر نه شي چې نبي لاس مو څه کوي. (۴) نو خپل خیرات پټ ورکړئ بیا به ستاسو اسماني پلار چې په ټولو پټو رازونو باندې پوهیږي تاسو ته اجر درکړي.

د دعا په هکله تعلیم

(لوقا ۱۱: ۲-۴)

۵ (۵) کله چې دعا کوئ، نو د منافقانو په شان مه اوسئ. هغوی دا خوبوي چې په کنیسو او د کوڅو په غاړه ودریږي او دعا وکړي، ترڅو خلک هغوی وویني. په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه کړی دی. (۶) خو کله چې تاسو دعا کوئ، نو خپلې کوټې ته ننوځئ، دروازه بنده کړئ او د خپل نه لیدونکي اسماني پلار په حضور کې دعا وکړئ او ستاسو اسماني پلار چې په ټولو پټو رازونو باندې پوهیږي تاسو ته به اجر درکړي.

۷ (۷) تاسو په خپلو دعاگانو کې د کافرانو په شان بې معنی کلیمې مه تکراروئ. هغوی فکر کوي چې د دوی دا اوږدې اوږدې دعاگانې به قبولې شي. (۸) د هغوی په شان مه کېږئ، ځکه چې ستاسو پلار د مخکې نه ستاسو د اړتیاوو څخه چې تاسو ورته سوال کوئ، خبر دی. (۹) نو بیا داسې دعا وکړئ:

دای زمونږ اسماني پلاره،

ستا نوم دې پاک وي،

ستا پاچاهي دې راشي. (۱۰)

ستا اراده دې په ځمکه هم پوره شي

لکه څنگه چې په اسمان کې پوره کيږي.

مونږ ته خپل ورځنی رزق همدا نن راکړه. (۱۱)

زمونږ گناهونه وبخښه، (۱۲)

لکه څنگه چې مونږ هم هغه خلک بخښو

چې زمونږ په وړاندې گناه کوي.

مونږ په ازمايښت کې مه اچوه، خو مونږ د شيطان د بدی نه وساته، (۱۳)

[ځکه چې پاچاهي، قدرت او لويي به تل تر تله ستا وي. امين.]

(۱۴) که چېرې تاسو هغه خلک وبخښئ چې ستاسو په وړاندې يې گناه کړې ده، نو ستاسو اسماني

پلار به هم تاسو وبخښي. (۱۵) خو که چېرې تاسو د نورو گناهونه ونه بخښئ، نو ستاسو اسماني

پلار به هم ستاسو گناهونه ونه بخښي.

د روژې په هکله تعلیم

١٦ کله چې روژه نیسئ، نو د منافقانو په شان خپل ځانونه غمجن مه بنایئ، ځکه چې هغوی خپلې خپرې داسې بدلوي چې نور خلک یې وويني چې دوی روژه نیولې ده. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه کړی دی. ١٧ خو کله چې ته روژه نیسې، نو خپل سر غوړوه او خپل مخ دې وينځه، ١٨ ترڅو نور خلک پوه نه شي چې تا روژه نیولې ده، یوازې ستا اسماني پلار به چې څوک یې لیدلی نه شي درباندي پوه شي او ستا اسماني پلار چې د پتو کارونو څخه خبر دی تاته اجر درکړي.

د اسمان خزانې

(لوقا ١٢: ٣٣ - ٣٤)

١٩ د خپلو ځانونو دپاره د ځمکې په مخ خزانې مه ذخیره کوی، یعنې په کوم ځای کې چې چینجی او زنگ یې له منځه وړي او غله ورپسې دېوالونه سوري کوي او هغه غلا کوي. ٢٠ د هغې په ځای د خپلو ځانونو دپاره په اسمان کې خزانې ذخیره کړئ چې چینجی او زنگ یې له منځه نه شي وړلی او نه غله ورپسې دېوالونه سوري کولای شي چې هغه غلا کړي. ٢١ ځکه په هرځای کې چې ستا خزانه وي نو هلته به ستا زړه هم وي.

د بدن خراغ

(لوقا ١١: ٣٤ - ٣٦)

٢٢ سترگې د بدن خراغ دی. که سترگې دې روغې وي، نو ټول بدن به دې روښانه وي، ٢٣ خو که سترگې دې روغې نه وي، نو ټول بدن به دې په تیاره کې وي. نو که چېرې هغه رڼا چې په تا کې

ده هغه تياره شي، نو دا به څومره لويه تياره وي!

خدای او شتمني

(لوقا ۱۶: ۱۳، ۱۲: ۱۲-۲۲ - ۳۱)

٢٤ هېڅوک نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه چې يا خو به د يو څخه کرکه کوي او د بل سره مينه او يا به يو ته وفادار وي او بل ته به په بده سترگه گوري. تاسو نه شئ کولای چې هم د خدای بندگي وکړئ او هم د پيسو.

اندېښنه مه کوئ

٢٥ نو له دې امله تاسو ته وایم چې د خپل ژوند دپاره اندېښنه مه کوئ چې څه به خورئ او څه به څښئ او نه د خپل بدن په هکله چې څه شی به اغوندئ. ایا ژوند د خوراک څخه او بدن د کاليو څخه مهم نه دی؟ ٢٦ د هوا مرغانو ته وگورئ، هغوی نه څه کړي او نه څه رېښي او نه څه په گودام کې ذخیره کوي، خو بیا هم ستاسو اسماني پلار هغوی ته روزي رسوي. ایا تاسو د هغو څخه ډېر ارزښت نه لرئ؟ ٢٧ ایا په تاسو کې څوک کولای شي چې په اندېښنو سره د خپل عمر يو ساعت هم زیات کړي؟ ٢٨ نو بیا ولې د خپلو کاليو دپاره اندېښنه کوئ؟ ځنګلي گلانو ته وگورئ چې څنګه لویږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځان دپاره کالي جوړوي. ٢٩ بیا هم زه تاسو ته وایم چې حتی سلیمان پاچا هم د خپل ټول شان او شوکت سره د دې گلانو په شان ښکلي کالي نه وو اغوستي. ٣٠ خو که چېرې خدای د صحرا وانښو ته چې نن دلته دي او سبا په تنور کې اچول کېږي داسې کالي ورکولای شي، ستاسو ایمان ولې دومره کمزوری دی؟ ایا هغه به تاسو ته د هغو څخه ښه کالي در نه کړي؟ ٣١ نو اندېښنه مه کوئ او مه وایئ: 'مونږ به څه خورو؟ څه به څښو؟ او څه به اغوندو؟' ٣٢ ځکه چې بې ایمانه خلک د دې ټولو شیانو په هکله اندېښنه کوي، خو

ستاسو اسماني پلار پوهيږي چې تاسو دې ټولو شيانو ته اړتيا لرئ. (۳۳) خو لومړی د خدای د پاچاهی او د هغه د رضا د پوره کولو کونښن وکړئ، نو بيا به دا ټول شيان هم تاسو ته درکړل شي.

(۳۴) نو د سبا دپاره اندېښنه مه کوئ، ځکه چې د سبا اندېښنې د سبا دپاره دي. د نن ورځې ستونزې د نن دپاره بس دي.

د نورو په هکله قضاوت کول

(لوقا ۶: ۳۷ - ۳۸، ۶: ۴۱ - ۴۲)

۷ (۱) د نورو په هکله قضاوت مه کوئ، ترڅو تاسو تر قضاوت لاندې ونه نيول شئ. (۲) ځکه لکه څنگه چې تاسو نور خلک ملامتوئ، نو تاسو به هم ملامته کړای شئ. په هره پيمانه چې تاسو يې ورکوئ، نو په هماغه پيمانه به تاسو ته هم درکړل شي. (۳) ته ولې د خپل ورور په سترگه کې خسني ليدلی شې، خو په خپله سترگه کې غټ لرگی ليدلی نه شې؟ (۴) يا ته څنگه خپل ورور ته ويلی شې چې اجازه راکړه ستا د سترگې نه خسني راوباسم، حال دا چې ستا په خپله سترگه کې لرگی دی؟ (۵) ای منافقه، لومړی د خپلې سترگې نه لرگی وباسه، نو بيا به ستا سترگې هم وغړيږي چې د خپل ورور د سترگې نه خسني وباسې.

(۶) سپي ته سپېڅلي شيان مه ورکوئ او خپلې مرغلرې خوگانو ته مه وراچوئ، هسې نه چې هغه تر پښو لاندې کړي او بېرته راوگرځي او په تاسو باندې حمله وکړي.

وغواړئ، ولټوئ او وټکوئ

(لوقا ۱۱: ۹ - ۱۳)

۷) وغواړئ، نو تاسو ته به درکړل شي. ولټوئ نو پيدا به يې کړئ. وټکوئ نو دروازه به درته خلاصه شي. ۸) ځکه هرڅوک چې څه وغواړي، نو لاسته به يې راوړي او څوک يې چې ولټوي، نو پيدا به يې کړي او څوک چې دروازه وټکوي، نو ورته خلاصه به شي. ۹) ايا په تاسو کې داسې څوک شته چې زوی يې ورڅخه ډوډۍ وغواړي او هغه ورته تيره ورکړي؟ ۱۰) او يا ورڅخه ماهي وغواړي او هغه ورته مار ورکړي؟ ۱۱) نو تاسو چې بد خلک يئ، په دې پوهېږئ چې خپلو اولادونو ته څنگه بڼه شيان ورکړئ، نو ستاسو اسماني پلار به څومره بڼه شيان هغو خلکو ته ورکړي چې ورڅخه ويې غواړي! ۱۲) د نورو سره داسې چلند کوئ لکه څنگه چې تاسو يې د هغوی څخه غواړئ. دا هغه څه دي چې تورات او د پيغمبرانو ليکنې يې وايي.

تنګه دروازه

(لوقا ۱۳: ۲۴)

۱۳) په تنګه دروازه ننوځئ، ځکه کومه دروازه چې لويه ده او هغه لاره چې اسانه ده هغه د تباهۍ خواته ځي او کوم خلک چې په دې لاره ځي هغه زيات دي. ۱۴) خو کومه دروازه چې د تلپاتې ژوندون خواته ځي هغه تنګه او لاره يې سخته ده او د هغې موندونکي هم لږ دي.

ونه او د هغې مېوه

(لوقا ۶: ۴۳-۴۴)

۱۵) د جعلي پيغمبرانو سره احتياط کوئ، هغوی د پسونو په شکل کې تاسو ته راځي، خو په حقيقت کې داړونکي لېوان دي. ۱۶) تاسو به هغوی د خپلو عملونو څخه وپېژنئ. ايا د اغزو څخه څوک انګور يا انځر راټولولی شي؟ ۱۷) نو هر هره بڼه بڼه مېوه نيسي او خرابه و نه خرابه مېوه نيسي. ۱۸) بڼه و نه خرابه مېوه نه شي نيولی او نه خرابه و نه بڼه مېوه نيولی شي. ۱۹) کومه و نه

چې ښه مېوه نه نيسي، نو هغه ونه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي. (۲۰) په دې ډول به تاسو هغوی د خپلو عملونو څخه وپېژنئ.

زه تاسو هېڅ نه پېژنم

(لوقا ۱۳: ۲۵ - ۲۷)

(۲۱) هر هغه څوک چې ماته باداره، باداره ووايي د خدای په پاچاهۍ کې به وردننه نه شي، خو یوازې هغه خلک به دننه شي چې زما د اسماني پلار اراده پوره کوي. (۲۲) د اخرت په ورځ به ډېر ماته وایي: «ای باداره، ای باداره، ایا ستا په نوم مونږ پېشگويي نه وه کړې؟ ایا ستا په نوم مو پېريان نه وو ویستلي؟ ایا ستا په نوم مو ډېرې معجزې ونه ښودلې؟» (۲۳) بیا به زه هغوی ته په ښکاره ووايم: «ای بدکارانو، زه تاسو هېڅ نه پېژنم، زما د مخې نه لېرې شی.»

پوه او ناپوه گلکاران

(۲۴) نو هر څوک چې زما دا خبرې اوري او عمل ورباندې کوي هغه د هغه پوه سړي په شان دی چې خپل کور يې په تیرو باندې جوړ کړی ؤ، (۲۵) چې باران وشو او سپلاب راغی او سخت توفان په هغه کور باندې راغی، خو هغه راونه غورځېده، ځکه چې تهداب يې په تیرو باندې ایښودل شوی ؤ. (۲۶) خو هر څوک چې زما خبرې واورې او عمل ورباندې ونه کړي، نو هغه د هغه ناپوه سړي په شان دی چې خپل کور يې په شگو باندې جوړ کړی ؤ، (۲۷) او کله چې باران وشو او سپلاب راغی او سخت توفان په هغه کور باندې راغی، نو هغه راوغورځېد او بیخي وران شو.»

(۲۸) کله چې عیسی دا خبرې پای ته ورسولې، نو خلک د هغه تعلیم ته حیران پاتې شول، (۲۹)

ځکه چې هغه د شریعت د عالمانو په شان نه بلکې په پوره اختیار سره هغوی ته تعلیم ورکاوه.

عیسی یو جذامي سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱: ۴۰ - ۴۵ او لوقا ۵: ۱۲ - ۱۶)

۸ کله چې عیسی د غره نه رانښکته شو، نو گڼ شمېر خلک ورپسې روان شول. ۲ په دې وخت کې یو جذامي سړی هغه ته راغی او د هغه په پښو کې پرېوت او ویې ویل: «بناغلیه، که ته وغواړې نو کولای شې چې ما پاک او روغ کړې.» ۳ عیسی خپل لاس وراوږد کړ او په هغه باندې یې کېښود او ویې ویل: «زه غواړم، پاک او روغ شه» او هغه سمدلاسه د جذام څخه پاک او روغ شو. ۴ بیا عیسی هغه ته وویل: «گوره چې په دې هکله هېچا ته څه ونه وایې، خو لاړ شه او خپل ځان کاهن ته وروښایه او کومه قرباني چې موسی یې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابتې شي چې ته روغ شوی یې.»

عیسی د رومي منصبدار نوکر ته شفا ورکوي

(لوقا ۷: ۱ - ۱۰)

۵ کله چې عیسی د کپرناحوم ښار ته ورغی، نو یو رومي منصبدار ورته راغی او هغه ته یې زاري وکړه، ۶ او ورته ویې ویل: «ای بناغلیه، زما یو نوکر په کور کې شل پروت دی او ډېر په عذاب دی.» ۷ عیسی وویل: «زه به درشم او هغه به روغ کړم.» ۸ خو هغه منصبدار ورته په ځواب کې وویل: «ای بناغلیه، زه د دې لایق نه یم چې زما کور ته راشې. ته یوازې امر وکړه، نو زما نوکر به روغ شي.» ۹ ځکه چې زه هم د بل چا د امر لاندې یم او عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې یو ته ووايم چې لاړ شه، نو هغه ځي او بل ته ووايم چې راشه نو هغه راځي او کله چې خپل نوکر ته ووايم چې دا کار وکړه نو هغه یې کوي.» ۱۰ کله چې عیسی د هغه خبرې واورېدلې نو حیران شو او کوم خلک چې په هغه پسې روان وو، هغوی ته یې وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې ما داسې ایمان په اسراییلو کې هم نه دی لیدلی.» ۱۱ زه تاسو ته وایم چې

د ختيځ او لوېديځ څخه به ډېر خلک راشي او د ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره به د اسماني پاچاهۍ په مېلمستيا کې کښېني، (۱۲) خو کوم خلک چې د دې پاچاهۍ دپاره ټاکل شوي وو هغوی به دباندې تيارو ته يعنې هغه ځای ته وغورځول شي چې هلته به خلک ژاري او خپل غاښونه به چيچي. (۱۳) بيا عيسی هغه منصبدار ته وويل: «بېرته خپل کور ته لاړ شه، لکه څنگه چې باور لرې همداسې به وشي.» نو په هماغه ساعت هغه نوکر روغ شو.

عيسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱: ۲۹-۳۴ او لوقا ۴: ۳۸-۴۱)

(۱۴) کله چې عيسی د پطروس کور ته ورغی، نو ويې ليدل چې د پطروس خواښې د تبې له لاسه پرته وه. (۱۵) د هغې لاس يې ونيوه او تبې هغه پرېښودله. هغه راپاڅېدله او د عيسی خدمت يې پيل کړ. (۱۶) کله چې ماښام شو، نو خلکو هغه ته ډېر داسې کسان راوستل چې پېريانو نيولي وو او په يو حکم يې د هغوی څخه پېريان وويستل او ټول ناروغان يې روغ کړل. (۱۷) په دې ډول د اشعيا نبي هغه وينا رښتيا شوه چې ويلي يې وو:

هغه مونږ له خپلو ناروغيو نه خلاص کړو،

او زمونږ کمزوری يې لېرې کړلې.

د عيسی څخه د پيروي کولو بيه

(لوقا ۹: ۵۷-۶۲)

(۱۸) کله چې عيسی وليدل چې د خلکو گڼه گڼه ورڅخه راچاپېره ده نو خپلو شاگردانو ته يې حکم وکړ چې د جليل د درياب بلې غاړې ته لاړ شي. (۱۹) د شريعت يو عالم هغه ته ورغی او

ويي ويل: «استاذه! هر چبرته چې خې زه به دريسي ځم.» (۲۰) عيسى ورته وويل: «گيدران خپل غارونه لري او مرغان خپلې ځالې، خو د انسان زوی دومره ځای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» (۲۱) يو بل شاگرد ورته وويل: «استاذه، اجازه راکړه چې لومړی لار شم او خپل پلار خاورو ته وسپارم.» (۲۲) عيسى ځواب ورکړ: «ته ما پسې راځه او پرېږده چې مري خپل مري بنځ کړي.»

عيسى توفان اراموي

(مرقوس ۴: ۳۵-۴۱ او لوقا ۸: ۲۲-۲۵)

(۲۳) عيسى په کشتی کې سپور شو او شاگردان يې هم ورسره روان شول. (۲۴) ناڅاپه په درياب کې يو سخت توفان راغی او نژدې و چې کشتی د څپو له لاسه ډوبه شي، خو عيسى ویده و. (۲۵) نو شاگردان ورغلل او راوينس يې کړ او ورته وويي ويل: «ای استاذه، مونږ وژغوره. مونږ ډويپرو.» (۲۶) عيسى ورته وويل: «تاسو ولې دومره وپرېږئ؟ ستاسو ايمان څومره کمزوری دی!» بيا هغه راپاڅېد او باد او د اوبو څپو ته يې حکم وکړ او هغوی بيخي ارام شول. (۲۷) شاگردان حيران شول او وويي ويل: «دا څنگه سړی دی چې باد او څپې يې هم حکم مني؟»

عيسى دوو کسانو ته چې پېريانو نيولي وو شفا ورکوي

(مرقوس ۵: ۱-۲۰ او لوقا ۸: ۲۶-۳۹)

(۲۸) کله چې عيسى د جدريان سيمې ته چې د درياب په بلې غاړې پرته وه ورسېده، نو د دوو تنو سره چې پېريانو نيولي وو او د هديرې لڅخه راووتل، مخامخ شو. هغوی دومره خطرناکه وو چې هېچا نه شو کولای په هغه لاره تېر شي. (۲۹) ناڅاپه هغوی چيغې ووهلې: «ای د خدای زويه، مونږ سره څه کار لري؟ ته د دې دپاره دلته راغلی يې چې مونږ د ټاکل شوي وخت څخه مخکې په

عذاب کړې؟» (۳۰) د هغه ځای څخه لږ لېرې د خوگانو یوه لویه رمه څرېدله. (۳۱) پېریانو عیسی ته زاري وکړه: «که چېرې ته مونږ شړې، نو د خوگانو هغې رمې ته مو ولېږه.» (۳۲) عیسی هغوی ته وویل: «لاړ شی!» نو هغوی راووتل او په خوگانو کې ورننوتل. سمدلاسه د خوگانو ټولې رمې منډه کړه او د کمر د غاړې نه درياب ته ورولوېدله او په اوبو کې ډوبه شوه. (۳۳) د خوگانو ساتونکي وټنټېدل او ښار ته لاړل. خلکو ته یې ټوله کیسه وکړه او هغه څه چې په پېریانو نیولي سړیو باندې تېر شوي وو، ټولو ته وویل. (۳۴) بیا د ښار ټول خلک راووتل چې عیسی وويني او کله یې چې هغه ولید نو زاري یې ورته وکړه چې د دوی د سیمې څخه لاړ شي.

عیسی یو شل سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۲: ۱-۱۲ او لوقا ۵: ۱۷-۲۶)

۹ (۱) عیسی په کشتی کې سپور شو او د دریاب څخه تېر شو او بېرته خپل ښار کپرناحوم ته راغی. (۲) په دې وخت کې څو کسانو یو شل سړی چې په کټ کې پروت ؤ هغه ته راوست. عیسی چې د هغوی ایمان ولیده، نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زویه! ډاډه اوسه، ستا گناهونه وبخښل شول.» (۳) په دې خبرې د شریعت ځینې عالمانو د خپلو ځانونو سره وویل: «دا سړی کفر وایي.» (۴) خو عیسی پوهېده چې د هغوی په زړه کې څه دي او ورته ویې ویل: «ستاسو په زړونو کې ولې داسې بد فکرونه گرځي؟» (۵) ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي ستا گناهونه وبخښل شول او یا وویل شي چې پاڅېره او وگرځه؟ (۶) خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په مخ دا واک او اختیار لري چې گناهونه وبخښي.» نو هغه شل سړي ته یې وویل: «پاڅېره، کټ دې واخله او خپل کور ته لاړ شه.» (۷) هغه پاڅېد او کور ته لاړ. (۸) کله چې خلکو دا پېښه ولیدله نو ووېرېدل او د خدای ثنا یې وویل چې انسان ته یې داسې واک او اختیار ورکړی دی.

عیسی لاوي خپل شاگرد ټاکي

(مرقوس ۲: ۱۳-۱۷ او لوقا ۵: ۲۷-۳۲)

۹) کله چې عیسی له هغه ځای څخه تېرېده، نو په لاره کې یې د متي په نوم یو سړی ولید چې د ماليې راټولولو په ځای کې ناست ؤ. عیسی هغه ته وویل: «ما پسې راځه.» متي راپاڅېد او په هغه پسې روان شو.

۱۰) بیا عیسی د متي په کور کې ډوډۍ ته ناست ؤ چې ډېر مالیه ټولونکي او نور گناهکاران راغلل او د عیسی او د هغه د شاگردانو سره دسترخوان ته کښېناستل. ۱۱) کله چې فریسیانو دا ولیدل، نو د عیسی د شاگردانو نه یې پوښتنه وکړه: «ستاسو استاذ ولې د مالیه ټولونکو او نورو گناهکارانو سره یوځای ډوډۍ خوري؟» ۱۲) عیسی د هغوی خبرې واورېدلې او ویې ویل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري بلکې ناروغان یې لري. ۱۳) لاړ شی او د خدای د کلام د دې لیکنو په معنی باندې ځانونه پوه کړئ: زه ستاسو څخه غواړم چې په نورو رحم وکړئ، نه د قربانی وړاندې کول.» ۱۴) ځکه چې زه د دې دپاره نه یم راغلی چې پرهېزگاران راوبولم بلکې گناهکاران راوبولم.»

د روژې په هکله پوښتنه

(مرقوس ۲: ۱۸-۲۲ او لوقا ۵: ۲۳-۳۹)

۱۴) بیا د یحیی شاگردان عیسی ته راغلل او ورته ویې ویل: «ولې مونږ او فریسیان روژه نيسو او ستا شاگردان یې نه نيسي؟» ۱۵) عیسی هغوی ته وویل: «ایا دا کېدای شي چې د زوم ملگري دې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي خفه ناست وي؟ بې له شکه چې نه. خو داسې وخت به راشي چې زوم به د هغوی نه بوتلل شي، نو بیا به روژه نيسي. ۱۶) هېڅوک په زړو کالیو باندې نوی پیوند نه لگوي. که داسې وکړي نو هغه پیوند به د زړو کالیو څخه راوشلیږي او له مخکې څخه

به يو لوی سوری په کې جوړ شي. (۱۷) او نه هم څوک تازه شراب په زړو مشکونو کې اچوي، ځکه که واچول شي، نو مشکونه شکيږي او شراب ترې توييږي او مشکونه به له منځه لاړ شي. خو تازه شراب په نويو مشکونو کې اچول کيږي او په دې ډول هم شراب او هم مشک دواړه روغ پاتې کيږي.»

يوې بنځې ته شفا ورکول او د يوې مړې انجلۍ راژوندي کول
(مرقوس ۵: ۲۱ - ۴۳ او لوقا ۸: ۴۰ - ۵۶)

(۱۸) عیسی لا دا خبرې کولې چې په دې وخت کې د کنیسي یو مشر ورته راغی او د هغه په پښو کې پرېوت او ویې ویل: «همدا اوس زما لور مړه شوه، خو که چېرې ته راشي او خپل لاس ورباندې کېږدې، نو هغه به ژوندۍ شي.» (۱۹) عیسی پاڅېد او ورسره روان شو او شاگردان یې هم ورپسې روان شول. (۲۰) په دې وخت کې یوه بنځه چې د دولسو کالو راهیسې ورڅخه وینه بهېدله، د شا له خوا راغله او د عیسی لمنې ته یې لاس وروړ. (۲۱) ځکه چې هغې باور درلود چې که زه یوازې د هغه چينې ته هم لاس وروړم نو روغه به شم. (۲۲) عیسی مخ ورواړاوه او هغه یې ولیدله او ورته ویې ویل: «لورې! ډاډه اوسه، ته خپل ایمان روغه کړې.» او په هماغه ساعت بنځه روغه شوه. (۲۳) کله چې عیسی د هغه مشر کور ته ورغی او د جنازې دپاره د غم ساز غږوونکي او د خلکو شور یې ولید، (۲۴) نو هغه وویل: «ووځئ، ځکه چې انجلۍ مړه نه ده، بلکې ویده ده.» نو هغوی وریورې وخنډل. (۲۵) خو کله چې ټول خلک دباندې وویستل شول، نو هغه د انجلۍ کوټې ته ورننوت، هغه یې له لاسه ونيوله او هغه راپاڅېدله. (۲۶) دا خبر په هغې ټولې سیمې کې خپور شو.

عیسی دوو ږندو ته شفا ورکوي

٢٧) کله چې عیسی د هغه ځای نه روان شو، نو دوه ږانده ورسې روان شول او چیغې یې وهلې: «ای د داود زوی، په مونږ رحم وکړه.» ٢٨) کله چې عیسی کور ته دننه شو، نو هغه ږانده ورته راغلل. عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ایا تاسو په دې ایمان لرئ چې زه کولای شم تاسو بینا کړم؟» هغوی وویل: «هو، بناغلیه!» ٢٩) بیا عیسی د هغوی سترگو ته لاس وروړ او ویې ویل: «څنگه چې ستاسو ایمان دی، نو همداسې دې وشي.» ٣٠) او د هغوی سترگې بینا شوې. عیسی هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړ چې په دې هکله هېچا ته څه ونه وایي. ٣١) خو کله چې هغوی لاړل، نو په هغه ټوله سیمه کې یې د هغه په هکله خبر خپور کړ.

عیسی یو گونگي ته شفا ورکوي

٣٢) کله چې عیسی او شاگردان یې په وتلو کې وو چې یو سړی یې عیسی ته راوست چې خبرې یې نه شوې کولای ځکه چې پېریانو نیولی و. ٣٣) کله چې عیسی د هغه څخه پېری وویست، نو هغه سړي په خبرو پیل وکړ. خلک ډېر حیران شول او ویې ویل: «په اسراییلو کې هېڅکله همداسې کار نه دی لیدل شوی.» ٣٤) خو فریسیانو وویل: «هغه د پېریانو د مشر یعنی شیطان په مرسته پېریان وباسي.»

عیسی په خلکو باندې رحم کوي

٣٥) عیسی ښار په ښار او کلي په کلي ګرځېده او د هغوی په کنیسو کې یې تعلیم ورکاوه او د اسماني پاچاهۍ زېږی یې خپراوه او د خلکو هر ډول ناروغی او کمزورتیاوې یې روغولې. ٣٦) کله چې هغه د خلکو ګڼه ګڼه ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېد، ځکه چې هغوی د بې شپونه پسونو په شان پرېشانه او بې وسه وو. ٣٧) بیا هغه خپلو شاگردانو ته وویل: «فصل ډېر دی، خو مزدوران لږ دي.» ٣٨) نو تاسو د فصل خاوند ته زاري وکړئ چې د خپلو حاصلاتو د راټولولو دپاره

د عیسی دولس رسولان

(مرقوس ۳: ۱۳-۱۹ او لوقا ۶: ۱۲-۱۶)

۱۰ عیسی خپل دولس شاگردان راوغوښتل او هغوی ته یې د پېریانو د ویستلو او د هر ډول ناروغیو او کمزورتیاوو د روغولو اختیار ورکړ. (۲) د هغو دولسو رسولانو نومونه دا دي: لومړنی شمعون چې په پطروس مشهور ؤ او ورور یې اندریاس، یعقوب د زبدي زوی او د هغه ورور یوحنا، (۳) فیلیپوس او بارتولما، توما او مالیه ټولونکی متی، یعقوب د حلفي زوی او تدي، (۴) شمعون سرتېری او یهودا اسخريوتي چې د عیسی سره یې خیانت وکړ.

عیسی خپل دولس رسولان لېري چې خپل کار سرته ورسوي

(مرقوس ۶: ۷-۱۳ او لوقا ۹: ۱-۶)

۵ عیسی دا دولس شاگردان د دې لارښوونو سره ولېږل: «د غیریهودیانو هېڅ یوې سیمې ته لاړ نه شی او د سامریانو هېڅ ښار ته مه ننوځئ. (۶) خو د هغې په ځای د اسراییلو قوم ته چې د ورک شویو پسونو په شان دي ورشئ (۷) او په لاره کې دا پیغام ورکوئ چې اسماني پاچاهي رانژدې شوې ده. (۸) ناروغان روغ کړئ، مړي راژوندي کړئ، په جذام اخته خلک پاک او روغ کړئ او پېریان وباسئ. تاسو ته وړیا درکړل شوي او وړیا یې ورکړئ. (۹) د ځان سره د سرو زرو، سپینو زرو او مسو سکې مه وړئ، (۱۰) د سفر دپاره کوم خورجین، اضافه کالي، خپلې او امسا مه اخلئ، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دی. (۱۱) کله چې کوم ښار یا کوم کلي ته ننوځئ، نو د یو داسې سړي کور ته ورشئ چې د ورتلولایق وي او ترڅو پورې چې کوم بل ځای ته ځئ نو تر هغه وخته پورې د هغه په کور کې پاتې شی. (۱۲) کوم کور ته چې ننوځئ، نو په هغه

سلام واچوئ. (۱۳) که چپرې د هغه کور خلک ستا د سلام لایق وي نو کومه سوله او سلامتي چې تاسو یې د هغوی دپاره غواړئ هغه به ورباندې پاتې شي، خو که لایق یې نه وي، نو هغه سلام به بېرته تاسو ته راوگرځي. (۱۴) خو که چپرې څوک تاسو ته هرکلی ونه وایي او یا ستاسو خبرو ته غوږ ونه نیسي، نو کله چې د هغه کور یا ښار څخه ځئ نو د خپلو پښو خاورې وڅنډئ. (۱۵) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم او عموره د ښارونو د خلکو سزا د دی ښار د خلکو د سزا څخه کمه وي.

د راتلونکې ځورونې په هکله

(مرقوس ۱۳: ۹-۱۳ او لوقا ۲۱: ۱۲-۱۷)

(۱۶) گورئ، زه تاسو لکه د پسونو په شان د لېوانو منځ ته لېږم، نو د مارانو په شان هونبیار او د کوترو په شان بې آزاره اوسئ. (۱۷) پام کوئ چې خلک به تاسو محکمو ته وسپاري او په خپلو کنیسو کې به مو په دورو باندې ووهي (۱۸) او زما په خاطر به تاسو والیانو او پاچاهانو ته راوستل شی چې د هغوی او غیریهودیانو په مخکې شاهدي ورکړئ. (۱۹) خو کله چې هغوی تاسو محکمې ته راولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې تاسو به څه وایئ او څنگه به یې وایئ، ځکه چې په هماغه ساعت به تاسو ته وویل شي چې څه ووايئ. (۲۰) ځکه تاسو چې کومې خبرې کوئ هغه به ستاسو خبرې نه وي، بلکې ستاسو د اسماني پلار روح به ستاسو په وسیله خبرې کوي. (۲۱) ورور به د ورور سره خیانت وکړي چې ووژل شي او پلار به د خپلو اولادونو سره. اولادونه به د خپلو میندو او پلرونو په خلاف راپورته شي او د هغوی د مړینې سبب به شي. (۲۲) ټول خلک به زما د نوم په خاطر ستاسو څخه کرکه کوي. خو څوک چې تر اخره ټینگ پاتې شي هغه به خلاصون ومومي. (۲۳) کله چې څوک تاسو په یو ښار کې ځوروي، نو بل ښار ته وتښتئ. په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې مخکې له دې چې د اسراییلو په ټولو ښارونو کې وگرځئ، د انسان زوی به راشي.

۲۴) شاگرد د خپل استاذ څخه لوی نه دی او نه نوکر د خپل بادار څخه. ۲۵) د یو شاگرد دپاره دا بس دی چې د خپل استاذ په شان شي او نوکر د خپل بادار په شان. که چېرې د کور مشر ته بعلزبول یعنې شیطان وویل شي، نو د هغه د کورنۍ نور غړي به د دې نه هم په خراب نوم یاد کړای شي.

د چا څخه باید ووپرېږئ

(لوقا ۱۲: ۱۲-۷)

۲۶) نو د هغوی نه مه وپرېږئ، ځکه داسې پټ شی نشته چې بڼکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې بڼکاره به نه شي. ۲۷) څه چې زه تاسو ته په تیاره کې وایم، نو تاسو یې په رڼا ورځ اعلان کړئ، کوم څه چې تاسو ته په غوږ کې وویل شي تاسو یې د بام په سر اعلان کړئ. ۲۸) د هغو خلکو څخه مه وپرېږئ چې بدن وژني خو روح نه شي وژلی. خو د هغه چا څخه ووپرېږئ چې بدن او روح دواړه په دوزخ کې تباہ کولای شي. ۲۹) ایا دوه مرغۍ په یوه روپۍ نه خرڅیږي؟ خو بیا هم ستاسو د اسماني پلار د رضا څخه پرته یوه هم په ځمکه نه رالویږي. ۳۰) خو ستاسو په هکله باید وویل شي چې ستاسو د سر وینستان هم شمېرل شوي دي. ۳۱) نو بیا مه وپرېږئ، تاسو د بې شمېره مرغیو څخه زیات ارزښت لرئ. ۳۲) نو هرڅوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو زه به هم د خپل اسماني پلار په مخکې اقرار وکړم چې هغه زما د پیروانو څخه دی. ۳۳) خو هرڅوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي، نو زه به هم د خپل اسماني پلار په مخکې کې د هغه څخه انکار وکړم.

د ایمان په خاطر د ستونزو منل

(لوقا ۱۲: ۵۱-۵۳، ۱۴: ۲۶-۲۷)

٣٤ داسې گومان مه کوي چې زه د دې دپاره راغلی يم چې نړۍ ته سوله راولم، زه د سولې د
 راوستلو دپاره نه يم راغلی، بلکې دبنمني راولم. ٣٥ زه راغلی يم چې زوی د پلار، لور د مور او
 انږور د خواښې په خلاف کړم. ٣٦ ستاسو د خپلې کورنۍ غړي به ستاسو دبنمنان شي. ٣٧ په
 چا چې خپل مور او پلار زما څخه زيات گران وي، نو هغه زما لایق نه دی او په چا چې خپله لور
 او زوی زما څخه دپرگران وي، هغه زما لایق نه دی. ٣٨ څوک چې خپل صلیب راوانخلي او ما
 پسې رانه شي، نو هغه زما لایق نه دی. ٣٩ څوک چې کوبښن کوي خپل ځان وساتي، نو هغه به
 له لاسه ورکړي او څوک چې زما په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي هغه به رښتینی ژوند تر لاسه
 کړي.

اجرونه

(مرقوس ٩: ٤١)

٤٠ څوک چې تاسو قبول کړي، نو زه به یې قبول کړی يم او څوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک
 به یې قبول کړی دی چې زه به یې رالېږلی يم. ٤١ هرڅوک چې یو پیغمبر په دې خاطر قبول کړي چې
 هغه پیغمبر دی، نو هغه به د یو پیغمبر اجر ومومي او څوک چې یو نېک سړی په دې خاطر قبول
 کړي چې هغه نېک سړی دی، نو هغه به د نېک سړي اجر ومومي. ٤٢ هرڅوک چې د دې عادي
 خلکو څخه یوه ته په دې خاطر چې هغه زما د پیروانو څخه دی، یوه پیاله یخې اوبه هم ورکړي نو
 په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هغه سړی به یې اجره پاتې نه شي.

د عیسی په هکله د یحیی پوښتنه

(لوقا ٧: ١١٨-٣٥)

١١ کله چې عیسی خپلو دولسو شاگردانو ته دا لارښوونې وکړې، نو له هغه ځای نه روان

شو چې د هغې سيمې په نورو ښارونو کې تعليم ورکړي او وعظ وکړي.

٢) کله چې يحيى په زندان کې د مسيح د کارونو څخه خبر شو، نو خپل څو شاگردان يې هغه ته ورولېږل ٣) چې د هغه څخه پوښتنه وکړي: «ايا ته هغه څوک يې چې بايد راغلی وای يا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» ٤) عيسى هغوی ته په ځواب کې وويل: «لاږ شئ او څه چې تاسو اورئ او وينئ يحيى ته ووايئ ٥) چې څنگه رانده بينا کيږي، گوډان کولای شي وگرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي، کانه اورېدلی شي، مړي راژوندي کيږي او غريبانو ته زېږی ورکول کيږي. ٦) بختور دی هغه څوک چې په ما شک ونه کړي.»

يحيى څوک دی

٧) څنگه چې د يحيى شاگردان روان شول، نو عيسى خلکو ته د يحيى په هکله داسې خبرې پيل کړې: «تاسو د څه شي د ليدلو دپاره دښتې ته تللي وئ؟ د يوې لوخي د ليدلو دپاره چې باد خوځوله؟ ٨) نو بيا د څه شي د ليدلو دپاره تللي وئ؟ ايا د هغه چا د ليدلو دپاره چې قيمتي او ښکلي کالي يې اغوستي وو؟ گورئ، کوم خلک چې داسې کالي اغوندي هغوی په شاهانه مانيو کې ژوند کوي. ٩) نو بيا د څه شي د ليدلو دپاره وتلي وئ؟ ايا د يو پيغمبر د ليدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د يو پيغمبر څخه هم ډېر لوی دی. ١٠) دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خداى په کلام کې ليکل شوي دي:

گوره، زه به خپل استاځی ستا څخه مخکې ولېږم

چې ستا دپاره لاره تياره کړي.

١١) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې په دې نړۍ کې له تعמיד ورکونکي يحيى څخه بل څوک

لوی نه دی پیدا شوی، خو بیا هم په اسماني پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه ډېر لوی دی. (۱۲)

د تعمید ورکوونکي یحیی د زمانې څخه تر نن ورځ پورې اسماني پاچاهي تر سختو حملو لاندې راغلې او زورور خلک کوښښ کوي چې هغه په زوره ونیسي. (۱۳) ځکه چې ټولو پیغمبرانو او د موسی شریعت د یحیی تر راتللو پورې د اسماني پاچاهۍ په هکله پېشگويي کړې ده (۱۴) او که تاسو تیار یئ چې دا ومنی، نو یحیی هماغه الیاس نبي دی چې باید راغلی وای. (۱۵) که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.

(۱۶) خو زه د دې زمانې خلک د څه شي سره پرتله کړم؟ هغوی د هغو ماشومانو په شان دي چې په بازار کې ناست وي او یو بل ته نارې وهي: (۱۷) «مونږ درته شپیلې ووهله، خو تاسو گډا ونه کړه، مونږ درته د غم سندرې وویلې، خو تاسو ونه ژړل.» (۱۸) ځکه کله چې یحیی راغی، نو نه یې څه خوړل او نه یې څه څښل، خو ټولو به ویل چې هغه پېریانو نیولی دی. (۱۹) کله چې د انسان زوی راغی او هغه خوړل او څښل، خو هغوی ویل چې هغه ته گورئ، هغه یو خپتور، شرابي او د مالیه ټولوونکو او نورو گناهکارانو ملگری دی. خو بیا هم خلکو ته به د خدای حکمت په خپلو عملونو کې رښتیني ثابت شي.»

بې ایمانه ښارونه

(لوقا ۱۰: ۱۳ - ۱۵)

(۲۰) بیا عیسی د هغو ښارونو خلک ملامته کړل چې زیاتې معجزې یې په کې ښودلې وې، ځکه چې هغوی توبه ونه ویستله. (۲۱) هغه وویل: «افسوس دې وي په تا ای د خورزین ښاره! او افسوس دې وي په تا باندې ای د بیت صیدا ښاره! ځکه که چېرې دا معجزې چې په تاسو کې وښودل شوې که هغه په صور او صیدون کې ښودل شوې وای نو هغوی به ډېر پخوا د ویر کالي اغوستي وای، په خپلو سرونو باندې به یې ایرې بادولې او توبې به یې ویستلې وای. (۲۲) خو تاسو

ته وایم چې د قیامت په ورځ به د صور او صیدون سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي. (۲۳) خو ای د کپرناحوم ښاره! تا غوښتل چې اسمان ته پورته کړای شې؟ نه، ته به دوزخ ته وغورځول شې. ځکه کومې معجزې چې په تا کې وښودل شوې، که هغه په سدوم کې ښودل شوې وای، نو هغه به تر نن ورځې پورې پاتې وای. (۲۴) خو زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي.»

عیسی وایي چې ماته راشئ او ارام ومومئ
(لوقا ۱۰: ۲۱-۲۲)

(۲۵) په هغه وخت کې عیسی دا دعا وکړه: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان څښتنه، ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هونبیارو خلکو څخه پټې کړې دي او ناپوهو ته دې ښکاره کړي دي. (۲۶) هو پلاره! دا ستا رضا وه.»

(۲۷) زما پلار ټول شیان ماته راسپارلي دي. هېڅوک زوی نه پېژني بې له پلاره او هېڅوک پلار نه پېژني بې له زویه او بې له هغوی نه چې زوی یې وغواړي پلار ورته وروښايي. (۲۸) ای تاسو ټول چې د خپلو درنو بارونو څخه ستړي شوي یی، ماته راشئ او زه به ارام درکړم. (۲۹) زما جغ په خپله غاړه کېږدئ او زما څخه یې زده کړئ، ځکه چې زه په زړه نرم او عاجز یم او ستاسو زړونه به ارام ومومي. (۳۰) ځکه چې زما د جغ وړل اسانه او بار مې سپک دی.»

د سبت د ورځې په هکله پوښتنه
(مرقوس ۲: ۲۳-۲۸ او لوقا ۶: ۱-۵)

۱۲ (۱) په هغه وخت کې عیسی د سبت په یوه ورځ د غنمو په پټیو تېرېده، د هغه شاگردان

وږي شوي وو نو هغوی د غنمو د وږو په شکولو او خوړلو شروع وکړه. (۲) خو کله چې فریسیانو دا ولیدل، نو عیسی ته یې وویل: «گوره! ستا شاگردان داسې کار کوي چې د سبت په ورځ ناروا دی.» (۳) عیسی ځواب ورکړ: «ایا تاسو دا نه دي لوستلي کله چې داود او د هغه ملگري وږي وو، نو هغه څه وکړل؟» (۴) هغه څنگه د خدای کور ته ننوت او د خپلو ملگرو سره یې سپېڅلې ډوډۍ وخورله، که څه هم د هغوی دپاره د هغې خوړل روا نه وو او یوازې د کاهنانو دپاره روا وو؟ (۵) او تاسو د موسی په شریعت کې نه دي لوستلي چې کاهنان د خدای په کور کې د سبت قانون ماتوي، خو بیا هم گناهکار نه گڼل کیږي؟ (۶) زه تاسو ته وایم چې دلته یو څوک شته چې د خدای د کور څخه هم لوی دی. (۷) که چېرې تاسو د خدای د کلام په معنی پوهېدلې چې وایي: «زه ستاسو څخه غواړم چې په نورو رحم وکړئ، نه قرباني.» نو تاسو به یې گناه خلک نه ملامتول. (۸) ځکه چې د انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عیسی یو سړي ته چې لاس یې شل ؤ شفا ورکوي

(مرقوس ۳: ۱-۶ او لوقا ۶: ۶-۱۱)

(۹) له هغې وروسته عیسی د هغه ځای څخه لاړ او یوې کنیسي ته ورغی. (۱۰) هلته یو سړی ؤ چې لاس یې وچ شوی ؤ. ځینو خلکو چې غوښتل یې په عیسی باندې تور ولگوي، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا د سبت په ورځ د چا روغول روا دي؟» (۱۱) عیسی ځواب ورکړ: «فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک یو پسه ولري او هغه د سبت په ورځ کندي ته ولوېږي نو هغه به راونه نیسي او د هغې کندي څخه به یې راونه باسي؟» (۱۲) خو انسان د پسه نه ډېر زیات ارزښت لري! نو له دې امله د سبت په ورځ نېک کار کول روا دی.» (۱۳) بیا عیسی هغه شل لاسي سړي ته وویل: «خپل لاس دې وغزوه.» هغه خپل لاس وغزاه او هغه یې د بل لاس په شان روغ شو. (۱۴) خو فریسیان د کنیسي نه ووتل او د عیسی د وژلو دپاره یې دسیسه جوړه کړه.

د خدای غوره شوی خدمتگار

١٥ کله چې عیسی د هغوی د دسیسې نه خبر شو، نو د هغه خای خځه لاړ. ډېر خلک ورپسې روان شول او هغه ټول ناروغان روغ کړل (١٦) او هغوی ته یې امر وکړ چې هېچا ته ونه وايي چې هغه څوک دی. (١٧) ترڅو په دې ډول د اشعیا نبي هغه وینا رښتیا شي چې وايي:

١٨ «دا دی زما خدمتگار چې ما غوره کړی دی.

هغه په ما باندې گران دی او زه ترې خوشحاله یم.

زه به په هغه باندې خپل روح نازل کړم

او هغه به نور قومونه د خدای د قضاوت خځه خبروي

١٩ هغه به نه جنگ جگړې کوي او نه به چيغې وهي

او نه به یې په کوڅو کې څوک اواز اوري.

٢٠ هغه به کره لوڅه هم نه ماتوي

او نه به ضعیفه ډېوه مړ کوي،

ترڅو هغه انصاف بریالی کړي.

٢١ د ټولو قومونو د امید سترگې به د هغه خواته وي.»

عیسی او بعلزبول یعنی شیطان

(مرقوس ۳: ۲۰ - ۳۰ او لوقا ۱۱: ۱۴ - ۲۳)

۲۲) په دې وخت کې خلکو یو پروند او گونگ سړی چې پېریانو نیولی ؤ عیسی ته راوست. عیسی هغه روغ کړ او هغه وکولای شول چې هم خبرې وکړې او هم وویني. ۲۳) ټول خلک حیران شول او ویې ویل: «ایا دا د داود زوی نه دی؟» ۲۴) خو کله چې فریسیانو دا واورېدل نو ویې ویل: «دا سړی د پېریانو د مشر بعلزبول په مرسته پېریان وباسي.» ۲۵) عیسی پوهېده چې د هغوی په ذهن کې څه گرځي، نو هغوی ته یې وویل: «هره پاچاهي چې په خپل منځ کې په ډلو ووېشل شي او یو د بل سره وجنگېږي، هغه له منځه ځي او هر ښار او هره کورنی چې په خپلو کې یو د بل په خلاف شي نو هغه به پاتې نه شي. ۲۶) که چېرې شیطان، شیطان وباسي نو بیا خو شیطان په خپله د خپل ځان په خلاف شو، نو د هغه پاچاهي به څنګه پاتې شي؟ ۲۷) که چېرې زه د بعلزبول په مرسته پېریان وباسم، نو ستاسو خپل پیروان یې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به ستاسو په هکله قضاوت وکړي. ۲۸) خو که چېرې زه د خدای د روح په مرسته پېریان وباسم نو بیا پوه شئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلې ده. ۲۹) یا څنګه څوک کولای شي چې د یو زورور سړي کور ته ورننوځي او د هغه د کور سامان لوټ کړي، ترڅو چې لومړی هغه سړی وتړي او بیا یې کور لوټ کړي. ۳۰) څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راتلولو کې مرسته نه کوي، هغوی خواره واره کوي. ۳۱) نو له دې امله زه تاسو ته وایم چې د انسان هره ګناه او کفر ویل به وبخښل شي، خو که چېرې د روح القدس په خلاف کفر وویل شي هغه به ونه بخښل شي. ۳۲) هر څوک چې د انسان د زوی په خلاف څه ووايي هغه به وبخښل شي، خو که چېرې څوک د روح القدس په خلاف څه ووايي هغه به ونه بخښل شي، نه په دې نړۍ کې او نه په راتلونکې نړۍ کې.»

ونه او د هغې مېوه

(لوقا ۶: ۴۳ - ۴۵)

٣٣ عیسی زیاته کړه: «یوه و نه د هغې د مېوې څخه پېژندل کېږي. که و نه بڼه وي، نو مېوه به یې هم بڼه وي. که و نه خرابه وي، نو مېوه به یې هم خرابه وي. (٣٤) ای د مارانو بچیانو! تاسو چې داسې بدکاره خلک یې نو بیا څنگه کولای شئ بڼې خبرې وکړئ؟ ځکه کومې خبرې چې په زړه کې وي هغه په خوله راوځي. (٣٥) بڼه سپری د خپلې بڼې خزاني څخه چې په هغه کې ده، بڼه شیان راوباسي او بد سپری د خپلې بدې خزاني څخه بد شیان راوباسي.

٣٦ زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به هر څوک د خپلو بېځایه خبرو چې کړي یې دي ځواب وایي. (٣٧) ځکه چې تاسو به په خپلو خبرو بې گناه او یا گناهکار وگڼل شئ.»

د معجزې غوښتنه

(مرقوس ۸: ۱۱ - ۱۲ او لوقا ۱۱: ۲۹ - ۳۲)

٣٨ بیا د شریعت ځینو عالمانو او فریسیانو عیسی ته وویل: «ای استاذ، مونږ غواړو چې یوه معجزه راته وښایې.» (٣٩) خو عیسی په ځواب کې وویل: «د دې زمانې بدکاره او بې ایمانه خلک یوه معجزه غواړي، خو یوازې نښه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د یونس نبي معجزه ده. (٤٠) لکه څنگه چې یونس درې ورځې او درې شپې د یو لوی ماهي په خپټه کې تېرې کړې، نو همداسې به د انسان زوی درې ورځې او درې شپې د ځمکې په تل کې تېرې کړي. (٤١) د قیامت په ورځ به د نینوا خلک راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغوی د یونس د وعظ په اورېدلو سره توبه وویستله. خو گورئ اوس چې څوک دلته دی هغه د یونس نه لوی دی. (٤٢) د شیبیا د هېواد ملکه به د قیامت په ورځ راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې

هغه د نړۍ د بل سر نه راغلې وه چې د سليمان د حکمت څخه ډکې خبرې واورې. خو گورۍ، اوس دلته يو څوک شته چې د سليمان نه لوی دی.

د پېريانو بېرته راتلل

(لوقا ۱۱: ۲۴-۲۶)

٤٣ کله چې د يو سړي څخه پېری راووځي، نو په دښتو کې سرگردانه گرځي او د آرام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پيدا نه کړي ٤٤ نو د خپل ځان سره وايي: «زه به بېرته هغه کور ته لاړ شم چې ورڅخه راوتلی وم. کله چې بېرته راشي نو هغه کور خالي، جارو شوی او په ترتيب وويني. ٤٥ بيا هغه لاړ شي او د ځان څخه بدتر نور اووه پېريان راولي، هغوی ټول راشي او په هغه کس کې ورننوځي او هلته اوسېږي. او د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي. نو د دې زمانې د بدکاره خلکو به هم همدا حال وي.»

د عیسی مور او ورونه

(مرقوس ۳: ۳۱-۳۵ او لوقا ۸: ۱۹-۲۱)

٤٦ عیسی لا د خلکو سره خبرې کولې چې مور او ورونه یې راغلل او دباندې ولاړ وو او غوښتل یې چې د هغه سره خبرې وکړي. ٤٧ بیا یو چا عیسی ته وویل: «ستا مور او ورونه دباندې ولاړ دي او غواړي ستا سره خبرې وکړي.» ٤٨ عیسی په ځواب کې وویل: «زما مور څوک ده؟ او زما ورونه څوک دي؟» ٤٩ بیا هغه خپلو شاگردانو ته اشاره وکړه او ویې ویل: «دا زما مور او زما ورونه دي. ٥٠ ځکه هر څوک چې زما د اسماني پلار اراده پوره کوي، هغه زما ورور، زما خور او زما مور ده.»

د دهقان مثال

(مرقوس ۴: ۱۱-۹ او لوقا ۸: ۱۴-۸)

۱۳

۱) په هماغه ورځ عیسی د کور څخه ووت او د دریاب غاړې ته لاړ او هلته کښېناست.

۲)

دومره ډېر خلک ورته راټول شول چې هغه ترې کشتی ته وخوت او کښېناست او ټول خلک

ورته د دریاب په غاړه ولاړ وو. ۳) هغوی ته یې په مثالونو کې ډېر شیان وویل. هغه وویل: «یو

دهقان د تخم شیندلو دپاره پټي ته لاړ. ۴) کله چې هغه په خپل پټي کې تخم شینده، نو یو څه

تخم ترې په لاره کې ولوبد او مرغان راغلل او هغه یې وخوړ. ۵) څه تخم په داسې ځمکه

ولوبده چې تیرې یې لرلې، نو هغه تخم زر راشین شو، ځکه چې خاوره یې کمه وه. ۶) خو کله

چې لمر راوخوت نو هغه بوټي وسوځېدل او وچ شول، ځکه چې رینښې یې ژورې نه وې. ۷) څه

تخم په اغزو کې ولوبد او اغزي لوی شول او بوټي یې لاندې کړل. ۸) خو نور تخم په حاصلخیزه

خاوره کې ولوبد او حاصل یې ورکړ، ځینو بوټو سل چنده، ځینو شپېته چنده او ځینو دېرش چنده

حاصل ورکړ. ۹) که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.»

د مثال مقصد

(مرقوس ۴: ۱۰-۱۲ او لوقا ۸: ۹، ۱۰)

۱۰)

بیا شاگردان عیسی ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «د هغوی سره ولې په مثالونو کې

خبرې کوې؟» ۱۱) عیسی په ځواب کې وویل: «تاسو ته د اسماني پاچاهۍ په پټو رازونو د

پوهېدلو دپاره پوهه درکړل شوې ده، خو هغوی ته نه ده ورکړل شوې. ۱۲) ځکه د چا سره چې

څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، ترڅو د هغه سره نور هم پرېمانه شي. خو د چا سره چې

څه نه وي، نو څه چې ورسره وي هغه به هم ترې واخیستل شي. ۱۳) نو په دې خاطر د هغوی

سره په مثالونو کې خبرې کوم، ځکه چې هغوی گوري خو نه یې ویني، هغوی غوږ نیسي خو نه یې

اوري او نه پوهيږي. (۱۴) نو د اشعيا نبي پېشگويي د هغوی په هکله پوره کيږي چې وايي:

تاسو به يې بيا بيا اورئ خو پوه به نه شی،

تاسو به گورئ خو وبه نه وينئ څه،

(۱۵) ځکه چې زړونه د دې خلکو دي سخت شوي،

او په غوږو دي درانه،

او پټې شوې يې دي سترگې

که نه، نو سترگو به يې ليدل

غوږونو به يې اورېدل

په زړونو کې به پوهېدل

او ماته به بېرته راگرځېدلي وای

او ما به شفا ورکړې وای.

(۱۶) خو ستاسو سترگې بختورې دي، ځکه چې وينې او غوږونه مو بختور دي ځکه چې اوري.

(۱۷) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې ډېرو پيغمبرانو او نېکو خلکو دا ارمان درلود چې هغه څه

وويني چې تاسو يې وينئ، خو ويې نه ليدل او هغه څه واورې چې تاسو يې اورئ، خو هغوی وانه

ورېدل.

د دهقان د مثال

(مرقوس ۴: ۱۳-۲۰ او لوقا ۸: ۱۱-۱۵)

۱۸ نو بیا د دهقان د مثال معنی واورئ: ۱۹ کله چې څوک د خدای د پاچاهۍ په هکله پیغام واورئ، خو ورباندې پوه نه شي نو هغه د داسې تخم په شان دی چې په لاره کې ولویږي. شیطان راشي او څه چې د هغوی په زړونو کې کرل شوي وي هغه وتبستوي. ۲۰ په تیره لرونکې ځمکه کې کرل شوی تخم د هغه چا په مثال دی چې پیغام واورئ او سمدلاسه یې په خوشحالی سره قبول کړي. ۲۱ خو څرنگه چې په هغوی کې یې رینښې نه وي نیولې، نو هغه د زیات وخت دپاره نه پاتې کیږي. نو بیا کله چې د پیغام له امله ورباندې سختي راشي یا وځورېږي، نو زر خپل ایمان له لاسه ورکړي. ۲۲ په اغزو کې لوېدلي تخم د هغه چا په مثال دی چې پیغام واورئ، خو د ژوند اندېښنې او د شتمنی سره مینه د پیغام مخه نیسي. او حاصل نه ورکوي. ۲۳ خو کوم تخم چې په ښه خاوره کې کرل شوی وي هغه د هغه چا په مثال دی چې پیغام واورئ او ورباندې پوهیږي او هغه سل چنده او شپېته چنده او دېرش چنده حاصل هم ورکوي.»

د جودرو مثال

۲۴ عیسی هغوی ته یو بل مثال راوړ: «اسماني پاچاهي د هغه سړي سره پرتله شوې ده چې په خپل پټي کې یې ښه تخم وکرلو، ۲۵ خو یوه شپه کله چې ټول ویده وو، نو دښمن یې راغی او د غنمو په منځ کې ورته جودر وشیندل او لاړ. ۲۶ کله چې غنم شنه شول او وږي ونيول، نو جودر هم په کې رابنکاره شول. ۲۷ نو د هغه زمیندار نوکران خپل بادار ته راغلل او ورته ویې ویل: «ای باداره، ایا تا په خپل پټي کې ښه تخم نه و کړلی؟ نو بیا دا جودر په کې له کومه شول؟» ۲۸ هغه ورته په ځواب کې وویل چې دا د دښمن کار دی. نوکرانو ورته وویل: «ایا مونږ لاړ شو او هغه جودر وباسو؟» ۲۹ خو هغه ورته ځواب ورکړ چې نه، هسې نه چې د جودرو د ویستلو سره غنم

هم ورسره وباسئ. (٢٠) پرېرده چې دواړه يوځای لوی شي، نو د لو په وخت کې به لوگرو ته ووايم چې لومړی جودر راټول کړي او د سوځولو دپاره يې گېډی کړي او بيا غنم راټول کړي او زما گودام ته يې راوړي.»

د شېرشمو د تخم مثال

(مرقوس ٤: ٣٠-٣٢ او لوقا ١٣: ١٨-١٩)

(٣١) عیسی هغوی ته یو بل مثال هم راوړ او ویې ویل: «اسماني پاچاهي د شېرشمو د تخم په شان ده چې یو سپری هغه واخلي او په خپل پټي کې يې وکړي. (٣٢) که څه هم دا تخم د نورو ټولو تخمونو څخه ډېر وړوکی دی، خو کله چې لوی شي نو د باغ د ټولو بوټو څخه لوی شي او ونه ترې جوړه شي، نو مرغان راشي او په ځانگو کې يې ځالې جوړې کړي.»

د خمیرې مثال

(لوقا ١٣: ٢٠ - ٢١)

(٣٣) عیسی هغوی ته بل مثال راوړ او ویې ویل: «اسماني پاچاهي د هغې خمیرې په شان ده چې یوه بڼځه هغه واخلي او د درې پیمانې اوږو سره يې گډه کړي ترڅو هغه ټول خمیره شي.»

عیسی د مثالونو څخه کار اخلي

(لوقا ١٣: ٢٠ - ٢١)

(٣٤) عیسی دا ټول شیان خلکو ته په مثالونو کې بیانول او یوه خبره يې بې مثالونو نه کوله (٣٥) ترڅو د پیغمبر هغه پېشگويي رښتیا شي چې ویلي يې وو:

«زه به په مثالونو کې خبرې وکړم او هغه شيان به بيان کړم

چې د نړۍ د پيدايښت راهيسې پټ ساتل شوي دي.»

د جودرو د مثال روښانه کول

٣٤) بيا عيسى خلک رخصت کړل او خپله هم کور ته لاړ. شاگردان يې راغلل او ورته وپې ويل: «مونږ ته د غنمو په پټي کې د جودرو د مثال معنی بيان کړه.» ٣٧) هغه ځواب ورکړ: «هغه څوک چې ښه تخم کړي، هغه د انسان زوی دی. ٣٨) پټی دا نړۍ ده، د ښه تخم معنی د اسماني پاچاهۍ خلک دي او جودر د شيطان پيروان دي، ٣٩) او هغه دښمن چې جودر يې کړلي دي هغه شيطان دی، د حاصل د راټولولو وخت اخره زمانه ده او لوگرې فرښتې دي. ٤٠) لکه څنگه چې جودر راټولېږي او په اور کې سوځول کېږي، نو په اخره زمانه کې به همداسې وشي. ٤١) د انسان زوی به خپلې فرښتې راټولېږي او د هغه د پاچاهۍ نه به هغه ټول خلک چې د خلکو د گناه سبب کېږي راټول کړي او همدارنگه هغه ټول خلک چې بدکاره دي، ٤٢) او هغوی به په سور تنور کې واچوي يعنې هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاري او خپل غاښونه به چيچي. ٤٣) بيا به نېک خلک د خپل پلار په پاچاهۍ کې لکه د لمر په شان ځلېږي. که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واوري.

د پټې خزانې مثال

٤٤) اسماني پاچاهي د هغې خزانې په شان ده چې په پټي کې پټه شوې وي او يو سړی هغه پيدا کړي او بېرته يې ښخه کړي او د خوشحالی نه ځي او خپل ټول شيان خرخوي او بېرته راځي او هغه پټی اخلي.

د مرغلرو مثال

٤٥ په همدې ډول اسماني پاچاهي د هغه سوداگر په شان ده چې د قيمتي مرغلرو پسې گرځي،
٤٦ چې کله يې ډېرې ارزښتناکې مرغلرې پيدا کړي، نو ځي او خپل ټول شيان خرڅوي او هغه
مرغلرې اخلي.

د جال مثال

٤٧ همدارنگه اسماني پاچاهي د هغه جال په شان ده چې ماهي نيونکي هغه په درياب کې
واچوي او ډول ډول ماهيان ونيسي. ٤٨ کله چې جال د ماهيانو څخه ډک شو، نو غاړې ته يې
راوکاږي او بيا ورته کښېني او ماهيان سره جدا کړي او ښه ماهيان په ټوکريو کې واچوي او خراب
يې ايسته وغورځوي. ٤٩ په اخره زمانه کې به همداسې وي. فرښتې به راشي او بدکاران به له
نېکو خلکو څخه جدا کړي، ٥٠ او هغوی به سور تنور ته وروغوړځوي يعنې هغه ځای ته چې
هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.»

د نويو او زړو شيانو په هکله تعليم

٥١ عيسى د شاگردانو څخه پوښتنه وکړه: «ايا تاسو په دې ټولو شيانو پوهېږئ؟» هغوی وويل:
«هو.» ٥٢ عيسى هغوی ته وويل: «د شريعت هر ښوونکی چې د اسمان په پاچاهي کې شاگرد
شي، نو هغه د هغه کور د خاوند په شان دی چې د خپل گودام څخه نوي او زاړه شيان راوباسي.»

د ناصري خلک عيسى نه مني

(مرقوس ٦: ١-٦ او لوقا ٤: ١٦-٣٠)

٥٣) كله چې عیسی دا مثالونه پای ته ورسول، نو د هغه ځای څخه روان شو، (٥٤) او خپل وطن ته راغی او هلته په کنیسه کې یې خلکو ته داسې تعلیم ورکاوه چې ټول حیران شول او یو بل ته یې سره وویل: «دې سړي دا حکمت او د دې معجزو د ښودلو قدرت له کوم ځایه پیدا کړی دی؟» (٥٥) ایا هغه د نجار زوی نه دی؟ ایا د مور نوم یې مریم نه دی؟ ایا یعقوب، یوسف، شمعون او یهوذا د هغه وروڼه نه دي؟ (٥٦) ایا د هغه ټولې خویندې دلته زمونږ سره نه اوسېږي؟ نو بیا دا ټولې خبرې هغه له کوم ځای نه زده کړي دي؟» (٥٧) نو هغوی عیسی قبول نه کړ. خو عیسی هغوی ته وویل: «د یو پیغمبر په هر ځای کې درناوی کېږي، خو په خپل وطن او خپله کورنۍ کې نه کېږي.» (٥٨) عیسی د هغوی د بې ایمانۍ له امله په هغه ځای کې ډېرې معجزې ونه ښودلې.

د تعمید غسل ورکونکي یحیی مرگ

(مرقوس ٦: ١٤ - ٢٩ او لوقا ٩: ٧ - ٩)

١٤) (١) په دې وخت کې د جلیل والي هیرودیس د عیسی د کارونو څخه خبر شو. (٢) نو خپلو کسانو ته یې وویل: «دا سړی هماغه تعمید ورکونکی یحیی دی. هغه بېرته د مرگ نه راژوندی شوی دی، نو له دې امله هغه دا قدرت لري چې معجزې وښايي.»

(٣) هیرودیس د خپل ورور فیلیپوس د ښځې هیروډیا په خاطر یحیی نیولی ؤ، په زنځیرونو یې تړلی ؤ او په زندان کې یې اچولی ؤ. (٤) ځکه چې تعمید ورکونکي یحیی هیرودیس ته ویلي وو: «تاته روا نه ده چې د خپل ورور د ښځې هیروډیا سره واده وکړي.» (٥) هیرودیس غوښتل چې هغه مړ کړي، خو د خلکو څخه وپېرېده، ځکه چې خلکو هغه پیغمبر گڼلو. (٦) خو د هیرودیس د زېږېدنې په مېلمستیا کې د هیروډیا لور د مېلمنو په مخکې داسې نڅا وکړه چې هیروډیس دومره خوشحاله شو، (٧) چې قسم یې وخور چې هغه ترې هرڅه وغواړي نو ورته به یې ورکړي. (٨)

هغې د خپلې مور په لمسون وويل: «د تعميد وركوونكي يحيى سر راته په پتنوس كې راكړه.» (٩)

پاچا د خپلې خبرې څخه پنبېمانه شو، خو هغه د خپل قسم په خاطر چې د مېلمنو په مخكې يې خوړلى ؤ، خپلو كسانو ته حكم وكړ چې د هغې غوښتنه دې پوره كړاى شي. (١٠) هغه خپل كسان ولېږل او په زندان كې يې د يحيى سر پرې كړ. (١١) نو د هغه سر يې په يو پتنوس كې راوړ او هغې انجلې ته يې وركړ او هغې خپلې مور ته يووړ. (١٢) بيا د يحيى شاگردان راغلل او د هغه مړى يې يووړ او ښخ يې كړ. هغوى لارل او عيسى يې خبر كړ.

عيسى پنځه زره كسانو ته ډوډى وركوي

(مرقوس ٦: ٣٠-٤٤ او لوقا ٩: ١٠-١٧ او يوحنا ٦: ١-١٤)

(١٣) كله چې عيسى دا خبر واوړېد، نو د هغه ځاى څخه په كشتى كې يو گوښه ځاى ته يوازې لاړ. خو كله چې خلك خبر شول، نو د خپلو ښارونو څخه د وچې لارې نه په هغه پسې لاړل. (١٤)

كله چې عيسى د كشتى څخه رانښكته شو د خلكو يوه لويه گڼه گونډه يې وليدله، نو زړه يې ورباندې وسوځېد او د هغوى ناروغان يې روغ كړل.

(١٥) كله چې ماښام شو، شاگردان يې ورته راغلل او ويې ويل: «دا ځاى د دښتې په شان دى او ډېره ناوخته شوې ده، خلك كليو ته ولېږه چې خپلو ځانونو ته د خوړلو دپاره كوم څه واخلي.»

(١٦) عيسى وويل: «د دوى تگ ته اړتيا نشته، تاسو خپله هغوى ته كوم څه وركړئ چې ويې خوري.» (١٧) هغوى ځواب وركړ: «زمونږ سره يوازې پنځه ډوډى او دوه ماهيان دي.» (١٨)

عيسى وويل: «هغه ماته راوړئ.» (١٩) بيا هغه خلكو ته حكم وكړ چې په واښو باندې كښېني. بيا يې هغه پنځه ډوډى او دوه ماهيان راواخيستل، اسمان ته يې وكتل، د خداى شكر يې وويست او ډوډى يې ماتې كړې، هغه يې شاگردانو ته وركړې او شاگردانو هغه خلكو ته وركړې. (٢٠) هغوى ټولو وخوړل او ماږه شول او څه چې ترې پاتې شوي وو شاگردانو هغه راټول كړل او دولس ټوكړى

ترې ډکې شوې. (۲۱) د هغو خلکو شمېر چې ډوډۍ يې وخورله پنځه زرو تنو ته رسېده چې په هغو کې بنځې او ماشومان شمېرل شوي نه وو.

عیسی د اوبو په سر گرځي

(مرقوس ۶: ۴۵-۵۲ او یوحنا ۶: ۱۵-۲۱)

(۲۲) بیا عیسی خپل شاگردان مجبور کړل چې کشتۍ ته وځېږي او د ده څخه مخکې د دریاب بلې غاړې ته لاړ شي او له هغې وروسته یې خلک رخصت کړل. (۲۳) چې کله یې خلک رخصت کړل، نو خپله یو غره ته لاړ چې یوازې دعا وکړي او تر ماښامه پورې هلته یوازې پاتې و. (۲۴) په دې وخت کې کشتۍ د وچې څخه لېرې وه او د څپو له امله یې ټکانونه خوړل، ځکه چې باد ورته مخامخ لگېده.

(۲۵) سهار وختي چې لا تیاره وه، عیسی په داسې حال کې چې د اوبو د پاسه گرځېده، شاگردانو ته ورغی. (۲۶) خو کله چې شاگردانو ولیدل چې هغه د اوبو د پاسه روان دی، نو ووپرېدل او ویې ویل: «دا د مري ارواح ده.» نو د وپرې له لاسه یې چيغې ووهلې. (۲۷) خو عیسی سمدلاسه د هغوی سره خبرې وکړې او ویې ویل: «زړور اوسئ. زه یم، مه وپرېئ.» (۲۸) پطروس وویل: «ای استاذه! که چېرې دا ته یې نو ماته امر وکړه چې زه هم د اوبو د پاسه درشم.» (۲۹) عیسی وویل: «راشه.» نو پطروس د کشتۍ څخه ښکته شو او د اوبو د پاسه د عیسی خواته روان شو. (۳۰) خو کله چې هغه ولیدل چې څومره زورور باد لگېږي، نو ووپرېده او کله چې په اوبو کې ډوبېده، نو چيغې یې ووهلې: «استاذه! ما وژغوره.» (۳۱) عیسی سمدلاسه خپل لاس ور اوږد کړ او هغه یې راوښووه او ورته ویې ویل: «ستا ایمان څومره کمزوری دی. ولې دې شک وکړ؟» (۳۲) کله چې هغوی په کشتۍ کې سپاره شول، باد ودرېده. (۳۳) نو په کشتۍ کې ناست کسان هغه ته په سجده شول او ویې ویل: «ته په رښتیا د خدای زوی یې.»

په جنيسارت کې د ناروغانو جوړول

(مرقوس ۶: ۵۳-۵۶)

٣٤ هغوی د درياب څخه پورې وتل او د جنيسارت سيمې ته ورسېدل. ٣٥ او کله چې د هغه ځای خلکو عيسی وپېژانده، نو هغوی شاوخوا ټولو سيمو ته خبر ورکړ او خلکو خپل ټول ناروغان عيسی ته راوستل. ٣٦ هغه ته يې سوال وکړ چې د دوی ناروغانو ته دومره اجازه ورکړي چې يوازې د هغه لمنې ته لاس وروړي او هر چا چې ورته لاس وروړ، نو هغوی به بيخي روغېدل.

د خدای حکمونه او انساني رواجونه

(مرقوس ۷: ۱۱-۱۳)

١٥ وروسته ځينې فريسيان او د شريعت عالمان د اورشليم څخه عيسی ته راغلل او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: ٢ «ستا شاگردان ولې زمونږ د نيکونو په رواجونو عمل نه کوي او د ډوډۍ خوړلو څخه مخکې خپل لاسونه نه وينځي؟» ٣ عيسی په ځواب کې وويل: «تاسو ولې د خپل رواج په خاطر د خدای حکم ماتوي؟» ٤ ځکه چې خدای حکم کړی دی: «د خپل مور او پلار عزت کوه او هرڅوک چې خپل مور او پلار ته ښکښلې وکړي، بايد ووژل شي.» ٥ خو تاسو وايئ، که چېرې څوک خپل مور او پلار ته ووايي چې زه تاسو سره مرسته نه شم کولای، ځکه هغه څه چې ما کولای شول تاسو ته يې درکړم، هغه مې خدای ته نذرانه کړل. ٦ نو هغه نور مجبور نه دی چې د خپل مور او پلار درناوی وکړي. په دې ډول تاسو د خپل دود او دستور په خاطر د خدای حکم بې ارزښته گڼئ. ٧ ای منافقانو، اشعيا نبي په حقه و چې ستاسو په هکله يې پېشگويي وکړه چې خدای وايي:

٨ «دا خلک په خوله زما عزت کوي،

خو زړونه يې په بل ځای کې دي.

۹ د هغوی عبادت گټه نه لري

ځکه چې هغوی د خدای د حکمونو په ځای د انساني حکمونو تعليم ورکوي.»

هغه شيان چې انسان ناپاکه کوي

(مرقوس ۷: ۱۴-۲۳)

۱۰ بيا عیسی خلک راوغوښتل او ورته وېې ويل: «زما خبرو ته غوږ ونیسئ او ځان ورباندې پوه

کړئ. ۱۱ انسان چې څه خوري او څه څښي په هغو باندې نه ناپاکه کېږي، خو کومه خبره چې د

هغه د خولې څخه راوځي په هغې ناپاکه کېږي.»

۱۲ بيا شاگردان عیسی ته راغلل او ورته وېې ويل: «ايا ته پوهېږې چې فریسیان ستا په خبرو

خفه شول؟» ۱۳ عیسی ځواب ورکړ: «هر نیالگي چې زمونږ اسماني پلار نه وي کرلی هغه به له

بېخه وويستل شي. ۱۴ نو د هغوی پروا مه کوئ. دوی داسې ږانده دي چې نورو ږندو ته لاره

ښايي. کله چې یو ږوند بل ږوند ته لاره ښايي، نو دواړه په کنده کې غورځېږي.»

۱۵ بيا پطروس عیسی ته وويل: «مونږ ته د دې مثال معنی ووايه.» ۱۶ عیسی پوښتنه وکړه: «ايا

تاسو هم لا تر اوسه په دې شيانو نه پوهېږئ؟ ۱۷ ايا تاسو نه پوهېږئ چې کوم شی چې خولې ته

ننځي هغه خپټې ته ځي او وروسته بيا د بدن څخه وځي؟ ۱۸ خو څه چې د خولې څخه راوځي

هغه د زړه څخه راځي او په هغو باندې انسان ناپاکه کېږي. ۱۹ ځکه چې خراب خیالونه، قتل،

زناکاري، جنسي بد اخلاقي، غلا، د دروغو شهادت او تهمت د زړه نه راوځي. ۲۰ دا هغه شيان

دي چې انسان ناپاکه کوي، خو په ناپاکو لاسونو باندې خوراک کول انسان نه ناپاکه کوي.»

۲۱) بیا عیسی هغه ځای پرېښود او د صور او صیدون سیمو ته لاړ. ۲۲) یوه کنعانی بنځه چې د هغه ځای اوسېدونکې وه هغه ته راغله او په چیغو چیغو یې ورته وویل: «ای ښاغلیه! ای د داود زویه! په ما باندې رحم وکړه. زما لور پېریانو نیولې ده او په سخت حالت کې ده.» ۲۳) خو عیسی ورته هېڅ ځواب ورنه کړ. شاگردان یې راغلل او زاري یې ورته وکړه او ویې ویل: «دا بنځه وشپړه، ځکه چې هغه مونږ پسې چیغې وهي.» ۲۴) بیا عیسی په ځواب کې وویل: «زه یوازې د اسراییلو د قوم د ورک شویو پسونو دپاره رالېږل شوی یم.» ۲۵) خو هغه بنځه راغله او د عیسی په پښو کې پرېوتله او ویې ویل: «ښاغلیه، زما سره مرسته وکړه.» ۲۶) عیسی په ځواب کې وویل: «دا سمه نه ده چې څوک دې د ماشوم ډوډۍ واخلي او سپیو ته یې واچوي.» ۲۷) هغې بنځې وویل: «رښتیا ده ښاغلیه! خو سپي هم هغه پاتې شوې ډوډۍ خوري چې د خاوند د دسترخوان څخه یې وغورځیږي.» ۲۸) بیا عیسی هغې ته په ځواب کې وویل: «ای بنځې، ستا ایمان ډېر قوي دی! څنگه چې ته غواړې هماغسې دې وشي.» او په هماغه ساعت د هغې لور روغه شوه.

عیسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

۲۹) عیسی د هغه ځای څخه روان شو او د جلیل د دریاب په غاړه تېر شو او غره ته وخوت او هلته کښېناست. ۳۰) ډېر خلک ورته راغلل او ګوډان، رانده، شلان، ګونګیان او نور ډېر ناروغان یې ورته راوستل او د هغه پښو ته به یې کښېنول او هغه به روغول. ۳۱) کله چې خلکو ولیدل چې ګونګیانو خبرې وکړلې، شلان ټول روغ شول، ګوډان وګرځېدل او رانده بینا شول، نو حیران شول او د اسراییلو د خدای ثنا او صفت یې وکړ.

عیسی خلور زره کسانو ته ډوډی ورکوي

(مرقوس ۸: ۱۱-۱۰)

٣٢ عیسی خپل شاگردان راوغوښتل او ورته ویې ویل: «په دې خلکو باندې زما زړه سوځي، ځکه چې درې ورځې کیږي چې هغوی زما سره دي او هېڅ شی ورسره نشته چې ویې خوري. زه نه غواړم چې هغوی وږي رخصت کړم، هسې نه چې په لاره کې بې حاله شي.» ٣٣ شاگردانو په ځواب کې وویل: «په دې دښته کې دومره خلکو ته مونږ ډوډی له کومه کړو چې ماږه یې کړو؟» ٣٤ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو سره څو ډوډی دي؟» هغوی وویل: «اووه ډوډی او یو څو واړه ماهیان.» ٣٥ نو عیسی خلکو ته وویل چې په ځمکه کښېښي. ٣٦ بیا هغه اووه ډوډی او ماهیان راواخیستل، د خدای شکر یې وویست، هغه یې ماتې کړې او شاگردانو ته یې ورکړلې او شاگردانو هغه خلکو ته ورکړلې. ٣٧ هغوی ټولو وخورل او ماږه شول. او د ډوډیو د پاتې شویو ټوټو څخه اووه ټوکرې ډکې شوې. ٣٨ هغو خلکو چې ډوډی یې وخوره د هغو شمېر خلور زرو تنو ته رسېده چې په هغو کې ښځې او ماشومان نه وو حساب شوي. ٣٩ بیا عیسی خلک رخصت کړل او خپله په کشتی کې سپور شو او د مجدن سیمې ته لاړ.

د معجزې غوښتنه

(مرقوس ۸: ۱۱-۱۳ او لوقا ۱۲: ۵۴-۵۶)

١٤ فریسیان او صدوقیان عیسی ته راغلل چې هغه وازمایي، نو د هغه نه یې وغوښتل چې دوی ته یوه اسماني معجزه وښايي. ١ عیسی په ځواب کې وویل: «کله چې ماښام شي، نو تاسو وایئ چې هوا به ښه وي، ځکه چې اسمان سور دی ٢ او د سهار په وخت کې کله چې اسمان سور او په ورپځو کې پټ وي، نو تاسو وایئ چې نن به باران وشي. تاسو اسمان ته په کتلو سره

کولای شی چې د هوا د حالت پېشگويي وکړی، خو د دې زمانې د نښو په معنی نه پوهېږی. (۴)
د دې زمانې بدکاره او بې ایمانه خلک معجزه غواړي، خو یوازېنی معجزه چې هغوی ته به وښودل
شي هغه د یونس نبي معجزه ده.» بیا عیسی هغوی پرېښودل او لاړ.

د فریسیانو او صدوقیانو خمیره

(مرقوس ۸: ۱۴-۲۱)

(۵) کله چې شاگردان د دریاب بلې غاړې ته پورې وتل، نو دا یې هېر کړل چې د ځان سره ډوډی
یوسي. (۶) عیسی هغوی ته وویل: «پام کوئ چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمیرې نه به ځانونه
ساتئ.» (۷) هغوی په خپل منځ کې سره بحث شروع کړ او ویې ویل: «هغه ځکه دا خبره کوي
چې مونږ ډوډی نه ده راوړې.» (۸) عیسی پوه شو چې هغوی څه وایي، نو پوښتنه یې ترې وکړه:
«ستاسو ایمان څومره کمزوری دی، ولې په دې هکله بحث کوئ چې ډوډی درسره نشته؟» (۹)
تاسو لا تر اوسه هم نه پوهېږئ؟ ایا هغه پنځه ډوډی او پنځه زره کسان مو په یاد نه دي چې د پاتې
شویو ډوډیو څخه مو څو ټوکری ډکې کړې؟ (۱۰) یا هغه اووه ډوډی د څلور زرو تنو دپاره او دا
چې د هغو څخه مو څو ټوکری ډکې کړې؟ (۱۱) تاسو څنگه په دې پوه نه شوی چې ما د ډوډی په
هکله خبرې نه کولې؟ بلکې ما تاسو ته ویلي وو چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمیرې څخه
ځانونه ساتئ.» (۱۲) بیا شاگردان پوه شول چې عیسی هغوی ته دا نه وو ویلي چې د هغې خمیرې
نه ځانونه وساتئ چې په ډوډی کې ترې کار اخیستل کېږي، بلکې د فریسیانو او صدوقیانو د تعلیم
لڅخه ځان ساتل و.

د مسیح په هکله د پطروس اقرار

(مرقوس ۸: ۲۷-۳۰ او لوقا ۹: ۱۸-۲۱)

١٣) كله چې عيسى د فيليپوس د قيصريي سيمي ته ورسېده، نو د خپلو شاگردانو څخه يې پوښتنه وكړه: «خلک څه وايي چې د انسان زوی څوك دی؟» ١٤) هغوی ځواب ورکړ: «ځينې وايي چې تعميد ورکونکی يحيی دی، ځينې وايي چې الياس نبي دی او نور وايي چې ارميا نبي يا کوم بل پيغمبر دی.» ١٥) عيسى پوښتنه وکړه: «تاسو څه وايئ چې زه څوك يم؟» ١٦) شمعون پطروس ځواب ورکړ: «ته مسيح، د ژوندي خدای زوی يې.» ١٧) عيسى وويل: «ای د يوحنا زويه شمعونه! ته بختور يې. ځکه چې دا درته انسان نه دي بنودلي بلکې زما اسماني پلار درته ښکاره کړي دي. ١٨) خو زه تاته وایم چې ته پطروس يې چې معنی يې تيره ده او زه په دې تيرې باندې خپله کليسا جوړوم او حتی مرگ هم دومره قدرت نه لري چې په هغې باندې بريالی شي. ١٩) زه به تاته د اسماني پاچاهۍ کيلي گانې درکړم، هرڅه چې ته د ځمکې په مخ ناروا وگنې، نو په اسمان کې به هم ناروا وگڼل شي او هرڅه چې د ځمکې په مخ روا وگنې، نو په اسمان کې به هم روا وگڼل شي.» ٢٠) بيا عيسى خپلو شاگردانو ته په کلکه امر وکړ چې هېچا ته ونه وايئ چې هغه مسيح دی.

عيسى د خپلو کړاوونو او مړينې په هکله پېشگويي کوي
(مرقوس ٨: ٣١ - ٩: ١ او لوقا ٩: ٢٢ - ٢٧)

٢١) د هغه وخت نه عيسى خپلو شاگردانو ته په ښکاره ويل چې هغه بايد اورشليم ته لاړ شي او هلته به د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شريعت د عالمانو له خوا کړاوونه وويني او وبه وژل شي او په درېمه ورځ به بيا راژوندي شي. ٢٢) بيا پطروس هغه له لاسه ونيوه او گوښه يې کړ او د هغه په خبرو يې نيوکه وکړه چې داسې خبرې ونه کړي: «خدای دې نه کړي استازده! په تا دې هېڅکله داسې ونه شي.» ٢٣) بيا عيسى پطروس ته مخ راواړاوه او ورته وېي ويل: «زما د مخې نه لېرې شه شيطانه! ته زما د لارې خنډ يې، ځکه چې ته د انسانانو په شان فکر کوې، نه د خدای په شان.»

٢٤) بيا عيسى خپلو شاگردانو ته وويل: «که څوک غواړي چې زما د پيروانو څخه اوسي، نو بايد د خپل ځان څخه تېر شي، خپل صليب دې راواخلي او ما پسې دې راځي. ٢٥) ځکه هر څوک چې وغواړي خپل ځان وساتي، نو هغه به يې له لاسه ورکړي او څوک چې زما په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي نو هغه به رښتيني ژوند تر لاسه کړي. ٢٦) د يو چا دپاره به څه گټه وي چې ټوله نړۍ لاسته راوړي خو خپل ځان له لاسه ورکړي؟ يا د خپل ژوند په بدل کې هغه څه شي ورکولای شي؟ ٢٧) ځکه چې د انسان زوی به د خپل پلار په جلال کې د خپلو فرښتو سره راځي او بيا به هر چا ته د هغه د عمل له مخې بدل ورکوي. ٢٨) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته ځينې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي ترڅو يې د انسان د زوی پاچاهي نه وي ليدلي.»

د عيسى د خبرې بدلېدل

(مرقوس ٩: ١٢-١٣ او لوقا ٩: ٢٨-٣٦)

١٧) شپږ ورځې وروسته عيسى پطروس، يعقوب او د يعقوب ورور يوحنا د ځان سره واخيستل او يو لوړ غره ته يې بوتلل چې هلته يوازې اوسي. ٢) د هغوی په مخکې د هغه څېره بلکل بدله شوه او مخ يې لکه د لمر په شان ځلېده او کالي يې د رڼا په شان سپين شول. ٣) بيا ناڅاپه شاگردانو ته موسی او الياس ښکاره شول چې د عيسى سره يې خبرې کولې. ٤) نو پطروس عيسى ته وويل: «استاذه! څومره ښه ده چې مونږ دلته يو. که ته غواړې نو زه به دلته درې څېمې جوړې کړم، يوه تاته، يوه موسی ته او يوه الياس ته.» ٥) هغه لا خبرې کولې چې يوه سپينه ورپځ راخپره شوه او په هغوی باندې يې سيوری وکړ او د ورپځې څخه يو اواز راغی او ويل يې: «دا زما گران زوی دی چې زه ترې خوشحاله يم. هغه ته غوږ ونيسئ.» ٦) کله چې شاگردانو دا واورېدل، نو له ډېرې وېرې په ځمکه پرمخې پرېوتل. ٧) بيا عيسى هغوی ته ورغی او په

هغوی باندې يې لاس کېښود او ورته ويې ويل: «پاخېرئ، مه وپرېرئ.» (۸) کله چې شاگردانو خپلې سترگې خلاصې کړې نو پرته له عیسی يې بل هېڅوک هلته ونه لیده.

(۹) کله چې هغوی د غره څخه رانښکته کېدل، نو عیسی هغوی ته امر وکړ: «څه چې مو لیدلي دي د هغو په هکله تر هغه وخته پورې چاته څه مه وایئ ترڅو پورې چې د انسان زوی بېرته د مړو اڅخه راژوندی شوی نه وي.» (۱۰) شاگردانو د عیسی نه پوښتنه وکړه: «بیا د شریعت عالمان ولې وایي چې لومړی باید الیاس راشي؟» (۱۱) عیسی ځواب ورکړ: «دا رښتیا ده چې لومړی به الیاس راځي او هرڅه به سم کړي.» (۱۲) خو زه تاسو ته وایم چې الیاس لا پخوا راغلی دی، خو خلکو هغه ونه پېژانده او هرڅه چې دوی غوښتل د هغه سره یې وکړل. په همدې ډول به د انسان زوی هم د هغوی د لاسه وکړي.» (۱۳) بیا شاگردان پوه شول چې هغه ورته د تعمید ورکونکي یحیی په هکله خبرې کولې.

عیسی یو هلک ته چې پېریانو نیولی ؤ، شفا ورکوي

(مرقوس ۹: ۱۴ - ۲۹ او لوقا ۹: ۳۷ - ۴۳)

(۱۴) کله چې عیسی او شاگردان یې بېرته خلکو ته راغلل، نو یو سړی عیسی ته راغی، د هغه په مخکې په گوندو شو (۱۵) او ويې ويل: «ای ښاغلیه! زما په زوی باندې رحم وکړه. په هغه باندې میرگي راځي او داسې سختې حملې ورباندې راځي چې اکثره وختونه هغه په اور یا اوبو کې غورځیږي.» (۱۶) هغه مې ستا شاگردانو ته راوست، خو ويې نه شو کولای چې هغه روغ کړي.» (۱۷) عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې زمانې بې ایمانه او بې لارې خلکو، ترڅو پورې به زه تاسو سره یم؟ ترڅو پورې به تاسو ته حوصله کوم؟ هغه هلک دلته ماته راوړ.» (۱۸) عیسی هغه پېرې ته په کلکه امر وکړ، نو هغه د هلک څخه راووت او په هماغه ساعت هلک روغ شو.

١٩ بيا شاگردان عیسی ته راغلل او کله چې هغوی یوازې وو نو پوښتنه یې ترې وکړه: «مونږ ولې

ونه شو کولای چې هغه پېری وباسو؟» (٢٠) هغه ورته وویل: «ځکه چې ستاسو ایمان کمزوری دی. په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې که چېرې تاسو د شپږ شمو د دانې په اندازه ایمان هم ولری، نو کولای شی دې غره ته ووايي چې د دې ځای څخه هغه ځای ته لاړ شه، نو هغه به لاړ شي او هېڅ کار به ستاسو دپاره ناشونی نه وي. [٢١] دا ډول پېریان یوازې په دعا کولو او د روژې په نیولو سره کېدای شي وویستل شي.»

عیسی یوځل بیا د خپل مرگ په هکله خبرې کوي

(مرقوس ٩: ٣٠-٣٢ او لوقا ٩: ٤٣-٤٥)

٢٢ کله چې ټول شاگردان په جلیل کې سره یوځای شول نو عیسی ورته وویل: «د انسان زوی به خلکو ته په لاس ورکړل شي (٢٣) او هغوی به یې ووژني. خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.» د دې خبرې په اورېدلو شاگردان ډېر غمجن شول.

د خدای د کور مالیه ورکول

٢٤ کله چې عیسی او شاگردان یې کپرناحوم ته راغلل، نو د خدای د کور دپاره د مالیه راتپولوونکي پطروس ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا ستا استاذ د خدای د کور مالیه ورکوي؟» (٢٥) پطروس وویل: «هو، هغه یې ورکوي.» کله چې پطروس کور ته لاړ، نو مخکې له دې چې څه ووايي، عیسی ورته وویل: «ای شمعون، ته څه فکر کوي د نړۍ پاچاهان د چا څخه محصول او مالیه اخلي؟ د خپلو خلکو څخه یا د پردیو څخه؟» (٢٦) پطروس ځواب ورکړ: «د پردیو څخه.» عیسی وویل: «نو بیا د دوی خپل خلک د مالیه ورکولو څخه معاف دي. (٢٧) خو مونږ نه غواړو چې دا خلک خفه کړو. نو لاړ شه، په دریاب کې چنگک واچوه او کوم ماهي چې

دې اول ونيوه هغه راوباسه او د هغه خوله خلاصه كړه، نو د سپينو زرو يوه سكه به په كې پيدا كړي. هغه واخله او د هغې څخه زما او ستا دواړو ماليه وركړه.»

د ټولو نه لوی څوك دی؟

(مرقوس ۹: ۳۳-۳۷ او لوقا ۹: ۴۶-۴۸)

۱۸ (۱) په دې وخت كې شاگردان عیسی ته راغلل او پوښتنه یې ترې وكړه: «په اسماني

پاچاهۍ كې د ټولو نه لوی څوك دی؟» (۲) عیسی یو ماشوم راوغوښت او د خلكو په منځ كې یې

ودراوه، (۳) او ویې ویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې ترڅو پورې چې تاسو په خپل

ځان كې بدلون رانه ولئ او د ماشومانو په شان نه شی نو هېڅكله به هم اسماني پاچاهۍ ته وردننه

نه شی. (۴) هرڅوك چې خپل ځان د دې ماشوم په شان عاجز كړي، نو په اسماني پاچاهۍ كې به

د ټولو نه لوی وي (۵) او هرڅوك چې داسې یو ماشوم زما په نوم قبول كړي نو هغه ما قبلوي.

د وسوسو سبب مه كېږئ

(مرقوس ۹: ۴۲-۴۸ او لوقا ۱۷: ۱، ۲)

(۶) خو هر هغه څوك چې د دې خلكو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ایمان لري، د كوم

يو د گناهكارېدلو سبب شي، نو د هغه دپاره به دا ښه وي چې په خپله غاړه كې د ژرندې يو لوی

پل واچوي او په يو ژور درياب كې ډوب شي. (۷) افسوس دې وي په دې نړۍ چې د داسې

وسوسو سبب گرځي. دا وسوسې به خامخا راځي خو افسوس د هغه چا په حال چې د دې وسوسو

سبب گرځي.

(۸) كه چېرې ستا لاس يا پښه ستا د گناه سبب گرځي، نو هغه پرې كړه او لېرې یې وغورځوه،

ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يو لاس او يوې پښې سره تلپاتې ژوندون ته لاره پيدا کړې، نه دا چې په دواړو لاسو او پښو روغ يې او تلپاتې اور ته واچول شي. (۹) او که چېرې ستا سترگه ستا د گناه سبب وگرځي، نو هغه وباسه او لېرې يې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يوې سترگې سره تلپاتې ژوندون ومومي، نه دا چې د دواړو سترگو سره د دوزخ اور ته وغورځول شي.

د ورک شوي پسه مثال

(لوقا ۱۵: ۳-۷)

(۱۰) گورۍ، په دې خلکو کې چې د ماشومانو په شان په ما باندې ايمان لري، يو ته هم په سپکه سترگه مه گورۍ. زه تاسو ته وايم چې د هغوی فرښتې په اسمان کې تل زما د اسماني پلار په حضور کې حاضرې وي. [(۱۱) ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک شوي وژغوري.]

(۱۲) تاسو څه فکر کوئ؟ فرض کړئ يو سړی سل پسونه لري او د هغو څخه يو ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ايا هغه به دا نهه نوي پسونه د غونډيو په لمنو کې پرېږدي او د هغه ورک شوي پسه د لتولو دپاره به لاړ نه شي؟ (۱۳) کله چې هغه پيدا کړي، نو په يقين سره زه تاسو ته دا وايم چې هغه سړی به د هغو نهه نوي پسونو څخه چې ورک شوي نه دي په هغه يو باندې ډېر خوشحاله شي.

(۱۴) نو په دې ډول ستاسو اسماني پلار نه غواړي چې د دې خلکو څخه چې د ماشومانو په شان په ما باندې ايمان لري، يو هم له منځه لاړ شي.

کله چې يو ايماندار گناه کوي

(۱۵) که چېرې ستا ورور ستا په وړاندې کومه بدې وکړي، نو ورشه او خپله غلطي يې ورته وښايه او دا خبره دې يوازې ستا او د هغه ترمنځ وي. که هغه خپله غلطي ومني، نو ورور به دې بېرته خپل

کړي. (۱۶) خو که چپري هغه ستا خبرو ته غور ونه نيسي، نو بيا يو يا دوه نور کسان د ځان سره بوځه، ترڅو څه چې ته وايي هغه د دوو يا درې شاهدانو له خوا تاييد شي. (۱۷) که چپري هغه د هغوی خبره هم ونه مني، نو موضوع کليسا ته وړاندې کړه او که د کليسا خبره هم ونه مني نو بيا د هغه سره داسې چلند وکړه لکه چې د يو کافر يا ماليه ټولونکي سره کيږي.

(۱۸) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم هرڅه چې تاسو د ځمکې په منځ ناروا وگنئ، نو په اسمان کې

به هم ناروا وگنل شي او هرڅه چې د ځمکې په منځ روا وگنئ، نو په اسمان کې به هم روا وگنل

شي. (۱۹) په يقين سره زه تاسو ته نور څه هم وایم: که چپري په تاسو کې دلته د ځمکې په منځ دوه

تنه د کوم شي په هکله په يو زړه خدای ته سوال وکړي، نو زما اسماني پلار به يې قبول کړي. (۲۰)

ځکه په هرځای کې که دوه يا درې تنه زما په نوم سره راټول شي، نو زه د هغوی په منځ کې حاضر

یم.»

د نورو د بخښلو په هکله د عیسی تعليم

(۲۱) بيا پطروس عیسی ته راغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «استاذه! که زما ورور زما سره کومه بدي

وکړي، هغه خو ځلې وبخښم؟ ایا اووه ځلې؟» (۲۲) عیسی ځواب ورکړ: «زه نه وایم چې اووه

ځلې، بلکې اووه وارې او یا ځلې. (۲۳) ځکه چې اسماني پاچاهي د هغه پاچا په شان ده چې ويې

غوښتل د خپلو خدمتگارانو سره حساب وکړي. (۲۴) چې کله يې حساب شروع کړ، نو يو سړی

يې ورته راوست چې په لکونو پیسې د هغه پور وړی و. (۲۵) خو د هغه سره دومره پیسې نه وې

چې خپل پور ورکړي، نو بادار يې امر وکړ چې هغه دې د خپلې بنځې او ماشومانو سره او نور

هرڅه چې لري خرڅ کړي، ترڅو خپل پور ورکړي. (۲۶) نو خدمتگار د هغه په پښو کې پرېوت او

زاري يې ورته وکړه: «لږ صبر راته وکړه او زه به ستا ټول پور خلاص کړم.» (۲۷) د بادار زړه يې

پرې وسوځېده او هغه يې پرېښود او پور يې ورته وبخښلو.

٢٨ خو کله چې هغه خدمتگار لار، نو د خپلو ملگرو خدمتگارانو څخه یو یې چې سل دیناره یې پورورپی و ورته په مخه ورغی. هغه یې له ستوني ونيوه او ورته ویې ویل: «زما پور بېرته راکړه.»

٢٩ نو هغه خدمتگار ملگری یې په پښو کې ورته پرپوت او زاري یې ورته وکړه ویې ویل: «لږ صبر راته وکړه، پور به دې خلاص کړم.»

٣٠ خو هغه ونه منله او هغه یې په زندان کې واچاوه تر هغې پورې چې د هغه پور ورکړي. ٣١ نورو خدمتگارانو چې دا پېښه ولیدله نو ډېر خفه شول او خپل بادار ته ورغلل او څه چې شوي وو هغه یې ترې خبر کړ. ٣٢ نو بادار یې هغه سړی راوغوښت او ورته ویې ویل: «ای بدکاره خدمتگاره! ماته دې زاري وکړه او ما درته ټول پور وبخښلو.» ٣٣ ایا تاته لازمه نه وه چې په خپل ملگری خدمتگار باندي دې همداسې رحم کړی وای، لکه څنگه چې ما په تا وکړ؟» ٣٤ د هغه بادار دومره په قهر شو چې هغه یې په زندان کې واچاوه او امر یې وکړ چې هغه دې تر هغې پورې وځورول شي ترڅو یې ټول پور نه وي ورکړی.

٣٥ که چېرې تاسو خپل ورور د زړه نه ونه بخښئ، نو زما اسماني پلار به هم ستاسو سره همداسې وکړي.»

د طلاق په هکله پوښتنه

(مرقوس ١٠: ١-١٢)

١٩ کله چې عیسی دا خبرې خلاصې کړې، نو د جلیل څخه روان شو او د یهودیې سیمې ته چې د اردن د سیند په بله غاړه پرته وه لاړ. ٢٠ گڼ شمېر خلک ورپسې روان وو او عیسی هلته هغوی ته شفا ورکړه.

٢١ ځینې فریسیان هغه ته راغلل او د دې دپاره چې هغه وازمایي، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا دا روا ده چې یو سړی دې خپله ښځه چې په هر دلیل وي طلاقه کړي؟» ٢٢ عیسی په ځواب کې

وويل: «ايا تاسو نه دي لوستلي چې په شروع كې چې كله خالق انسانان پيدا كړل، نو هغه يې نر او
بنځه پيدا كړل؟» (٥) او خداى وويل:

نو له همدې امله سړى خپل مور او پلار پرېږدي

او د خپلې بنځې سره يوځاى شي او دواړه يو بدن شي.

(٦) نو هغوى نور دوه تنه نه بلکې يو تن وي. نو څرنگه چې خداى هغوى سره يوځاى کړي دي،
انسان بايد هغوى سره جدا نه کړي.» (٧) فریسیانو د عیسی نه پوښتنه وکړه: «نو بیا موسی په دې
هکله ولې حکم کړی دی چې یو سړی کولای شي خپلې بنځې ته طلاقنامه ورکړي او هغه
وشرې؟» (٨) عیسی ځواب ورکړ: «موسی تاسو ته د دې دپاره اجازه درکړه چې خپلو بنځو ته
طلاق ورکړئ، ځکه چې ستاسو زړونه سخت وو. خو د پیدایښت له وخته داسې نه ؤ. (٩) زه
تاسو ته وایم چې که څوک خپله بنځه له زنا کولو پرته په کوم بل دلیل طلاقه کړي او د بلې بنځې
سره واده وکړي نو هغه زنا کوي.»

(١٠) شاگردانو عیسی ته وویل: «که د مېړه او بنځې ترمنځ دا حال وي، نو دا به ښه وي چې څوک
هېڅ واده ونه کړي.» (١١) خو عیسی هغوى ته وویل: «هرڅوک دا خبره نه شي منلی خو یوازې
هغه خلک یې منلی شي چې خداى ورته دا توان ورکړی وي. (١٢) دا چې ځینې خلک وادونه نه
شي کولای ډول ډول دلیلونه لري: ځینې داسې دي چې له مور نه نرنښتیا پيدا شوي دي او ځینې
د انسانانو له خوا خصیان شوي دي او نور د اسماني پاچاهۍ په خاطر وادونه نه کوي. نو څوک چې
بې منلی شي هغه دې ومني.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(مرقوس ۱۰: ۱۳-۱۶ او لوقا ۱۸: ۱۵-۱۷)

۱۳ په دې وخت کې ځینو خلکو عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس د هغوی په سرونو باندې کېږدي او د هغوی دپاره دعا وکړي، خو شاگردانو هغوی ورتل. ۱۴ خو عیسی هغوی ته وویل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي او هغوی مه منع کوئ، ځکه چې اسماني پاچاهي د همداسې خلکو ده.» ۱۵ عیسی خپل لاس د هغوی په سرونو باندې کېښود، برکت یې ورته ورکړ او بیا روان شو.

د شتمنی د درلودلو ستونزې

(مرقوس ۱۰: ۱۷-۳۱ او لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰)

۱۶ داسې وشول چې یو سړی عیسی ته راغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «استاذه! زه داسې کوم نېک کار وکړم چې تلپاتې ژوندون وګټم؟» ۱۷ عیسی هغه ته وویل: «د نېکۍ په هکله ولې زما څخه پوښتنه کوې؟ یوازې یو ذات دی چې نېک دی، خو که ته غواړې تلپاتې ژوندون تر لاسه کړې، نو د هغه په حکمونو عمل وکړه.» ۱۸ هغه سړی پوښتنه وکړه: «کوم حکمونه؟» عیسی وویل: «قتل مه کوه، زنا مه کوه، غلامه کوه، د دروغو شاهدي مه ورکوه.» ۱۹ د خپل مور او پلار عزت کوه او د خپل ګاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه.» ۲۰ هغه ځوان ځواب ورکړ: «په دې ټولو مې عمل کړی دی، نور څه وکړم؟» ۲۱ عیسی ورته وویل: «که ته غواړې چې کامل شې، نو لاړ شه او خپل مال او جایداد خرڅ کړه او پیسې یې غریبانو ته ورکړه نو ته به په اسمان کې خزانې ولرې. بیا راشه او زما پیروي وکړه.» ۲۲ کله چې هغه ځوان دا خبرې واورېدلې نو له هغه ځای څخه غمجن روان شو، ځکه چې هغه ډېر مال او جایداد درلود.

٢٣ عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دولتمن سړي ته اسماني پاچاهۍ ته ننوتل ډېر سخت کار دی. ٢٤ زه یوځل بیا تاسو ته وایم چې د ستنې د سوري څخه د اوبن تېرېدل اسانه دي له دې نه چې یو شتمن سړی دې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي.» ٢٥ کله چې شاگردانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر حیران شول او پوښتنه یې وکړه: «نو بیا څوک کولای شي چې خلاصون ومومي؟» ٢٦ عیسی هغوی ته وکتل او ویې ویل: «د انسان دپاره دا ناشونې ده خو د خدای دپاره هرڅه ممکن دي.»

٢٧ بیا پطروس ورته وویل: «وگوره، مونږ هرڅه پرېښي دي او تا پسې روان شوي یو. نو مونږ به څه لاسته راوړو؟» ٢٨ عیسی هغوی ته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په راتلونکې نوې نړۍ کې چې کله د انسان زوی په خپل د جلال نه ډک تخت باندې کښېښي، نو تاسو دولس تنه به چې زما پیروان یئ هم په دولسو تختونو باندې کښېښئ او د اسراییلو د دولسو قبیلو قاضیان به شی.» ٢٩ هرچا چې زما په خاطر خپل کورونه، وروڼه، خويندې، مور او پلار، اولادونه او خپلې ځمکې پرېښي دي، هغوی به سل چنده لاسته راوړي او تلپاتې ژوندون به ورته ورکړل شي. ٣٠ خو ډېر چې اوس اول دي، هغوی به وروستي شي او ډېر چې اوس وروستي دي هغوی به اول شي.»

د انگورو د باغ مزدوران

٢٠ عیسی زیاته کړه: «اسماني پاچاهي داسې ده لکه د ځمکې خاوند چې سهار وختي له کوره ووځي ترڅو خپل د انگورو د باغ دپاره مزدوران ونیسي. ٢١ کله چې هغه ورسره یو دینار یعنی د ورځنۍ مزدورۍ په هکله جوړه وکړه، نو هغوی یې ولېږل چې په باغ کې یې کار وکړي. ٢٢ د سهار په نهه بجو هغه دباندي ووت نو ځینې خلک یې ولیدل چې په بازار کې وزگار ولاړ

۴. هغوی ته یې وویل: «تاسو هم لار شئ او زما د انگورو په باغ کې کار وکړئ او زه به تاسو ته مناسبه مزدوري درکړم.» نو هغوی لارل. ۵. هغه د غرمې په وخت کې او بیا په درې بجو بازار ته لار او د نورو کسانو سره یې هم هماغه شان کار وکړ. ۶. د مازدیگر شاوخوا پنځه بجې هغه بازار ته لار او نور خلک یې ولیدل چې هلته وزگار ولاړ وو. د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «تاسو ولې ټوله ورځ دلته وزگار ولاړ یئ؟» ۷. هغوی ځواب ورکړ: «ځکه چې مونږ ته هېچا د کار دپاره څه نه دي ویلي.» هغه ورته وویل: «تاسو هم لار شئ او زما په باغ کې کار وکړئ.»

۸. کله چې ماښام شو، نو د باغ خاوند خپل ناظر ته وویل: «مزدوران راوغواړه او د هغوی مزدوري ورته ورکړه، لومړی یې هغو خلکو ته ورکړه چې وروسته راغلي دي او بیا ورپسې یې هغو ته ورکړه چې اول راغلي وو.» ۹. کومو خلکو چې شاوخوا پنځه بجې کار پیل کړی ؤ راغلل او د پوره ورځې مزدوري یې واخیستله. ۱۰. کله چې د هغو مزدورانو وار راورسېد چې اول راغلي وو، نو هغوی په دې تمه وو چې د نورو څخه به زیاته مزدوري واخلي، خو هغوی ته هم د نورو په اندازه ورکړل شوه. ۱۱. کله چې هغوی خپله مزدوري واخیستله نو د باغ خاوند ته یې گيله وکړه. ۱۲. هغوی وویل: «دا خلک چې وروسته راغلل هغوی یوازې یو ساعت کار کړی دی، حال دا چې مونږ ټوله ورځ په سور لمر کې کار کړی دی خو بیا هم تا هغوی ته زمونږ سره یو برابر مزدوري ورکړه.» ۱۳. د باغ خاوند په هغوی کې یو ته وویل: «ملگریه! ما درسره کومه بې انصافي نه ده کړې. ایا تا خپله دا ونه منله چې په یو دینار به ټوله ورځ کار کوې؟» ۱۴. خپله مزدوري دې واخله او ځه. دا زما خوبه ده چې وروسته راغلي سړي ته هم دومره ورکړم خومره مې چې تاته درکړله. ۱۵. ایا زه حق نه لرم چې په خپلو پیسو باندې چې څه غواړم هغه وکړم؟ یا په دې باندې بخيلي کوې چې زه سخي یم؟»

۱۶. نو عیسی وویل: «په دې ډول به اولني وروستي شي او وروستي به اول شي.»

عیسی درېم ځل د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(مرقوس ۱۰: ۳۲-۳۴ او لوقا ۱۸: ۳۱-۳۴)

١٧ کله چې عیسی اورشلیم ته روان ؤ نو په لاره کې یې خپل دولس شاگردان یوې گونبې ته کړل او ورته ویې ویل: ١٨ «گورئ، مونږ اوس اورشلیم ته ځو او د انسان زوی به مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو ته په لاس ورکړل شي او هغوی به ورباندې د مرگ حکم وکړي. ١٩ غیریهودیانو ته به یې وسپاري ترڅو هغوی ورباندې ملنډې ووهي، په دورو یې ووهي او په صلیب باندې یې ځوړند کړي. خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.»

د یوې مور غوښتنه

(مرقوس ۱۰: ۳۵-۴۵)

٢٠ بیا د زبدي بنځه د خپلو دوو زامنو سره عیسی ته راغله، د هغه په پښو کې پر بوتله او د هغه څخه یې وغوښتل چې په هغې باندې احسان وکړي. ٢١ عیسی د هغې څخه پوښتنه وکړه: «څه غواړې؟» هغې وویل: «زما سره وعده وکړه چې ستا په پاچاهۍ کې دې زما دا دواړه زامن ستا په څنگ کې کښېني، یو دې بني لاس ته کښېني او بل کین لاس ته.» ٢٢ عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «تاسو نه پوهېږئ چې څه غواړئ. کومه پیاله چې زه به یې څښم تاسو هغه څښلی شئ؟» هغوی ځواب ورکړ: «هو، مونږ یې کولای شو.» ٢٣ عیسی هغوی ته وویل: «بې له شکه، تاسو به زما پیاله وڅښئ، خو دا زما په اختیار کې نه ده چې څوک به زما بني یا کین لاس ته کښېني. دا ځایونه د هغو خلکو دپاره دي چې زما پلار ورته تیار کړي دي.» ٢٤ کله چې هغو نورو لسو شاگردانو دا واورېدل، نو هغوی د هغو دوو ورونو څخه خفه شول. ٢٥ خو عیسی هغوی راوغوښتل او ورته ویې ویل: «تاسو پوهېږئ چې په نړۍ کې د غیریهودیانو واکمنان په خپلو خلکو باندې باداري کوي او مشران یې ورته خپل زور بنایي. ٢٦ خو په تاسو کې دې داسې نه وي. که

په تاسو کې څوک غواړي چې لوی وگڼل شي، نو باید د نورو خدمتگار شي (٢٧) او هر څوک چې غواړي د ټولو څخه اول شي باید د نورو خدمت وکړي. (٢٨) حتی د انسان زوی د دې دپاره نه دی راغلی چې خدمت یې وشي بلکې د نورو خدمت وکړي او خپل ژوند د ډېرو خلکو د خلاصون دپاره قربان کړي.»

د دوه ږندو بینا کول

(مرقوس ١٠: ١٤٦-٥٢ او لوقا ١٨: ٣٥-٤٣)

(٢٩) کله چې عیسی او د هغه شاگردان د اریحا څخه تلل، نو گڼ شمېر خلک ورپسې روان وو. (٣٠) د لارې په غاړه دوه ږانده ناست وو. کله چې هغوی خبر شول چې عیسی په دې لاره تېرېږي نو چیغې یې کړې: «ای بناغلیه، ای د داود زویه! په مونږ رحم وکړه.» (٣١) خلکو هغوی ورتل او ورته ویې ویل چې غلي شی. خو هغوی نورې هم چیغې ووهلې: «ای بناغلیه، ای د داود زویه! په مونږ رحم وکړه.» (٣٢) عیسی ودرېده او هغوی ته یې غږ وکړ او پوښتنه یې ترې وکړه: «زما نه څه غواړئ چې درته ویې کړم؟» (٣٣) هغوی ورته وویل: «ای بناغلیه، غواړو چې سترگې مو بینا شي.» (٣٤) د عیسی زړه ورباندې وسوځېده او د هغوی په سترگو یې لاس کېښود او هغوی سمدلاسه بینا شول او په هغه پسې روان شول.

په بریالیتوب سره اورشلیم ته د عیسی ننوتل

(مرقوس ١١: ١-١١ او لوقا ١٩: ٢٨-٤٠ او یوحنا ١٢: ١٢-١٩)

٢١ (١) کله چې عیسی او شاگردان یې اورشلیم ته نژدې شول او بیت فاجي ته چې د زیتون په غره کې ورسېدل، نو عیسی خپل دوه شاگردان ولېږل (٢) او هغوی ته یې وویل: «هغه مخامخ کلي ته ورشئ، نو هلته به یوه خره ووینئ چې د خپل کوتي سره به تړل شوې وي. هغه را ایله کړئ

او ماته يې راولئ. (۳) که چا درته څه وويل نو ورته ووايئ چې دا زمونږ د استاذ په کار دی، نو هغه به سمدلاسه تاسو ته اجازه درکړي چې هغه بوځئ.» (۴) په دې ډول به د پيغمبر هغه وينا رښتيا شي چې وايي:

(۵) د صهيون خلکو ته ووايئ چې ستاسو پاچا درروان دی چې عاجز دی

او په خره باندې سپور دی، يعنې د خري په کوټي باندې سپور دی.

(۶) شاگردان لارل او څنگه چې عیسی ورته ويلي وو هماغسې يې وکړل. (۷) هغوی خره او کوټی راوستل او خپلې چينې يې ورباندې واچولې او عیسی ورباندې سپور شو. (۸) ډېرو زياتو خلکو ورته په لاره کې خپل کالي وغوړول او ځينو خلکو د ونو څانگې راپرې کړلې او په لاره کې يې ورته واچولې. (۹) کوم خلک چې د هغه څخه مخکې او وروسته روان وو چيغې يې وهلې: «ژوندی دي وي د داود زوی ته، مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي. ثنا دې وي څښتن تعالی ته.» (۱۰) کله چې عیسی اورشليم ته ورننوت نو په ټول ښار کې شور او غوغاگډه شوه، خلکو پوښتنه کوله: «دا څوک دی؟» (۱۱) نو کوم خلک چې د عیسی سره ملگري وو ځواب يې ورکړ: «دا عیسی پيغمبر دی چې د جليل د ناصري څخه راغلی دی.»

عیسی د خدای کور څخه سوداگران شري

(مرقوس ۱۱: ۱۵-۱۹ او لوقا ۱۹: ۴۵-۴۸ او یوحنا ۲: ۱۳-۲۲)

(۱۲) عیسی د خدای کور ته ننوت او له هغه ځای څخه يې د خرڅوونکو او اخیستونکو په شړلو پیل وکړ او د صرافانو مېزونه او د کوټرو خرڅوونکو چوکۍ گانې يې په بل مخ واړولې، (۱۳) او هغوی ته يې وويل: «د خدای په کلام کې ليکل شوي دي: 'زما کور به د عبادت د ځای په نوم يادېږي' خو تاسو ترې د غلو د پټېدلو ځای جوړ کړی دی.»

١٤) د خدای په کور کې ورته پانده او گوډان راغلل او هغوی ته یې شفا ورکړه. (١٥) خو کله چې

مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو د عیسی حیرانوونکې معجزې چې هغه بنودلې، ولیدلې او د خدای په کور کې یې د ماشومانو چیغې واورېدلې چې ویل یې: «د داود زوی ته دې ثنا وي.» نو هغوی خفه شول. (١٦) نو د عیسی خڅه یې پوښتنه وکړه: «دا ماشومان چې څه وایي ته یې اورې؟» عیسی ځواب ورکړ: «هو، زه یې اورم. ایا تاسو د خدای په کلام کې نه دي لوستلي:

خدایه ته به ماشومانو او تي رودونکو ته دا ورزده کوي چې ستا ثنا ووايي؟»

١٧) عیسی هغوی پرېښودل او د ښار څخه ووت. بیت عنیا ته لاړ او هلته یې شپه تېره کړه.

عیسی د انځر په ونې لعنت وایي

(مرقوس ١١: ١٢-١٤، ١١: ٢٠-٢٤)

١٨) سبا سهار کله چې عیسی بېرته اورشلیم ته راتله نو وری شو. (١٩) د سرک په غاړه یې د انځر ونه ولیدله نو هغه ورته ورغی، خو په هغې کې یې له پانې پرته بل هېڅ شی ونه لیده. نو هغې ونې ته یې وویل: «ته دې نور هېڅکله مېوه ونه نیسي.» او سمدلاسه هغه ونه وچه شوه.

٢٠) کله چې شاگردانو دا ولیدل، نو حیران شول او پوښتنه یې وکړه: «دا د انځر ونه دومره زر څنگه وچه شوه؟» (٢١) عیسی ورته ځواب ورکړ: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې که چېرې تاسو ایمان ولرئ او شک ونه کړئ نو تاسو به هم وکولای شئ داسې کار وکړئ لکه څنگه چې ما د انځر د ونې سره وکړ. یوازې دا کار نه بلکې که تاسو دې غره ته هم ووايئ چې پورته شه او دریا به وغورځېږه نو همداسې به وشي. (٢٢) که تاسو ایمان ولرئ نو هرڅه چې په دعا کې وغواړئ هغه به لاسته راوړئ.»

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۱: ۲۷-۳۳ او لوقا ۲۰: ۱-۸)

۲۳ عیسی بېرته د خدای کور ته راغی او تعلیم یې ورکاوه چې مشران کاهنان او د قوم مشران ورته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «چا تاته دا حق درکړی چې دا کارونه کوي؟ تاته چا دا واک او اختیار درکړی دی چې دا کارونه وکړي؟» ۲۴ عیسی ځواب ورکړ: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم، که تاسو ځواب راکړ نو زه به هم درته ووايم چې زه په کوم اختیار سره دا کارونه کوم. ۲۵ تعمید ورکونکي یحیی ته دا اختیار چا ورکړی ؤ چې خلکو ته د تعمید غسل ورکړي؟ هغه د خدای له خوا ؤ یا د انسان له خوا؟» هغوی په خپل منځ کې سره بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو د خدای له خوا ؤ، نو هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه وړ؟» ۲۶ خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا ؤ، نو د خلکو څخه وپرېرو ځکه چې هغوی ټول یحیی پیغمبر گڼي.» ۲۷ نو هغوی عیسی ته په ځواب کې وویل: «مونږ نه پوهېږو.» عیسی ورته وویل: «نو زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د دوو زامنو مثال

۲۸ عیسی زیاته کړه: «تاسو په دې هکله څه فکر کوئ؟ یو سړی ؤ چې دوه زامن یې لرل. هغه خپل مشر زوی ته ورغی او ورته وېي ویل: 'زویه! لار شه او نن د انگورو په باغ کې کار وکړه.' ۲۹ هغه ځواب ورکړ: 'زه نه ځم.' خو وروسته پښېمانه شو او لار. ۳۰ بیا هغه سړی خپل کشر زوی ته ورغی او هغه ته یې هم همدا خبره وکړه. هغه ځواب ورکړ: 'ځمه، پلاره.' خو لار نه شو. ۳۱ په هغو دواړو زامنو کې کوم یو د خپل پلار خبره ومنله؟» هغوی وویل چې مشر زوی یې. نو عیسی ورته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې مالیه ټولونکي او فاحشي به ستاسو څخه مخکې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي.» ۳۲ ځکه چې یحیی تاسو ته راغی چې رښتینې لاره

دروښايي، خو تاسو ورباندې باور ونه کړ، خو ماليه ټولونکو او فاحشو ورباندې باور وکړ او سره له دې چې تاسو دا وليدل، خو پښېمانه نه شوي او باور مو ورباندې ونه کړ.»

د انگورو د باغ د باغوانانو مثال

(مرقوس ۱۲: ۱-۱۲ او لوقا ۲۰: ۹-۱۹)

۳۳ عیسی وویل: «يو بل مثال واورئ. يو زميندار ؤ چې د انگورو باغ يې جوړ کړ او ګردچاپېره يې ترې دېوال تاو کړ او په باغ کې يې د انگورو څخه د شربت ويستلو دپاره خم جوړ کړ او د پېره دارۍ دپاره يې په کې يو برج هم جوړ کړ. بيا يې هغه باغوانانو ته په اجاره ورکړ او خپله بل وطن ته په سفر روان شو. ۳۴ کله چې د انگورو د راټولولو وخت راوړسېد، نو هغه خپل نوکران باغوانانو ته ورولېږل چې خپله برخه ترې واخلي. ۳۵ باغوانانو د هغه نوکران ونيول، يو يې ورته وواهه او بل يې مړ کړ او درېم يې سنگسار کړ. ۳۶ د باغ خاوند دا ځل زيات نوکران ولېږل او باغوانانو د هغوی سره هم هماغسې چلند وکړ. ۳۷ په پای کې يې خپل زوی ورولېږه او فکر يې وکړ چې هغوی به زما د زوی لحاظ وکړي. ۳۸ خو کله چې باغوانانو د هغه سړي زوی وليد نو په خپل منع کې يې سره وويل: «دا يې وارث دی، راځئ چې مړ يې کړو او ميراث به يې زمونږ شي.» ۳۹ هغه يې ونيوه او د انگورو د باغ څخه يې دباندي وويست او مړ يې کړ. ۴۰ نو کله چې د باغ خاوند راشي، د باغوانانو سره به څه وکړي؟» ۴۱ هغوی ځواب ورکړ: «هغه به دا بدکاره خلک په بې رحمانه توګه ووژني او باغ به نورو باغوانانو ته په اجاره ورکړي چې د حاصل راټولولو په وخت کې به هغه ته خپله برخه ورکوي.»

۴۲ بيا عیسی هغوی ته وويل: «ايا تاسو کله د خدای په کلام کې نه دي لوستلي:

لکومه تېره چې گلکارانو رد کړه

هغه اوس د تهداب اصلي تيره شوه.

دا کار د خښتن له خوا وشو

او زمونږ په نظر کې عجيبه ښکاري.

٤٣ نو له دې امله زه تاسو ته وایم چې د خدای پاچاهي به ستاسو نه واخیستل شي او هغو خلکو ته به ورکړل شي چې ښه مېوه نیسي یعنی د خدای د حکمونو څخه اطاعت کوي. ٤٤ هر څوک چې په دې تیره باندې راولوېږي، نو هغه به ټوټې ټوټې شي او که هغه تیره په چا باندې راولوېږي، نو هغه به ذرې ذرې کړي.»

٤٥ کله چې مشرانو کاهنانو او فریسیانو د عیسی دا مثالونه واورېدل نو هغوی پوه شول چې هغه د دوی په هکله خبرې کوي. ٤٦ هغوی غوښتل چې عیسی ونیسي، خو د خلکو څخه ووېرېدل، ځکه چې خلکو عیسی پیغمبر گڼلو.

د واده د مېلمستیا مثال

(لوقا ١٤: ١٥-٢٤)

٢٢ ١ عیسی یوځل بیا خلکو ته یو بل مثال راوړ او ویې ویل: ٢ «اسماني پاچاهي د هغه پاچا په شان ده چې د خپل زوی د واده مېلمستیا یې جوړه کړه. ٣ هغه خپل نوکران په رابلل شویو مېلمنو پسې ولېږل چې هغوی ته ووايي چې مېلمستیا ته راشي، خو هغوی ونه غوښتل چې راشي. ٤ نو هغه خپل نور نوکران ورپسې ولېږل چې هغوی ته ووايي: «د واده مېلمستیا ته راشئ. ما ډوډی تیاره کړې ده، ستاسو دپاره مې غویان او چاغ خوشکي حلال کړي دي او هرڅه تیار

دي. ﴿٥﴾ خو هغوی یې هېڅ پروا ونه کړه او په خپل کار پسې لاړل. یو یې خپل پټي ته لاړ او بل یې خپل کاروبار ته، ﴿٦﴾ او نورو د هغه نوکران ونيول، بې عزته یې کړل او ویې وژل. ﴿٧﴾ پاچا په قهر شو، خپل عسکر یې ولېږل او هغه قاتلان یې ووژل او ښار یې ورته وسوځاوه. ﴿٨﴾ بیا هغه خپلو نوکرانو ته وویل: «د واده مېلمستیا تیاره ده خو کوم خلک چې رابلل شوي وو هغه د دې وړ نه وو. ﴿٩﴾ عمومي چوکونو ته ووځئ او هرڅوک چې مو پیدا کړ د واده مېلمستیا ته یې راوبولئ.» ﴿١٠﴾ نو نوکران لارو او کوڅو ته ووتل او هرڅوک یې چې پیدا کولای شول که ښه وو او که بد وو ټول یې راوستل او په دې ډول سالون د مېلمنو څخه ډک شو.

﴿١١﴾ کله چې پاچا د مېلمنو د لیدلو دپاره دننه ورغی، نو هلته یې یو سړی ولید چې د واده کالي یې نه وو اغوستي. ﴿١٢﴾ پاچا ترې پوښتنه وکړه: «ای دوسته، تا څنگه د واده کالي نه دي اغوستي او دلته راغلی یې؟» هغه غلی پاتې شو. ﴿١٣﴾ بیا پاچا خپلو خدمتگارانو ته وویل: «د هغه لاس او پښې وتری او دباندې په تیاره کې یې وغورځوی یعنې هغه ځای کې چې خلک به ژاړي او خپل غاښونه به چیچي.»

﴿١٤﴾ عیسی په پای کې وویل: «رابلل شوي ډېر دي، خو غوره شوي لږ دي.»

د مالیې ورکولو په هکله پوښتنه

(مرقوس ١٢: ١٣-١٧ او لوقا ٢٠: ٢٠-٢٦)

﴿١٥﴾ بیا فریسیان لاړل او په خپلو کې یې مشوره وکړه چې څنگه عیسی په خپلو خبرو کې راوښيي. ﴿١٦﴾ نو هغوی خپل ځینې پیروان د هیرودیس د پلویانو سره عیسی ته ورولېږل چې هغه ته ووايي: «ای استازده! مونږ پوهېږو چې ته یو صادق سړی یې او په رښتینې توګه د خدای د لارې تعلیم ورکوي. ته د هېچا طرفداري نه کوي که هغه هرڅوک وي. ﴿١٧﴾ نو بیا مونږ ته ووايه چې په

دې هکله ستا نظر څه دی؟ ایا د روم امپراتور ته مالیه ورکول روا دي که نه؟» (١٨) خو عیسی د هغوی په بدنیتي پوه شو او هغوی ته یې وویل: «ای منافقانو، تاسو ولې هڅه کوئ چې ما امتحان کړئ؟» (١٩) هغه سکه چې تاسو ورباندې خپله مالیه ورکوئ ماته راوښایي.» هغوی ورته یوه رومي سکه راوړله. (٢٠) عیسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «په دې باندې د چا تصویر او د چا نوم دی؟» (٢١) هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» بیا عیسی هغوی ته وویل: «څه چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي هغه خدای ته ورکړئ.» (٢٢) کله چې هغوی دا واورېدل نو حیران شول او هغه یې پرېښود او ورڅخه لارل.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه

(مرقوس ١٢: ١٨-٢٧ او لوقا ٢٠: ٢٧-٤٠)

(٢٣) په هماغه ورځ صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې یو سوال وکړ: (٢٤) «استاذه! موسی ویلي دي چې که یو سړی بې اولاده مړ شي نو ورور یې باید د هغه د کونډې سره واده وکړي ترڅو د هغه اولادونه پیدا شي او هغه یې د مړه ورور اولادونه وگڼل شي. (٢٥) په یو وخت کې اووه ورونه وو، لومړني ورور یې واده وکړ او هغه بې اولاده مړ شو او د هغه کونډه د هغه ورور ته پاتې شوه. (٢٦) په دې ډول دوهم، درېم او تر اووم وروره پورې د هغې ښځې سره وادونه وکړل او ټول بې اولاده مړه شول. (٢٧) په پای کې هغه ښځه هم مړه شوه. (٢٨) نو مونږ ته ووايه چې د قیامت په ورځ به هغه د کوم یو ښځه وي؟ ځکه چې ټولو ورسره وادونه کړي وو؟»

(٢٩) عیسی ځواب ورکړ: «ستاسو غلطی په دې کې ده چې نه د خدای په کلام پوهېږئ او نه د خدای د قدرت څخه خبر یئ. (٣٠) ځکه چې د قیامت په ورځ کله چې مړي بیا راژوندي کېږي، نه سړي وادونه کوي او نه به ښځې چاته واده کېږي، خو هغوی به د اسمان د فرښتو په شان وي. (٣١)

خو د مرو د بيا راژوندي کېدلو په هکله تاسو نه دي لوستلي چې خدای تاسو ته څه ويلې دي؟ هغه ويلې دي: ﴿٣٢﴾ زه د ابراهيم خدای، د اسحاق خدای او د يعقوب خدای يم.

خدای د مرو خدای نه، بلکې د ژونديو خدای دی.﴾

﴿٣٣﴾ کله چې خلکو د هغه خبرې واورېدلې، نو د هغه تعليم ته حيران شول.

لوی حکم

(مرقوس ١٢: ٢٨-٣٤ او لوقا ١٠: ٢٥-٢٨)

﴿٣٤﴾ کله چې فریسیان خبر شول چې عیسی د صدوقیانو خولې بندې کړلې، نو سره راټول شول،

﴿٣٥﴾ په هغوی کې یو تن چې د شریعت عالم ؤ د ازمایښت دپاره یې د عیسی نه پوښتنه وکړه: ﴿٣٤﴾

«استاذ، په شریعت کې تر ټولو لوی حکم کوم یو دی؟» ﴿٣٧﴾ عیسی ځواب ورکړ: «د خپل څښتن

خدای سره د زړه له کومې، په ټول روح او په ټول عقل سره مینه کوی. ﴿٣٨﴾ دا تر ټولو لوی او

لومړنی حکم دی. ﴿٣٩﴾ دوهم حکم هم د لومړني حکم په شان مهم دی چې د خپل ګاونډي سره د

خپل ځان په شان مینه کوی. ﴿٤٠﴾ ټول تورات او د پیغمبرانو لیکنې په دې دواړو حکمونو باندې

ولار دی.»

مسیح د چا زوی دی؟

(مرقوس ١٢: ٣٥-٣٧ او لوقا ٢٠: ٤١-٤٤)

﴿٤١﴾ عیسی د هغو فریسیانو څخه چې هلته سره راټول شوي وو پوښتنه وکړه: ﴿٤٢﴾ «تاسو د

مسیح په هکله څه فکر کوی؟ هغه د چا زوی دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د داود زوی.» ﴿٤٣﴾

عیسی پوښتنه وکړه: «نو بیا څنګه داود د خدای د روح په قدرت هغه ته بادار وایي؟ ځکه چې داود

﴿٤٤﴾ څښتن زما بادار ته وويل:

”زما بڼي لاس ته کښېنه

ترڅو ستا دښمنان کړم ستا تر پښو لاندې.“

﴿٤٥﴾ نو دا چې داود مسيح ته بادار وایي، بيا څنگه کېدای شي چې مسيح د داود زوی وي؟»

﴿٤٦﴾ هېچا د هغه په ځواب کې څه ونه شو ویلی او د هماغې ورځې نه وروسته هېچا دا جرات ونه کړ چې د هغه څخه نورې پوښتنې وکړي.

عیسی په مذهبي مشرانو نیوکه کوي

(مرقوس ۱۲: ۳۸ - ۳۹ او لوقا ۱۱: ۴۳ - ۴۶، ۲۰: ۴۵ - ۴۶)

۲۳ ﴿١﴾ بیا عیسی خلکو او خپلو شاگردانو ته وويل: ﴿٢﴾ «د شریعت عالمان او فریسیان د

موسی په چوکۍ ناست دي، ﴿٣﴾ هغوی چې هرڅه درته وایي تاسو یې ومنئ او عمل ورباندې

وکړئ، خو د هغوی په شان کارونه مه کوئ، ځکه دوی چې څه وایي عمل ورباندې نه کوي. ﴿٤﴾

هغوی درانه پندونه تړي او د خلکو په اوږو یې باروي، خو خپله نه غواړي چې گوتې هم ورته

وروړي چې د پند په وړلو کې ورسره مرسته وکړي. ﴿٥﴾ کوم کارونه چې هغوی یې کوي هغه د

دې دپاره کوي چې خلک یې وويني، هغوی لوی لوی تعویذونه جوړوي او په خپل تندي او مټ

باندې یې تړي او داسې چپنې اغوندي چې اوږده ځونډي لري. ﴿٦﴾ هغوی دا خونبوي چې په

مېلمستیاوو کې په ډېرو ښو ځایونو کې کښېني او په کنیسو کې مخکې ځایونه ونیسي، ﴿٧﴾ او

خلک ورته په بازارونو کې سلام واچوي او «استاذ، استاذ» ورته ووايي. (۸) خو تاسو ته بايد «استاذ» ونه ويل شي، ځکه چې تاسو يوازې يو استاذ لری او تاسو ټول سره ورونه یی. (۹) په دې نړۍ کې هېچا ته «پلار» مه وایئ، ځکه چې تاسو يوازې يو پلار لری چې هغه په اسمان کې دی. (۱۰) نه دې څوک درته «لارښوونکی» ووايي، ځکه چې تاسو يوازې يو لارښوونکی لری چې هغه مسيح دی. (۱۱) په تاسو کې هغه څوک د ټولو نه لوی دی چې ستاسو خدمتگار وي. (۱۲) ځکه هرڅوک چې خپل ځان لوی گڼي هغه به عاجز شي او هرڅوک چې خپل ځان عاجز کړي هغه به سرلوری شي.»

د مذهبي مشرانو منافقت

(مرقوس ۱۲: ۴۰ او لوقا ۱۱: ۳۹-۴۲، ۱۱: ۴۴، ۱۱: ۵۲، ۲۰: ۴۷)

(۱۳) عیسی زیاته کړه: «ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د اسماني پاچاهۍ دروازې د خلکو دپاره بندوئ، نه تاسو ورننوځئ او نه نور خلک پرېږدئ چې ورننوځي.» [(۱۴) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د کونډو مالونه خورئ، خو د ځان بنودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوئ، خو خدای به تاسو ته د نورو څخه سخته سزا درکړي.] (۱۵) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو په وچه او دریابونو گرځئ چې کوم څوک خپل دین ته راواړوئ او کله چې ستاسو دین قبول کړي نو هغه ستاسو څخه دوه چنده د دوزخ د سزا وړ شي.

(۱۶) افسوس دې وي په تاسو باندې ای د ږندو لارښوونکو! تاسو وایئ: «که چېرې څوک د خدای د کور په نوم قسم وخورې، نو هېڅ خبره نه ده، خو که څوک د خدای د کور په سرو زرو قسم وخورې نو هغه مجبور دی چې په خپل قسم ولاړ اوسي.» (۱۷) ای کم عقلو ږندو! کوم یو یې مهم

دی، سره زر یا د خدای کور چې سره زر پاک او سپېڅلي کوي؟ (۱۸) همدارنگه تاسو وايئ: «که چېرې څوک د قربانۍ د ځای په نوم قسم وخورې نو هېڅ خبره نه ده، خو که څوک د قربانۍ د ځای په نذرانې قسم وخورې نو هغه مجبور دی چې په خپل قسم ولاړ اوسي.» (۱۹) ای ړندو خلکو! کوم یو یې مهم دی، نذرانه یا د قربانۍ ځای چې هغه نذرانه پاک او سپېڅلي کوي؟ (۲۰) نو څوک چې د قربانۍ په ځای قسم خوري، هغه د قربانۍ په ځای او په کومو سوغاتونو چې خلکو هلته ایښي دي قسم خوري، (۲۱) او څوک چې د خدای د کور په نوم قسم خوري، نو د خدای په کور او خدای باندې چې په هغه کې اوسېږي قسم خوري. (۲۲) څوک چې په اسمان باندې قسم خوري، نو هغه د خدای په تخت او هغه چا باندې قسم خوري چې په هغه تخت باندې کښېښي.

(۲۳) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د وېلني، شبت او زنکۍ لسمه برخه ورکوئ، خو د شریعت ډېر مهم حکمونه لکه عدالت، رحم او وفاداري مو پرېښي دي. تاسو باید په دې ټولو باندې عمل کولای او هغه نور مو هم له پامه نه غورځولئ. (۲۴) ای ړندو لارښوونکو! تاسو ماشی د اوبو څخه لېرې کوئ، خو اوبن لوار تېروئ.

(۲۵) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې، ځکه چې تاسو د خپلو پیالو او قابونو باندینۍ برخې پاکوئ خو دننه یې د هغو شیانو څخه ډک دي چې په حرص او ځان غوښتنې مو گټلي دي. (۲۶) ای ړندو فریسیانو! لومړی د پیالو او قابونو دننۍ برخه پاکه کړئ نو باندینۍ برخه به یې هم پاکه شي.

(۲۷) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې، ځکه چې تاسو د هغو قبرونو په شان یئ چې په چونه باندې سپین شوي وي چې په ظاهره ښکلي ښکاري، خو دننه د مړو د هډوکو او هر ډول ناپاکيو څخه ډک وي. (۲۸) نو په همدې ډول تاسو هم په ښکاره ښک خلک ښکاري، خو دننه د منافقت او بدیو څخه ډک یئ.»

عیسی د مذهبي مشرانو د سزا پېشگويي کوي

(لوقا ۱۱: ۴۷-۵۱)

٢٩ عیسی زیاته کړه: «ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال، ځکه چې تاسو د پیغمبرانو زیارتونه جوړوئ او د نېکو خلکو قبرونه ښکلي کوئ» ٣٠ او وایی: «که چېرې مونږ د خپلو نیکونو په زمانه کې ژوندي وای نو د هغوی سره به د پیغمبرانو په قتل کې شریک شوي نه وای.» ٣١ نو تاسو په خپلو ځانونو باندې شاهدي ورکوئ چې تاسو د هغو خلکو اولاده یئ چې پیغمبران یې قتل کړي دي. ٣٢ نو لاړ شی او هغه کارونه چې ستاسو نیکونو پیل کړي وو، سرته ورسوئ. ٣٣ ای مارانو او د مارانو بچیانو! تاسو به د دوزخ له سزا څخه څنگه خلاص شی؟ ٣٤ نو له دې امله زه تاسو ته پیغمبران، هونبیار خلک او د شریعت عالمان درلېرم، خو ځینې به تاسو مړه کړئ، ځینې به په صلیب راځوړند کړئ او ځینې به په کنیسو کې په دورو ووهئ او ښار په ښار به ورپسې ګرځئ. ٣٥ نو له دې امله د ټولو نېکو خلکو وینې چې په ځمکه تویبېږي، خون به یې ستاسو په غاړه وي، د بې گناه هاییل څخه نیولې د برخیا د زوی زکریا پورې چې هغه مو د خدای د کور او قربانی د ځای ترمنځ وواژه. ٣٦ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د دې ټولو کارونو سزا به د دې زمانې خلکو ته ورکول کیږي.»

د اورشلیم سره د عیسی مینه

(لوقا ۱۳: ۳۴-۳۵)

٣٧ عیسی زیاته کړه: «ای اورشلیمه، ای اورشلیمه! ای هغه ښاره چې پیغمبران وژنې او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کیږي هغه سنگساروي! ما څو څو ځلې وغوښتل چې ستا خلک داسې سره راټول کړم لکه څنگه چې چرګه خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې سره راټولوي، خو تا ونه غوښتل. ٣٨ ګوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کیږي. ٣٩ ځکه چې زه تاسو ته وایم

چې بيا به هېڅکله ما ونه وينئ ترڅو دا ونه وايئ: «مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي.»»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(مرقوس ۱۳: ۱-۲ او لوقا ۲۱: ۵-۶)

۲۴ (۱) کله چې عیسی د خدای د کور څخه روان شو نو شاگردان یې ورته راغلل چې د هغه پام د خدای د کور ودانۍ ته راواړوي. (۲) خو هغه وویل: «ایا دا ټولې ودانۍ وينئ؟ په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته به یوه تېره هم په بله تېره پاتې نه شي او ټولې به راوړېږي.»

د اخري زمانې نښې

(مرقوس ۱۳: ۳-۱۳ او لوقا ۲۱: ۷-۱۹)

(۳) عیسی د زيتون په غره کې ناست ؤ چې شاگردان یې ورته راغلل او په پټه یې ورته وویل: «مونږ ته ووايه چې دا هرڅه به کله وشي؟ او ستا د راتگ او اخري زمانې نښه به کومه وي؟» (۴) عیسی ځواب ورکړ: «پام کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړي. (۵) ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او وايي به چې زه مسيح یم او ډېر خلک به بې لارې کړي. (۶) تاسو به د جگړې غږ د نژدې نه او د لېرې نه د جنگ اوازې اورئ، خو گورئ چې وارخطا نه شی، ځکه چې دا شيان به خامخا پېښېږي، خو دا د دې معنی نه لري چې اخرنی وخت رارسېدلی دی. (۷) یو قوم به د بل قوم سره جنگېږي او یوه پاچاهي به د بلې پاچاهۍ سره جنگېږي او د نړۍ په ډېرو ځایونو کې به قحطي او زلزلې راشي. (۸) خو دا ټول به د لنګون د دردونو د شروع کېدلو په شان وي.»

(۹) کله چې دا هرڅه پېښ شول نو تاسو به ونيول شی او وبه ځورول شی او بيا به ووژل شی او

زما د نوم په خاطر به د ټولو قومونو خلک ستاسو څخه کرکه کوي. (۱۰) نو بيا به ډېر خپل ايمان له لاسه ورکړي او يو د بل سره به خيانت کوي او يو د بل څخه به کرکه کوي. (۱۱) ډېر جعلي پيغمبران به راپيدا شي او ډېر خلک به بې لارې کړي. (۱۲) بدکاري به دومره زياته شي چې د خلکو مينه به يو د بله سره ورکه شي. (۱۳) خو څوک چې تر اخره پورې ټينگ پاتې شي هغه به خلاصون ومومي. (۱۴) او د اسماني پاچاهۍ زېرى به په ټوله نړۍ کې خپور شي ترڅو د ټولو قومونو دپاره شاهدي اوسي او بيا به نړۍ ختمه شي.

د اخري زمانې هيبتناکه وېره

(مرقوس ۱۳: ۱۴-۲۳ او لوقا ۲۱: ۲۰-۲۴)

(۱۵) نو کله چې تاسو هغه نجس شى چې د بربادۍ سبب گرځي او سپېڅلى ځاى ناپاکه کوي او دانيال نبي د هغو په هکله خبرې کړي دي، ووينئ (لوستونکي دې پوه شي چې د دې معنى څه ده) (۱۶) نو څوک چې په يهوديې کې وي هغه دې غرونو ته وتښتي. (۱۷) که څوک د بام په سر وي نو هغه دې د کور د سامان د وړلو دپاره نه رانېکته کيږي. (۱۸) که څوک په پټي کې وي هغه دې د خپلې چينې پسې بېرته کور ته نه ورځي. (۱۹) افسوس د هغو ښځو په حال چې په هغو ورځو کې اميدوارې وي او هغو ميندو په حال چې خپلو ماشومانو ته شيدې ورکوي. (۲۰) دعا کوئ چې ستاسو تېښته په ژمي کې او يا د سبت په ورځ نه وي. (۲۱) ځکه چې په هغه وخت کې به داسې سخت مصيبت رامنځته شي چې د نړۍ له پيل څخه تر اوسه پورې نه دی راغلی او نه به بيا راشي. (۲۲) که چېرې خداى هغه ورځې لنډې کړې نه وای نو هېڅوک به ژوندی پاتې شوی نه وای، خو خداى به د خپلو غوره شويو خلکو په خاطر هغه ورځې لنډې کړي. (۲۳) که په هغه وخت کې څوک تاسو ته ووايي: 'وگورئ، مسيح دلته دی يا هلته دی،' نو باور ورباندې مه کوئ. (۲۴) ځکه چې داسې کسان به پيدا شي چې په دروغو به دعوه کوي چې مسيح او پيغمبران دي او لويې معجزې به وښايي او حيرانوونکي کارونه به کوي، د دې دپاره که ممکن وي نو د خداى غوره شوي

خلک به هم بې لارې کړي. (۲۵) نو پام کوئ، تاسو مې له مخکې نه خبر کړئ. (۲۶) نو که چېرې خوک تاسو ته ووايي چې مسیح په دښته کې دی، نو هلته مه ځئ او یا درته ووايي چې هغه په یو پټ ځای کې دی نو باور ورباندې مه کوئ. (۲۷) ځکه لکه څنګه چې برېښنا له ختیځې خوا راځي نو رڼا یې تر لوېدیځه پورې ځلیږي نو د انسان د زوی راتګ به هم همداسې وي. (۲۸) چېرته چې مرداره وي هلته تپوسان راټولېږي.

د انسان د زوی راتلل

(مرقوس ۱۳: ۲۴-۲۷ او لوقا ۲۱: ۲۵-۲۸)

(۲۹) څنګه چې د مصیبت هغه ورځې تېرې شي، نو سمدلاسه به لمر تیاره شي او سپوږمۍ به نوره رڼا نه ورکوي، ستوري به د اسمان څخه راوولېږي او اسماني موجودات به ولړزېږي. (۳۰) هغه وخت به په اسمان کې د انسان د زوی د راتللو نښې رانښکاره شي او د نړۍ ټول قومونه به ویر کوي او هغوی به وویني چې د انسان زوی به د قدرت او زیات جلال سره د اسمان په ورېځو کې راروان وي. (۳۱) هغه به خپلې فرښتې چې په لوړ اواز سره به سرنۍ وهي راوولېږي او هغوی به د نړۍ د یو سر نه تر بله سره پورې خپل غوره شوي خلک راټول کړي.

د انځر د ونې څخه عبرت اخیستل

(مرقوس ۱۳: ۲۸-۳۱ او لوقا ۲۱: ۲۹-۳۳)

(۳۲) د انځر د ونې څخه عبرت واخلي. کله چې د هغې څانګې غوټۍ ونیسي او پانې وکړي، نو تاسو پوهېږئ چې اوږی رانژدې دی. (۳۳) نو په همدې ډول کله چې تاسو دا ټول شيان ووینئ نو پوه شئ چې هغه وخت نژدې دی بلکې رارسېدلی دی. (۳۴) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. (۳۵) ځمکه

او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

د انسان د زوی د راتگ وخت

(مرقوس ۱۳: ۳۲-۳۷ او لوقا ۱۷: ۲۶-۳۰، ۱۷: ۳۴-۳۶)

خو د هغې ورځې او هغه ساعت نه هېڅوک خبر نه دي، نه د اسمان فرښتې او نه زوی، خو یوازې پلار پرې خبر دی. (۳۷) لکه څنګه چې د نوح په زمانه کې شوي وو نو همداسې به د انسان د زوی د راتگ په وخت کې وشي. (۳۸) د سپلاب د راتللو څخه مخکې تر هغې ورځې پورې چې نوح کشتۍ ته ننوت، نو خلکو به خوړل او څښل او وادونه به یې کول. (۳۹) دوی تر هغه وخته نه پوهېدل چې څه به کېږي، ترڅو سپلاب راغی او هغوی ټول یې له منځه یووړل. نو د انسان د زوی راتگ به هم همداسې وي. (۴۰) نو په هغه وخت کې که چېرې دوه کسان په پټي کې وي، نو یو به یې بوتلل شي او بل به پرېښودل شي. (۴۱) او د دوو ښځو څخه چې یوځای سره میچن کوي یوه به یې بوتلل شي او بله به پرېښودل شي. (۴۲) نو بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې ستاسو څښتن به په کومه ورځ راځي. (۴۳) خو په دې پوه شئ، که چېرې د کور خاوند په دې پوهېدلی چې غل د شپې په کوم وخت کې راځي، نو هغه به وینښ پاتې شوی وای او غل به یې نه پرېښود چې کور ته یې ورننوځي. (۴۴) نو تاسو هم باید تیار اوسئ، ځکه چې د انسان زوی به په هغه وخت کې راشي چې ستاسو په خیال کې به هم نه وي.

وفادار او بې وفا نوکر

(لوقا ۱۲: ۴۱-۴۸)

هغه وفادار او هونبیار نوکر څوک دی چې بادار یې هغه د خپلې کورنۍ د نورو نوکرانو مشر ټاکلی وي ترڅو هغوی ته په خپل وخت ډوډۍ ورکړي. (۴۶) بختور دی هغه نوکر چې بادار یې

راشي او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. (٤٧) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې بادار به هغه د خپل ټول مال او جايداد واک هغه ته وسپاري. (٤٨) خو که هغه نوکر خراب سړی وي نو د خپل ځان سره به ووايي چې د بادار راتگ به مې ډېر وخت ونيسي. (٤٩) او هغه به د نورو نوکرانو په وهلو ټکولو پيل وکړي او د شراييانو سره به خوري او خښي، (٥٠) نو د هغه نوکر بادار به په هغه ورځ راشي چې نوکر به يې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه به خبر هم نه وي. (٥١) نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه به د منافقانو سره يوځای واچوي چې هلته به خلک ژاري او خپل غاښونه به چيچي.»

د لسو پېغلو مثال

٢٥ (١) عیسی زیاته کړه: «په هغه وخت کې به اسماني پاچاهي د هغو لسو پېغلو په شان وي چې خپل څراغونه يې واخيستل او د زوم لیدلو ته لاړلې. (٢) په هغوی کې پنځه يې کم عقلي وې او پنځه يې هوبښياري وې. (٣) کم عقلي انجونو خپل څراغونه د ځان سره واخيستل خو تېل يې ورسره وانه خيستل. (٤) خو هوبښياريو انجونو د خپلو څراغونو سره د تېلو نه ډک بوتلونه هم د ځان سره واخيستل. (٥) کله چې زوم د راتللو په وخت کې ځنډ شو، نو هغوی ټولو ته خوب ورغی او ویدې شوې.

(٦) خو په نیمه شپه کې چيغې شوې: «وگورئ زوم راروان دی. راځئ چې مخې ته يې ورشو.» (٧) نو ټولې انجونې راپاڅېدلې او خپل څراغونه يې تيار کړل. (٨) کم عقلي انجونو هوبښياريو انجونو ته وويل: «د خپلو تېلو څخه مونږ ته لږ راکړئ، ځکه چې زمونږ څراغونه مړه کيږي.» (٩) هوبښياريو انجونو ورته ځواب ورکړ: «نه، زمونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار ورباندې وشي، دا به ښه وي چې تاسو دوکان ته لاړې شئ او خپل ځان ته تېل واخلي.» (١٠) کله چې هغوی د

تېلو اخیستلو پسې لارلې، نو زوم راورسېد. هغه انجونې چې تیارې وې د هغه سره د واده مېلمستیا ته لارلې او دروازې بندې شوې. (۱۱) وروسته بیا هغه نورې پنځه انجونې راغلې او چیغې یې کړې: «ای بناغلیه! ای بناغلیه! مونږ ته دروازه خلاصه کړه.» (۱۲) زوم وویل: «په یقین سره زه تاسو ته وایم چې تاسو نه پیژنم.» (۱۳) نو بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې د انسان زوی به په کومه ورځ او په کوم ساعت راځي.

د درې نوکرانو مثال

(لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷)

(۱۴) اسماني پاچاهي د هغه سړي په مثال ده چې غوښتل یې په سفر لار شي، نو خپل نوکران یې راوغوښتل او خپل مال او شتمني یې ورته وسپارله. (۱۵) هر یو ته یې د هغوی د توان سره سم یو څه ورکړل. یو ته یې د سرو زرو پنځه کڅوړې ورکړې، بل ته یې دوه د سرو زرو کڅوړې او درېم ته یې د سرو زرو یوه کڅوړه ورکړه. بیا په سفر روان شو. (۱۶) هغه نوکر چې د سرو زرو پنځه کڅوړې یې ورته ورکړې وې سمدلاسه لار او کار یې ورباندې پیل کړ او په هغو باندې یې نورې د سرو زرو پنځه کڅوړې وگټلې. (۱۷) همدارنگه هغه نوکر چې د سرو زرو دوه کڅوړې یې درلودلې هغه ورباندې نورې د سرو زرو دوه کڅوړې وگټلې. (۱۸) خو کوم نوکر ته چې د سرو زرو یوه کڅوړه ورکړل شوې وه، هغه لار او ځمکه یې وکیندله او د خپل بادار پیسې یې په کې ښخې کړلې.

(۱۹) ډېر وخت وروسته د هغو نوکرانو بادار راغی او د هغوی څخه یې حساب وغوښت. (۲۰) کوم نوکر ته چې د سرو زرو پنځه کڅوړې ورکړل شوې وې راغی او نورې د سرو زرو پنځه کڅوړې یې د ځان سره راوړلې او ویې ویل: «باداره، تا ماته د سرو زرو پنځه کڅوړې راکړې وې، اوس گورئ! ما ورباندې پنځه نورې کڅوړې وگټلې.» (۲۱) بادار یې ورته وویل: «شاباس، زما نېک او وفادار نوکره! تا په لږ شي کې خپل اعتبار ثابت کړ. نو زه به تاته نور ډېر کارونه دروسپارم. راشه او

د خپل بادار په خوشحالی کې شریک شه. ﴿٢٢﴾ بیا هغه نوکر چې دوه کڅوړې سره زر ورته ورکړل شوي وو راغی او ویې ویل: «باداره! تا ماته دوه کڅوړې راکړې وې، اوس گورئ! ما ورباندې دوه نورې هم وگتلي.﴾ ﴿٢٣﴾ بادار یې ورته وویل: «شاباس، ای نېک او وفاداره نوکره! تا په لږ شي کې خپل اعتبار ثابت کړ، نو زه به تاته نور ډېر کارونه دروسپارم. راشه او د خپل بادار په خوشحالی کې شریک شه.﴾ ﴿٢٤﴾ بیا هغه نوکر چې یوه کڅوړه ورته ورکړل شوې وه راغی او ویې ویل: «باداره! زه پوهېدم چې ته یو سخت سړی یې، ته هغه فصل ربې چې کرلی دې نه دی او د هغه حای حاصل راټولوې چې تخم دې په کې نه دی شیندلی.﴾ ﴿٢٥﴾ نو زه ووېرېدم او لارم او ستا سره زر مې په ځمکه کې بنځ کړل. هغه دا دي، بېرته یې واخله.﴾ ﴿٢٦﴾ خو بادار یې ورته په ځواب کې وویل: «ای بېکاره او لټ نوکره! کله چې تاته معلومه وه چې زه هغه فصل ربېم چې کرلی مې نه دی او له هغه حای څخه حاصل راټولوم چې تخم مې په کې نه دی شیندلی، نو تا باید زما پیسې صرافانو ته ورکړې وای او کله چې زه بېرته راغلی وم نو هغه به مې بېرته د سود سره اخیستې وای.﴾ ﴿٢٨﴾ د هغه څخه هغه د سرو زرو کڅوړه واخلي او هغه چاته یې ورکړئ چې لس کڅوړې ورسره دي.﴾ ﴿٢٩﴾ ځکه د چا سره چې څه وي هغه ته به نور هم ورکړل شي، ترڅو د هغه سره نورې هم زیاتې شي. خو د چا سره چې څه نه وي نو څه چې ورسره وي هغه به هم ترې واخیستل شي.﴾ ﴿٣٠﴾ دا بېکاره نوکر دباندي تیارې ته وغورځوئ یعنې هغه حای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.﴾

د قیامت په ورځ د خلکو د عملونو قضاوت

﴿٣١﴾ کله چې د انسان زوی د خپل جلال سره د ټولو فرښتو سره راشي نو بیا به هغه په خپل شاهانه تخت باندې کښېني، ﴿٣٢﴾ او د ټولو قومونو خلک به د هغه په حضور کې راټول شي او هغه به هغوی داسې یو له بل نه بېل کړي لکه څنګه چې شپانه پسونه له وزو نه بېلوي.﴾ ﴿٣٣﴾ نو په دې

ډول به هغه نېک خلک خپل نبي لاس ته او بد خلک خپل چپ لاس ته ځای په ځای کړي. (۳۴)

بيا به پاچا هغو خلکو ته چې د هغه نبي لاس ته دي ووايي چې ای هغو خلکو چې زما د پلار له خوا درته برکت درکړل شوی دی، راشئ او د هغې پاچاهۍ وارثان شئ چې د نړۍ د پيدايښت راهيسې ستاسو دپاره تياره شوې وه. (۳۵) ځکه کله چې زه وږی وم نو تاسو راته خواږه راکړل، کله چې تږی وم نو اوبه مو راته راکړې، کله چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته بوتلم، (۳۶) کله چې زه لوڅ وم نو کالي مو راته راکړل او کله چې ناروغه وم نو تاسو راباندې پام کاوه او کله چې زه بندي وم نو تاسو زما ليدلو ته راغلي وئ. (۳۷) بيا به نېکان خلک ورته په ځواب کې ووايي: «خښتنه! ته مونږ کله وږی ليدلی يې او موږ کړی مو يې او يا تږی وې او مونږ درته اوبه درکړې وي؟» (۳۸) کله مونږ ليدلی چې ته مسافر وې او کور ته مو بېولی يې او يا لوڅ وې او مونږ درته کالي درکړي دي؟ (۳۹) يا مونږ کله ته ناروغه يا بندي ليدلی يې او ليدلو ته دې راغلي يو؟» (۴۰) پاچا به ورته ځواب ورکړي: «په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې تاسو زما د دې پيروانو څخه چې عادي خلک دي، د کوم يو سره هم څه کړي دي، هغه مو زما سره کړي دي.»

(۴۱) بيا به هغو خلکو ته چې د هغه چپ لاس ته دي ووايي: «ای لعنتيانو! زما څخه لېرې شئ او هغه تلپاتي اور ته لاړ شئ چې د شيطان او د هغه د پيروانو دپاره تيار شوی دی. (۴۲) ځکه کله چې زه وږی وم تاسو راته خواږه رانه کړل، کله چې تږی وم نو اوبه مو راته رانه کړې، (۴۳) کله چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته راونه بللم، کله چې لوڅ وم نو تاسو راته کالي رانه کړل او کله چې زه ناروغه او بندي وم نو تاسو مې ليدلو ته راغلي.» (۴۴) هغوی به هم په ځواب کې ووايي: «خښتنه! ته مونږ کله وږی، تږی، مسافر، لوڅ، ناروغه يا بندي ليدلی يې او مرسته مو درسره نه ده کړې؟» (۴۵) بيا به هغه ځواب ورکړي: «په يقين سره زه تاسو ته دا وایم کله چې تاسو زما د پيروانو سره که څه هم هغوی عادي خلک دي، د يوه سره هم مرسته نه ده کړې نو تاسو زما سره مرسته نه ده کړې.» (۴۶) او هغوی به هغه ځای ته لېرې وشړل شي چې هلته به هغوی ته د تل دپاره سزا

ورکول کيږي، خو نېکان خلک به تلپاتي ژوندون ومومي.»

د عیسی په ضد دسیسه

(مرقوس ۱۴: ۱-۲ او لوقا ۲۲: ۱-۲ او یوحنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

۲۶ (۱) کله چې عیسی خپلې خبرې خلاصې کړې نو خپلو شاگردانو ته یې وویل: (۲) «لکه څنګه چې تاسو خبر یئ چې دوه ورځې وروسته به د فسحې اختر وي او د انسان زوی به د بنمنانو ته په لاس ورکړل شي چې په صلیب باندې وځړول شي.» (۳) په همدې وخت کې مشران کاهنان او د قوم مشران د لوی کاهن قیافا په کور کې سره راټول شول (۴) او هغوی یوه دسیسه جوړه کړه چې عیسی په یو چل راوینسي او ویې وژني. (۵) خو هغوی وویل: «دا کار باید د اختر په ورځو کې ونه شي، هسې نه چې د خلکو په منځ کې شور او غوغا جوړه شي.»

د عیسی په سر باندې عطر اچول

(مرقوس ۱۴: ۱۳-۹ او یوحنا ۱۲: ۱-۸)

(۶) کله چې عیسی په بیت عنیا کې د شمعون کور ته لاړ چې مخکې د جذام په ناروغي اخته ؤ، (۷) یوه بڼځه چې د قیمتي عطرو اڅخه ډک د مرمرو بوتل ورسره ؤ راغله او په داسې حال کې چې عیسی ډوډی ته ناست ؤ هغه عطر یې د هغه په سر باندې واچول. (۸) کله چې شاگردانو دا ولیدل نو خفه شول او ویې ویل: «دا عطر ولې بېځایه مصرف شول؟» (۹) کېدای شول چې هغه په لوړه بیه خرڅ شوي وای او پیسې یې غریبانو ته ورکړل شوې وای.» (۱۰) عیسی پوه شو چې هغوی څه وویل او هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې هغه بڼځه تنګوئ؟ هغې زما سره بڼه کار کړی دی. (۱۱) غریبان به تل ستاسو سره وي، خو زه به تل تاسو سره نه يم. (۱۲) هغې چې دا عطر زما په بدن باندې واچول نو زه یې بڼخولو ته تیار کړم. (۱۳) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د

نړۍ په هرځای کې چې دا زېری ورکول کېږي نو دې ښځې چې څه کړي دي خلک به هغه یادوي.»

یهودا اسخريوتي دې ته راضي کېږي چې د عیسی سره خیانت کوي
(مرقوس ۱۴: ۱۰-۱۱ او لوقا ۲۲: ۳-۶)

۱۴) بیا یهودا اسخريوتي چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ مشرانو کاهنانو ته ورغی ۱۵) او پوښتنه یې وکړه: «که زه عیسی تاسو ته دروسپارم نو ماته به څه راکړئ؟» نو هغوی ورته د سپینو زرو دېرش سکې ورکړې. ۱۶) د هماغه وخت نه هغه په دې لټه کې ؤ چې یوه موقع پیدا کړي او عیسی هغوی ته په لاس ورکړي.

عیسی د خپلو شاگردانو سره د فسحې د اختر ډوډۍ خوري
(مرقوس ۱۴: ۱۱-۲۱ او لوقا ۲۲: ۷-۱۳، ۲۲: ۲۱-۲۳ او یوحنا ۱۳: ۲۱-۳۰)

۱۷) د فطیرې ډوډۍ د اختر په لومړۍ ورځ شاگردان عیسی ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «په کوم ځای کې غواړې چې د فسحې ډوډۍ درته تیاره کړو؟» ۱۸) هغه وویل: «په ښار کې فلاني سړي ته ورشئ او ورته ووايئ: استاذ وايي چې زما ټاکل شوی وخت رانژدې شوی دی، زه به د فسحې اختر د خپلو شاگردانو سره ستا په کور کې ولمانځم.» ۱۹) نو څنگه چې عیسی ورته ویلي وو شاگردانو هماغسې وکړل او د فسحې ډوډۍ یې تیاره کړه.

۲۰) کله چې ماښام شو نو عیسی د خپلو دولسو شاگردانو سره دسترخوان ته کښېناست. ۲۱) د ډوډۍ په وخت کې عیسی وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په تاسو کې به یو کس زما سره خیانت وکړي.» ۲۲) شاگردان ډېر غمجن شول او هر یو د عیسی نه پوښتنه کوله: «استاذ! ایا هغه زه یم؟» ۲۳) عیسی ځواب ورکړ: «چا چې زما سره په دې کاسه کې لاس ښکته کړ هغه به

زما سره خیانت کوي. (۲۴) لکه څنگه چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي، د انسان زوی باید مړ شي خو افسوس د هغه چا په حال چې د انسان د زوی سره خیانت کوي. د هغه سړي دپاره به دا ښه وای چې هېڅ پیدا شوی نه وای. (۲۵) بیا یهودا خاین وویل: «استاذه! ایا هغه زه یم؟» عیسی په ځواب کې وویل: «تا په خپله وویل.»

د خښتن غوره ماښامی

(مرقوس ۱۴: ۲۲-۲۶ او لوقا ۲۲: ۱۴-۲۰ او لومړی قرنتیان ۱۱: ۲۳-۲۵)

(۲۶) د ډوډی خوړلو په وخت کې عیسی یوه ډوډی راواخیستله، شکر یې پرې وویست او هغه یې ماته کړه او شاگردانو ته یې ورکړه او ویې ویل: «دا واخلي او ویې خورئ، دا زما بدن دی.» (۲۷) بیا هغه پیاله راواخیستله، د خدای شکر یې وویست او شاگردانو ته یې ورکړه او ویې ویل: «تاسو ټول دا وڅښئ.» (۲۸) دا زما وینه ده چې د ډېرو خلکو د گناهونو د بڅښنې دپاره تویبېږي. دا د خلکو سره د خدای د لوظ ښه ده. (۲۹) زه تاسو ته وایم چې زه به بیا تر هغې ورځې پورې دا د انگورو شربت ونه څښم ترڅو د خپل پلار په پاچاهۍ کې یې ستاسو سره بیا ونه څښم.»

(۳۰) بیا د یوې روحاني سندرې د ویلو څخه وروسته د زیتون غره ته لاړل.

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشگویی

(مرقوس ۱۴: ۲۷-۳۱ او لوقا ۲۲: ۳۱-۳۴ او یوحنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

(۳۱) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «همدا نن شپه به تاسو ټول ما به پرېږدئ، ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

زه به شپون ووهم او د رمې پسونه به خواره واره شي.

٣٢) خو کله چې بيا راژوندی شم نو ستاسو نه مخکې به جليل ته لاړ شم.» ٣٣) پطروس په

ځواب کې وويل: «که ټول تا پرېږدي، خو زه به دې هېڅکله پرې نږدم.» ٣٤) عیسی ورته وويل:

«په يقين سره زه تاته دا وایم چې همدا نن شپه به د چرگ د اذان نه مخکې درې ځلې ووايې چې ما

نه پېژني.» ٣٥) پطروس ورته وويل: «که زه تا سره مړ هم شم خو هېڅکله به ونه وایم چې تا نه

پېژنم.» او نورو ټولو شاگردانو هم همداسې وويل.

عیسی په جتسیماني کې دعا کوي

(مرقوس ١٤: ٣٢-٣٣ او لوقا ٢٢: ٣٩-٤٠)

٣٦) بيا عیسی د خپلو شاگردانو سره د جتسیماني په نوم يو ځای ته ورسېده او شاگردانو ته يې

وويل: «ترڅو پورې چې زه هلته ځم او دعا کوم، تاسو دلته کښېنئ.» ٣٧) هغه د پطروس او د

زبدي دوه زامن د ځان سره بوتلل. هغه ډېر غمجن شو او زړه يې خفه شو. ٣٨) او هغوی ته يې

وويل: «زما زړه له غمه چوي او مرگ ته نژدې يم. تاسو دلته پاتې شئ او زما سره بېداره اوسئ.»

٣٩) هغه لږ لږې لاړ، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او دا دعا يې وکړه: «زما پلاره، که چېرې

کېدای شي نو دا د مصیبت پياله زما څخه لږې کړه! خو زما رضا نه بلکې ستا رضا دې پوره شي.»

٤٠) بيا هغه بېرته شاگردانو ته راغی او ويې ليدل چې هغوی ویده دي، نو پطروس ته يې وويل:

«ايا زما سره يو ساعت هم وينې نه شوی پاتې کېدلی؟ ٤١) بېداره اوسئ او دعا وکړئ چې

وسوسه نه شئ. زړه غواړي خو بدن کمزوری دی.»

٤٢) عیسی يوځل بيا لاړ او دعا يې وکړه: «زما پلاره، که چېرې بله لاره نه وي بې له دې چې دا

پياله وڅښم نو ستا رضا دې پوره شي.» ٤٣) عیسی بيا راغی او ويې ليدل چې هغوی ویده دي او

سترگې يې له خوبه ډکې وې.

٤٤) بيا عيسى هغوى پرېښودل او لاړ او د درېم ځل دپاره يې هماغه شان دعا وکړه. (٤٥) بيا هغه بېرته شاگردانو ته راغی او ورته ويې ويل: «تاسو لا ویده یئ او ارام کوئ؟ گورئ، هغه ساعت رارسېدلی چې د انسان زوی به گناهکارانو ته په لاس ورکول کېږي. (٤٦) پاخېږئ، راحئ چې څو، هغه څوک چې غواړي زما سره خیانت وکړي، رارسېدلی دی.»

د عيسى سره خیانت کول او نیول

(مرقوس ١٤: ٤٣-٥٠ او لوقا ٢٢: ٤٧-٥٣ او یوحنا ١٨: ٣-١٢)

٤٧) عيسى لا خبرې کولې چې يهودا چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ د گڼ شمېر خلکو سره چې تورې او کوتکونه ورسره وو او د مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو له خوا رالېږل شوي وو، راورسېد. (٤٨) هغه خاين هغوى ته يوه نښه ورکړې وه او ورته ويلې يې وو: «څوک چې زه ښکل کړم نو دا هماغه سړی دی، هغه راوښیئ.» (٤٩) يهودا سمدلاسه عيسى ته ورغی او ورته ويې ويل: «سلام ای استاذه! او هغه يې ښکل کړ.» (٥٠) عيسى هغه ته وويل: «ای ملگریه! خپل کار دې زر وکړه.» بيا هغوى رامخکې شول، عيسى ته يې لاس ورواچاوه او هغه يې ونيوه. (٥١) په دې وخت کې د عيسى په ملگرو کې يو کس خپله توره راوويستله او د لوی کاهن په نوکر يې گوزار وکړ او د هغه غوږ يې پرې کړ. (٥٢) عيسى هغه ته وويل: «خپله توره دې بېرته په خپل ځای کې کېږده، ځکه څوک چې د تورې څخه کار اخلي نو په توره وژل کېږي. (٥٣) ايا ته نه پوهېږې چې زه کولای شم د خپل پلار څخه مرسته وغواړم او هغه به سمدلاسه د فرښتو دولس لښکرې راولېږي؟ (٥٤) خو بيا به د خداى په کلام کې چې څه لیکل شوي دي هغه څنگه رښتيا کېږي چې وايي دا کار به خامخا کېږي؟»

٥٥) په هماغه وخت کې عيسى خلکو ته وويل: «ايا زه کوم داړه مار يم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نيولو دپاره راغلي یئ؟ زه به هره ورځ د خداى په کور کې کښېناستم او تعليم به مې

ورکاوه خو تاسو ونه نیولم؟ (۵۶) خو دا هرڅه ځکه وشول ترڅو هغه څه چې پیغمبرانو لیکلي دي پوره شي. « بیا ټولو شاگردانو هغه پرېښود او وتښتېدل.

عیسی د شورا په مخکې

(مرقوس ۱۴: ۵۳-۶۵ او لوقا ۲۲: ۵۴-۵۵، ۲۲: ۶۳-۷۱ او یوحنا ۱۸: ۱۳-۱۴، ۱۸: ۱۹-۲۴)

(۵۷) بیا هغو خلکو چې عیسی یې نیولی و، هغه د لوی کاهن قیافا کور ته چې د شریعت عالمان او د قوم مشران هلته راټول شوي وو، بوتو. (۵۸) خو پطروس په یوې لېرې فاصله کې په عیسی پسې روان و ترڅو د لوی کاهن د کور حوډلی ته ورسېده او دننه ورغی او د ساتونکو سره کښېناست ترڅو وويني چې اخر به څه کېږي. (۵۹) مشرانو کاهنانو او ټولې شورا هڅه کوله چې د عیسی په خلاف د دروغو کوم شاهد پیدا کړي، ترڅو هغه ووژل شي. (۶۰) سره له دې چې ډېر کسان راوراندې شول او د دروغو شاهدي یې ورکړه خو هغوی ونه شو کولای چې کوم ثبوت پیدا کړي. په پای کې دوه تنه راوراندې شول (۶۱) او ویې ویل: «دې سړي ویلي دي چې زه کولای شم د خدای کور وران کړم او په درې ورځو کې یې بېرته آباد کړم.»

(۶۲) لوی کاهن راپاڅېد او عیسی ته یې وویل: «ایا ته دې ټولو تورونو ته چې هغوی یې درباندي لگوي، ځواب نه ورکوي؟» (۶۳) خو عیسی غلی پاتې شو. بیا لوی کاهن وویل: «زه د ژوندي خدای په نوم تاته قسم درکوم، مونږ ته ووايه چې ته مسیح یې؟ ته د خدای زوی یې؟» (۶۴) عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وایې. خو زه تاسو ټولو ته وایم چې د نن نه وروسته به تاسو ووينئ چې د انسان زوی به د مطلق قادر خدای ښي لاس ته ناست وي او د اسمان په ورېځو کې به راروان وي.» (۶۵) په دې خبره لوی کاهن خپل گړېوان وشلاوه او ویې ویل: «هغه کفر وایې. مونږ نورو شاهدانو ته څه اړتیا لرو؟ تاسو همدا اوس دا کفر واورېد. (۶۶) ستاسو پرېکړه څه ده؟» هغوی ځواب ورکړ: «هغه د مرگ لایق دی.» (۶۷) بیا هغوی د هغه په مخ لارې ورتو کړې او هغه یې په

سوکانو وواهه او ځينو په خپرو واهه (٦٨) او ويل يې: «ای مسیح! که ته پیغمبر یې نو ووايه چې
چا ووهلي.»

پطروس د عیسیٰ څخه انکار کوي

(مرقوس ١٤: ٦٦-٧٢ او لوقا ٢٢: ٥٦-٦٢ او یوحنا ١٨: ١٥-١٨، ١٨: ٢٥-٢٧)

(٦٩) په دې وخت کې پطروس دباندې په حوډلی کې ناست ؤ چې یوه وینځه ورغله او ورته وېې
ویل: «ته هم د جلیلی عیسیٰ سره وې.» (٧٠) پطروس د ټولو په مخکې منکر شو او وېې ویل: «زه
نه پوهېږم چې ته څه وایې.»

(٧١) بیا کله چې پطروس د حوډلی د دروازي خواته لاړ نو هلته یوې بلې وینځې ولید او هلته چې
کوم خلک وو ورته وېې ویل: «دا سړی د عیسیٰ ناصري سره ؤ.» (٧٢) هغه یوځل بیا منکر شو او
وېې ویل: «زه قسم خورم چې هغه سړی نه پېژنم.»

(٧٣) لږه شپبه وروسته په هغه ځای کې ولاړ خلک پطروس ته راغلل او ورته وېې ویل: «بې له
شکه چې ته هم د هغو خلکو څخه یې، ځکه چې ستا د لهجې څخه معلومېږي.» (٧٤) بیا پطروس
ووېل: «زه قسم خورم چې رښتیا وایم. که زه دروغ وایم نو په ما دې د خدای لعنت وي. زه هغه
سړی نه پېژنم.» او سمدلاسه چرگ اذان وکړ. (٧٥) بیا پطروس ته د عیسیٰ خبره وریاد شوه چې
ویلي یې وو: «مخکې له دې چې چرگ اذان وکړي ته به درې ځلې ووايي چې ته ما نه پېژنې.» بیا
هغه دباندې لاړ او په چیغو چیغو یې وژړل.

عیسیٰ پیلاتوس ته وړل کیږي

۲۷ (۱) کله چې سهار شو نو ټولو مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو په خپل منع کې مشوره وکړه چې عیسیٰ څنگه ووژني. (۲) بیا یې هغه وتړلو او روان یې کړ او د روم والي پیلاتوس ته یې وسپاره.

د یهودا ځان وژنه

(د رسولانو عملونه ۱۱: ۱۱۸ - ۱۹)

(۳) کله چې یهودا ځاین پوه شو چې په عیسیٰ باندې د مرگ حکم وشو، نو د خپل کار څخه پنبېمانه شو او هغه د سپینو زرو دېرش سکې یې بېرته مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته راوړلې (۴) او ویې ویل: «ما گناه کړې ده چې د یو بې گناه سړي سره مې خیانت وکړ او د هغه د مرگ سبب شوم.» خو هغوی وویل: «په مونږ یې څه؟ دا ستاسو کار دې.» (۵) یهودا هغه سکې د خدای په کور کې په ځمکه وغورځولې او دباندې ووت او خپل ځان یې په دار وځړاوه. (۶) خو مشرانو کاهنانو هغه پیسې راواخیستې او ویې ویل: «د خدای د کور په خزانه کې د دې پیسو اچول روانه دي، ځکه چې دا د انسان د ژوند بیه ده.» (۷) نو هغوی په خپلو کې مشوره وکړه او په هغو پیسو یې د کلل ځمکه واخیستله چې د نورو قومونو د خلکو دپاره په کې هدیره جوړه کړي. (۸) نو له دې امله هغه ځمکه تر نن ورځې پورې «د وینو د پټي» په نوم یادېږي.

(۹) په دې ډول د ارمیا نبي هغه پېشگويي رښتیا شوه چې وايي: «هغوی د سپینو زرو دېرش سکې یعنی د هغه د سر بیه چې د اسراییلو د قوم له خوا ټاکل شوې وه، واخیستلې (۱۰) او په هغو پیسو باندې یې د کلل ځمکه واخیستله، لکه څنگه چې څښتن ماته ویلي وو.»

پيلا توس د عیسی خخه پوښتنې کوي

(مرقوس ۱۵: ۲-۵ او لوقا ۲۳: ۳-۵ او یوحنا ۱۸: ۳۳-۳۸)

۱۱) بیا یې عیسی پيلا توس والي ته راوست او والي ترې پوښتنه وکړه: «یا ته د یهودیانو پاچا یې؟» عیسی وویل: «ته په خپله وایې.» ۱۲) خو کله چې د مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو له خوا په هغه تور ولگول شو نو هغه په ځواب کې هېڅ ونه ویل. ۱۳) بیا پيلا توس هغه ته وویل: «هغوی چې ستا په خلاف کومه شاهدي ورکوي ته یې نه اورې؟» ۱۴) خو عیسی یوه خبره هم ونه کړه او والي ډېر حیران شو.

عیسی ته د مرگ سزا ورکول کېږي

(مرقوس ۱۵: ۶-۱۵ او لوقا ۲۳: ۱۳-۲۵ او یوحنا ۱۸: ۳۹-۱۹: ۱۶)

۱۵) د اختر په ورځو کې دا رواج ؤ چې والي به یو بندي د خلکو په خوښه د زندان لڅخه ازاداو. ۱۶) په هغه وخت کې د باراباس په نامه یو بدنام سړی بندي ؤ. ۱۷) کله چې خلک سره راټول شول نو پيلا توس د هغوی نه پوښتنه وکړه: «تاسو څوک غواړئ چې درته یې ازاد کړم، باراباس یا عیسی چې مسیح ورته وایې؟» ۱۸) ځکه چې هغه په دې پوهېده چې هغوی د بخیلی له مخې عیسی هغه ته په لاس ورکړی دی.

۱۹) کله چې هغه د قضاوت په چوکۍ ناست ؤ نو بنځې یې ورته دا پیغام راولېږه: «د هغه بې گناه سړي سره کار مه لره، ځکه پرون شپه چې ما د هغه په هکله کوم خوب ولیده نو د هغه له امله ټوله ورځ پرېشانه وم.» ۲۰) خو مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو خلک دې ته هڅول چې د پيلا توس خخه وغواړي چې باراباس ورته ازاد کړي او عیسی اعدام کړي. ۲۱) والي یوځل بیا هغوی ته وویل: «په دې دواړو کې تاسو څوک غواړئ چې درته یې ازاد کړم؟» هغوی وویل: «باراباس.» ۲۲) پيلا توس د هغوی خخه پوښتنه وکړه: «نو بیا د عیسی سره چې د مسیح په نوم یادېږي خه

وكرم؟» هغوی ټولو وویل: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړه.» (٢٣) خو پیلاتوس وویل: «ولې؟ هغه څه جرم کړی دی؟» هغوی چیغې نورې هم زیاتې کړې: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړه.»

(٢٤) خو کله چې پیلاتوس پوه شو چې هغه هېڅ نه شي کولای او کېدای شي چې شور او غوغا جوړه شي، نو اوبه یې راواخیستې او د خلکو په مخکې یې خپل لاسونه ووینځل او ویې ویل: «زه د دې سړي د مرگ مسوول نه یم، دا ستاسو کار دی.» (٢٥) ټولو خلکو ځواب ورکړ: «د دې سړي خون دې زمونږ او زمونږ د اولادونو په غاړه وي.» (٢٦) نو پیلاتوس باراباس د هغوی دپاره ازاد کړ او بیا یې حکم وکړ چې عیسی دې په دورو باندې ووهل شي او په صلیب باندې دې ځوړند کړای شي.

عسکر په عیسی باندې ملنډې وهي

(مرقوس ١٥: ١٦-٢٠ او یوحنا ١٩: ٢، ٣)

(٢٧) بیا د پیلاتوس عسکرو عیسی د والي د مانې حوډلی ته بوتو او ټول کنډک یې ترې راچاپړ کړ. (٢٨) کالي یې ترې وویستل او سور رنگې چینه یې ورته ورواغوستله. (٢٩) بیا یې د اغزیو څخه یو تاج جوړ کړ او په سر یې ورته کېښود او په ښي لاس کې یې ورته یو لرگی ورکړ. بیا د هغه په مخکې په گوندو شول، ملنډې یې ورباندې وهلې او ویل یې: «ژوندی دې وي د یهودیانو پاچا.» (٣٠) په هغه یې لارې ورتو کړې او لرگی یې ترې واخیست او په سر یې پرې وواهه. (٣١) کله چې هغوی ملنډې وهل بس کړل نو چینه یې ترې وویستله او خپل کالي یې ورته بېرته ورواغوستل. بیا یې هغه بوتو چې په صلیب یې ځوړند کړي.

عیسی په صلیب باندې مېنځ کیږي

۳۲ هغوی روان وو چې په لاره کې د شمعون په نوم یو سړي سره چې د قیروان څخه و مخامخ شول او عسکرو هغه مجبوره کړ چې د عیسی صلیب یوسي. ۳۳ کله چې هغوی یوځای ته ورسېدل چې د جلجتا په نوم یادېده چې معنی یې د سر کوپړۍ ده، ۳۴ هلته یې عیسی ته داسې شراب چې ترڅه شیان په کې گډ شوي وو ورکړل، خو کله چې یې وڅښل نو ویې نه غوښتل چې ویې څښي. ۳۵ کله چې هغه یې په صلیب باندې مېخ کړ نو د هغه په کالیو یې پچه واچوله او په خپل منځ کې یې سره ووېشل. ۳۶ بیا هغوی کښېناستل او د هغه پهره یې کوله. ۳۷ د هغه د سر د پاسه یې یوه تخته ځوړنده کړه چې د هغه جرم په کې لیکل شوی وو: «دا د یهودیانو پاچا عیسی دی.» ۳۸ د هغه سره دوه داړه ماران هم په صلیب ځړول شوي وو، چې یو یې ښي لاس ته او بل یې کین لاس ته. ۳۹ څوک چې له هغه ځای څخه تېرېدل نو خپل سرونه به یې خوځول او عیسی ته به یې ښکښلې کولې ۴۰ او ویل به یې: «تا غوښتل چې د خدای کور وران کړې او په درې ورځو کې یې بېرته جوړ کړې. که ته په رښتیا د خدای زوی یې نو خپل ځان وژغوره او د صلیب څخه رابښکته شه.» ۴۱ همدارنگه مشرانو کاهنانو، د شریعت عالمانو او یهودي مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ویل یې: ۴۲ «هغه نور خلک ژغورل، خو خپل ځان نه شي ژغورلی. که چېرې هغه د اسراییلو پاچا وي، نو د صلیب څخه دې رابښکته شي نو بیا به مونږ ورباندې ایمان راوړو. ۴۳ هغه په خدای توکل درلود او دعوه یې کوله چې د خدای زوی یم، نو که خدای غواړي اوس دې هغه وژغوري.» ۴۴ همدارنگه هغه داړه مارانو چې د هغه سره په صلیب ځړول شوي وو هم هغه ته ښکښلې کولې.

د عیسی مړینه

٤٥ د غرمې د دولسو بجو نه د ماسپنين تر درې بجو پورې په ټول وطن کې تياره راخپره شوه.

٤٦ شاوخوا درې بجې وې چې عيسى په زوره زوره چيغه ووهله: «ايلي، ايلي، لما سبقتني؟ يعني اى زما خدايه، اى زما خدايه، زه دې ولې پرېښودم؟» ٤٧ «خينو خلکو چې په هغه ځای کې ولاړ وو، دا واورېدل او ويې ويل: «هغه الياس نبي ته نارې وهي.» ٤٨ د هغوى څخه يو تن سمدلاسه منډه کړه، اسفنج يې راواخيست او په عادي شرابو کې يې لوند کړ او د لرگي په څوکه يې کېښود او عيسى ته يې ورکړ چې ويې څښي. ٤٩ خو نورو وويل: «صبر وکړئ، پرېږده وگورو چې الياس نبي د هغه د خلاصولو دپاره راځي او که نه.» ٥٠ عيسى يوځل بيا په لوړ اواز چيغه ووهله او ساه يې ورکړه.

٥١ هغه وخت د خداى د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په منع کې دوه ټوټې شوه. زلزله شوه او د تيرو تختې وچاودلې، ٥٢ قبرونه پرانيستل شول او هغه ډېر سپېڅلي خلک چې د مرگ په خوب ویده وو بيا راژوندي شول ٥٣ او د خپلو قبرونو څخه راووتل او د عيسى د راژوندي کېدلو څخه وروسته د اورشليم سپېڅلي بناړ ته لاړل او ډېرو خلکو ته ښکاره شول. ٥٤ کله چې هغه رومي منصبدار او د هغه عسکرو چې د عيسى پهره يې کوله، زلزله او ټولې پېښې وليدلې نو ډېر ووېرېدل او ويې ويل: «هغه په رښتيا د خداى زوى ؤ.»

٥٥ په هغه ځای کې ډېرو ښځو چې د جليل څخه د عيسى د خدمت دپاره راغلې وې د لېرې نه دا هرڅه ليدل. ٥٦ په هغوى کې مريم مجدليه، د يعقوب او يوسف مور مريم او د زبدي د زامنو مور وه.

د عيسى ښځول

(مرقوس ١٥: ٤٢-٤٧ او لوقا ٢٣: ٥٠-٥٦ او يوحنا ١٩: ٣٨-٤٢)

٥٧) كله چې ماښام شو نو يو شتمن سړی چې يوسف نومېده او د رامه د ښار څخه ؤ چې هغه هم د عیسی شاگرد شوی ؤ راغی. ٥٨) هغه پيلاتوس ته ورغی او د هغه څخه يې د عیسی مړی وغوښت. نو پيلاتوس امر وکړ چې هغه ورته ورکړي. ٥٩) يوسف هغه مړی يووړ او په يو سپين کفن کې يې تاو کړ. ٦٠) او په هغه قبر کې يې کېښود چې يوسف د خپل ځان دپاره په يوه تيره کې کيندلی ؤ. بيا يې يوه غټه تيره د قبر خولې ته راوړغړوله او لاړ. ٦١) مريم مجدليه او هغه بله مريم دواړه قبر ته مخامخ ناستې وې.

د عیسی د قبر ساتونکي

٦٢) په بله ورځ چې د سبت ورځ وه، مشران کاهنان او فريسيان پيلاتوس ته ورغلل ٦٣) او وېي ويل: «ښاغليه! مونږ ته په یاد دي هغه چلباز چې لا ژوندی ؤ ويلي يې وو چې درې ورځې وروسته به زه بيا راژوندی شم. ٦٤) نو امر وکړئ چې تر درېو ورځو پورې دې د دې قبر ښه ساتنه وشي، هسې نه چې شاگردان يې راشي او د هغه مړی په غلا يوسي او خلکو ته ووايي چې هغه د مرگ څخه وروسته بيا راژوندی شوی دی او وروستنی غولونه به يې د لومړنی غولونې څخه ډېره بدتره وي.» ٦٥) پيلاتوس هغوی ته وويل: «ساتونکي درسره واخلي، لاړ شئ او څنگه چې کولای شئ د هغه قبر ساتنه وکړئ.» ٦٦) نو هغوی لاړل او د قبر په تيره باندې يې ښه ولگوله چې څوک يې ونه خوځوي او ساتونکي يې ورباندې ودرول چې ساتنه يې وکړي.

د عیسی بيا ژوندي کېدل

(مرقوس ١٦: ١-١٠ او لوقا ٢٤: ١-١٢ او يوحنا ٢٠: ١-١٠)

٢٨) د سبت ورځ تېره شوه او د يکشنبې سهار وختي ؤ چې مريم مجدليه او هغه بله مريم د

قبر لیدلو ته لارلې. (۲) ناخاپه یوه سخته زلزله وشوه، ځکه چې د خښتن فرښته له اسمانه رابښکته شوه، قبر ته ورغله او هغه تیره یې بېرته راورغړوله او ورباندې کښېناستله. (۳) د هغې مخ د برښنا په شان ځلېده او کالي یې د واورې په شان سپین وو. (۴) ساتونکي له وېرې ولرژېدل او لکه د مرو په شان په ځمکه ولوېدل. (۵) خو فرښتو هغو ښځو ته وویل: «مه وپېرئ، زه پوهېږم چې تاسو عیسی لټوئ چې په صلیب باندې ځړول شوی ؤ. (۶) هغه دلته نشته. لکه څنګه چې هغه خپله ویلي وو، هغه راژوندی شوی دی. راشئ او هغه ځای وګورئ چې هغه په کې پروت ؤ. (۷) نو بیا زر لارې شی او د هغه شاګردانو ته ووايئ چې عیسی د مرو نه راژوندی شوی دی. ګورئ، هغه ستاسو څخه مخکې جلیل ته ځي او تاسو به یې هلته ووينئ. څه چې مې درته وویل هغه یاد ساتئ.» (۸) نو هغوی په بېره د قبر څخه روانې شوې او په وېرې او ډېرې خوشحالی سره په منډه منډه لارې چې شاګردان خبر کړي. (۹) ناخاپه عیسی د هغوی سره مخامخ شو او ویې ویل: «سلام دې وي په تاسو!» هغوی ورغلي او د هغه په پښو کې پرېوتلې او سجده یې ورته وکړه. (۱۰) بیا عیسی هغوی ته وویل: «مه وپېرئ. لارې شی او زما ورونو ته ووايئ چې جلیل ته لار شي او هلته به ما ووينئ.»

د ساتونکو رشوت اخیستل

(۱۱) په هغه وخت کې چې ښځې په لاره روانې وې، یو څو عسکره چې د قبر ساتنه یې کوله، ښار ته لارل او څه چې پېښ شوي وو هغه یې مشرانو کاهنانو ته وویل. (۱۲) کله چې مشرانو کاهنانو د قوم د مشرانو سره لیدنه کتنه وکړه او مشوره یې وکړه او هغوی ساتونکو ته زیات رشوت ورکړ (۱۳) او ورته ویې ویل: «تاسو باید خلکو ته داسې ووايئ، کله چې د شپې مونږ ویده وو نو د هغه شاګردان راغلي او د هغه مړی یې غلا کړی دی. (۱۴) که چېرې دا خبره د والي غوږ ته ورسېږي نو مونږ به هغه ته قناعت ورکړو چې تاسو بې ګناه یئ او نه پرېږدو چې د کومې ستونزې سره مخ شئ.» (۱۵) نو ساتونکو پیسې واخیستې او څه چې ورته ویل شوي وو هماغسې یې وکړل.

يهوديان تر نن ورځې پورې يو بل ته دا كيسه كوي.

د عيسى له خوا نورو قومونو ته د شاگردانو لېږل

(مرقوس ۱۶: ۱۴-۱۸ او لوقا ۲۴: ۳۶-۴۹ او يوحنا ۲۰: ۱۹-۲۳ او د رسولانو عملونه ۱: ۶-۸)

۱۶) بيا يوولس شاگردان د جليل هغه غره ته لاړل چې عيسى ورته ويلې وو چې لاړ شي. ۱۷)

كله چې هغوی عيسى وليد نو ورته په سجده شول. خو په هغوی کې ځينې ورباندې شكمن وو.

۱۸) بيا عيسى هغوی ته نژدې ورغی او ورته وېي ويل: «د ځمکې او اسمان ټول واک او اختيار

ماته راکړل شوی دی. ۱۹) لاړ شئ او ټول قومونه زما پيروان کړئ او هغوی ته د پلار او زوی او

روح القدس په نوم د تعميد غسل ورکړئ. ۲۰) هغوی ته دا تعليم ورکړئ چې په هغو ټولو حکمونو

باندې عمل وکړي چې تاسو ته مې درکړي دي. او په دې باور ولرئ چې زه به تل او د نړۍ تر پايه

ستاسو سره مل يم.»

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.9066

afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ۲۰۲۱

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.